

ATHENS voice

**Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ
ΣΕΙΡΑΣ-ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ
«THE WALKING DEAD»**

Ποιος θα γνωρίσει
τη Lucille?
σελ.: 25

● REC

IN-EDIT Festival 2016

Η Αθήνα «βλέπει» μουσική. Της Ελένης Μπεζιριάνογλου, σελ. 28

MILLENNIALS

**Ποια είναι αυτή
η «τυχερή» γενιά;**

Της Ελίζας Συναδινού
σελ. 14

ΤΑΚΗΣ ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ

Πλάκα έχει να σε σκέ-
φτονται για αντιεξουσι-
αστή, όμως δεν είμαι

Του Δημήτρη
Μαστρογιαννίτη, σελ. 18

ΚΑΤΩ ΣΤΟΝ ΓΙΑΛΟ

Ο Μίνας και η
ανάπλαση του Γιαλού
της Μυκόνου

Της Σταυρούλας
Παναγιωτάκη, σελ. 22

**ΝΕΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΚΟΥΖΙΝΑ**

Ε, δεν είπαμε κι έτσι,
βρε παιδιά...

Της Νενέλας Γεωργελέ
σελ. 20

00:20:23

Κάθε μέρα αξίζει!

ΕΜΕΙΣ ΤΟ ΕΧΟΥΜΕ ΨΑΞΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

Στα LIDL, θα βρεις κάθε μέρα τιμές που αξίζουν και ποιότητα που φαίνεται.
Αυτή είναι η φιλοσοφία μας.
Και για να το πετύχουμε έχουμε ψάξει κάθε λεπτομέρεια.

#psaksto

www.lidl-hellas.gr

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Διευθύντρια Σύνταξης
Σταυρούλα Παναγιωτάκη Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεκλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσιράς

Αρχισυντάκτες Γιάννης Νένες,
Δημήτρης Μαστρογιαννίτης

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης: Δήμητρα Γκρούς

Συντακτική ομάδα: Δ. Αθανασιάδης, Ν. Αργυροπούλου, Ντ. Βλαχοπούλου, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γούναρη, Κ. Γιαννακίδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητρακόπουλος, Θ. Ευθυμίου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Δ. Καραθάνος, Α. Καρανικολού, Μ. Κοντοβά, Ι. Μαργακουδάκη, Μ. Μαρμαρά, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μπλάτος, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Κ. Νιαμονιτάκη, Α. Νικολάκη, Ευτ. Παλλήκαρης, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Πανόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Η. Παρτσακουλάκη, Γ. Παυριανός, Κ. Ρήγος, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Γ. Τσάκαλος, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Σ. Χαραμή, Α. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr
Εικονογραφήσεις Θεοδωρής Μπαργιώτας,
Νεκτάριος Σταματόπουλος, Smart, Β. Γκογκτζιλάς,
Benoit Paré, art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, In Time, Ideal Images,
Αλ. Βλάχος (Action Images) Κ. Αμοιρίδης,
Α. Κούρκουλος, Στ. Καλησπέρης,
Μάρω Κουρή, Θ. Σταμάτης, Π. Βουμβάκης,
Τ. Βρεττός, Στ. Ρόκκος, Βαγγέλης Τάτσος

Διαχείριση Web Βαγγέλης Κορωνάκης
vkoron@athensvoice.gr
Αρχισυνταξία Ελίζα Συναδινού

Διευθυντής Εμπορ. Ανάπτυξης
Νίκος Τσουανάντος, ntsouanatos@athensvoice.gr
Digital Advertising Manager
Αναστασία Μπαφούνη, anastasia@athensvoice.gr

Direct Market Manager Βασίλης Ζαρκαδούλας
Direct Market Νίκος Δαδμημόπουλος, Θεοδώρα Θεμελή, Ελεονώρα Βερυκοκίδη, Βαγγέλης Κάλτσος
Υποδοχή Διαφημιστικής Αγοράς & Direct Market Μαρία Αυγερινού
marketing@athensvoice.gr
Ροή Διαφήμισης Web Έφη Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Κλειώ Κουζούμη, Ουρανία Μιχάλη

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση «Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369, fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Αγγελίες: 210 3617.369 / **Λογιστήριο:** 210 3617.170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

EDITO

Του Φώτη Γεωργελέ

Η στιγμή που ο Πάνος Καμμένος φωνάζει στο συνέδριο του Σύριζα «σύντροφοι και συντρόφισσες», η στιγμή που οι σύνεδροι τον χειροκροτάνε με πάθος ενώ ο πρωθυπουργός και τα στελέχη του σκάνε στα γέλια, είναι η σκηνή-ορόσημο, η σκηνή που σφραγίζει την ταινία της σημερινής Ελλάδας. Στα πανό που αναδημοσιεύει η εφημερίδα της κυβερνήσεως είναι γραμμένο το σύνθημα: «Τα ξερονήσια και οι φυλακές δεν λυγίζουν τους αγωνιστές». Αυτή είναι η Ελλάδα.

Η Ελλάδα της μούφας, του υπαρκτού σουρεαλισμού, η ντεμέκ Ελλάδα, η και καλά. Η χώρα με τα αντεστραμμένα πρόσημα. Που ζει έξω από το χώρο και το χρόνο, στο δικό της παρελθόν που προβάλλει στο μέλλον. Με λέξεις που έχουν χάσει το νόημά τους και έχουν αποκτήσει την αντίθετη σημασία. Το ψέμα που γίνεται αλήθεια, η ντροπή που γίνεται καμάρι, οι πελάτες που ονομάζονται λαός, το νταραβέρι που σημαίνει πολιτική, η κυβέρνηση που μονίμως αντιπολιτεύεται κάποιον χωρίς να κυβερνά, η εξουσία που δεν λυγίζει από τις δικές της φυλακές και αντιστέκεται στα ΜΑΤ που η ίδια έχει τοποθετήσει για να φυλάνε το Μέγαρο Μαξίμου. Οι υπουργοί που καλούν σε διαδηλώσεις το λαό για να αντισταθεί στις αποφάσεις τους. Η καθεστωτική Ελλάδα που διαιωνίζει την ακινησία της, στο όνομα του «λαού» πάντα. Ίσως γι’ αυτό η αντιπολίτευση είναι τόσο αμήχανη και υποτονική. Αφού όλο το πολιτικό σύστημα αντιπροσωπεύεται στην κυβέρνηση.

Με τον Σύριζα ή με τα μνημόνια; Ήταν το ερώτημα που κυριάρχησε στα χρόνια της «κοινωνικής γενοκτονίας». Η απάντηση ήταν τόσο απλή όσο και απροσδόκητη: Και με τον Σύριζα και με τα μνημόνια. Πώς όμως; Με 3.900 αμοιβή, μουσικός επιμελητής επιμελείται την υπόκρουση που θα συνοδεύει τους επιβάτες των λεωφορείων. Η «ανθρωπιστική καταστροφή» είναι πιο υποφερτή με μουσική υπόκρουση.

Κάτω χειροκροτούν ένας πρώην αρχηγός της καραμανλικής υπηρεσίας πληροφοριών που είναι τώρα υπουργός της πρώτης φοράς αριστεράς και ένας ευρωβουλευτής του Ανδρέα που είναι τώρα αρχηγός της υπηρεσίας πληροφοριών. Ο Τέρενς και η Κουντουρά. Ο Νικολόπουλος - γέροντα η ευχή. Ο Ζουράρις του ΚΚΕ, του Παπαθεμελή και των ορθόδοξων κοινοτήτων. Δίπλα η Τζάκη και ο Μπόλαρης. Ο Σπίρτζης και ο Κουρουπλής. Ο Κοτσακάς και η Μαριλίζα. Το όλον Πασόκ. Ο Φώτης Κουβέλης. Οι οικολόγοι του Τσιρώνη. Χαϊδευτικά τους αγκαλιάζουν ο Βούτσος και ο Φίλης. Ο Πολάκης και η Άννα Βαγενά. Η Ανέτα, εκπρόσωπος των «νεκρών του ηρωικού αγώνα της ΕΡΤ». Όλη η μεταπολίτευση είναι σήμερα εδώ, στο Τάε Κβον Ντο. Λέπει ο Λαφαζάνης. Τον έχει «δώσει» η «Εφημερίδα των Συντακτών», ότι αυτός ζητούσε από τον Πούτιν να τυπώσει δραχμές. Κάποιος πρέπει να θυσιαστεί για να προχωρήσει το караβά-νι, ο Παναγιώτης έχει τη στόφα του λαϊκού αγωνιστή, ξέρει να αναλαμβάνει τις ευθύνες

για το καλό του κόμματος.

Η ΔΕΗ ορίζει αργία την 13η Οκτωβρίου γιατί πριν 72 χρόνια έγινε η ηρωική μάχη της Ηλεκτρικής, η οποία ήταν η εταιρεία πριν τη ΔΕΗ, οπότε τι πιο ταιριαστό από το να γιορτάσουν τώρα οι επίγονοι τον ηρωικό αυτό αγώνα του λαού μας; Τώρα αποκαλύπτεται ότι η ύφεση είναι χειρότερη, -1,3% το 2015. Δεν μιλάμε πια για κατώτατο αλλά για «υπο-κατώτατο» μισθό. Για μειώσεις στο ΕΚΑΣ. Ακολουθούν πλειστηριασμοί σπιτιών. 10.000 οικογένειες σιτίζονται πια στον κόμβο του δήμου.

Ο θάνατος του βατράχου. Το νερό ζεσταίνεται σιγά-σιγά, χωρίς να το καταλάβει. Αργή κατάρρευση. Η οικονομία συνεχώς υποβιβάζεται σε χαμηλότερο επίπεδο. Φτωχαίνουμε σταδιακά ώστε να μην το αντιλαμβανόμαστε. Γύρω μας πολūs θόρυβος για να μένουν όλα ίδια. Καθημερινή παρακμή, προσγειωνόμαστε συνεχώς πιο χαμηλά. Χαμηλότεροι μισθοί, χαμηλότερες συντάξεις. Κάθε χρόνο θα είναι χειρότερες οι συντάξεις. Συνεχιζόμενη εξαπάτηση, θα έρθει η ανάκαμψη, στο μέλλον. Γιατί θα έρθει, αφού τίποτα δεν αλλάζει;

Ζητάμε διαγραφή του χρέους και την ίδια στιγμή απαιτούμε «ποσοτική χαλάρωση», δηλαδή νέα δάνεια. Ούτε καταλαβαίνει κανείς την κοροϊδία. Το χειρότερο προσωπικό της μεταπολίτευσης είναι διακομματικά συγκεντρωμένο στην κυβέρνηση η οποία κατηγορεί τη μεταπολίτευση. Ούτε καταλαβαίνει κανείς την παραδοξότητα.

Η αγανάκτηση και η επιθετικότητα του 2010-2015 δεν οδήγησαν πουθενά και έγιναν κατάθλιψη και αδράνεια. Η παταγώδης διάψευση της αντιμνημονιακής δημαγωγίας οδήγησε στην παθητικότητα. Δεν βγάλαμε τόσα χρόνια κανένα συμπέρασμα. Απορρίψαμε την εμπειρία των επιτυχημένων κοινωνιών, τη βοήθεια των ευρωπαϊκών κρατών, θύματα της προπαγάνδας του ντόπιου παρασιτισμού, περί εχθρών που επιβουλεύονται το καλό μας. Αρνηθήκαμε τη συνεργασία, αρνηθήκαμε την αλλαγή, την προσπάθεια, τη δουλειά. Έχουμε αναπτύξει μόνο έναν τυφλό διεκδικητισμό, κατακερματισμένη επιθετικότητα αντί για συλλογικότητα, δεν καταλαβαίνουμε ότι η κατάσταση είναι τόσο χάλια ώστε μόνο με συνολικές αλλαγές διορθώνεται.

Εύκολοι χειροκροτητές του διχασμού και του μίσους, πρόθυμοι ακόλουθοι όποιου μας υποδείκνυε έναν εχθρό να λιθοβολήσουμε, συνειδητοποιούμε τώρα ότι χάσαμε τόσα χρόνια χωρίς λόγο. Όλη αυτή η πόλωση και ο διχασμός αυτών των χρόνων ήταν όχι απλώς μάταια αλλά και ψεύτικα. Εξυπηρετούσε μόνο τις μάχες των ελίτ της εξουσίας μεταξύ τους. Το σύστημα άλλαξε ονόματα και είναι πάντα εδώ, ενωμένο δυνατό, διακομματικό. Εσύ δεν έχεις δουλειά. Το ξέρω, είναι δύσκολο, αλλά μόνο εσύ μπορείς να αλλάξεις τη ζωή σου. Και για να γίνει αυτό, δυστυχώς, πρέπει πρώτα να πεις, ναι, μ’ έπιασαν κοροϊδοί. **Α**

8 η ώρα το πρωί, ημέρα Τετάρτη. Στη Σόλωνος η κίνηση των αυτοκινήτων είναι ελάχιστη γι' αυτό και επικρατεί ησυχία. Έξω από την Εθνική Τράπεζα, γωνία Ιπποκράτους και Σόλωνος, η καθαρίστρια στο δρόμο έχει μείνει ακίνητη και κοιτάζει στον απέναντι όροφο. Από μία ανοιχτή μπαλκονόπορτα ακούγονται τρομερές φωνές: ένα ζευγάρι κάνει άγριο σεξ. Το πρώτο χαμόγελο της ημέρας.

Κυρία 40άρα σε café συνομιλεί με φίλες της. Κάποια στιγμή χτυπάει το κινητό της έχοντας για κουδούνισμα ήχο τρακτέρ. Η κυρία λέει στις άλλες δύο: «Συγγνώμη μισό λεπτό, πάω να μαζέψω τις ντομάτες».

(Μαρούσι, Πέμπτη πρωί)

Φοιτήτρια αναρωτιέται γιατί έχουν αργήσει να της στείλουν τα αποτελέσματα των εξετάσεών της στο email. Απάντηση μητέρας: «Για κοίτα, μήπως έχουν πάει στα σπα».

(Αμπελόκηποι, Δευτέρα βράδυ)

«Καλά, ο Θανάσης δώδεκα χρόνια έχει που έκανε τη μετακόμιση κι ακόμα με τις κούτες είναι. Τις έχει για τραπεζάκι κι ακουμπάει επάνω τους τον καφέ».

(Κυρία συνομιλεί με φίλες της. Στοά Σηπρωμπίου, Σάββατο βράδυ)

8χρονος πιτσιρικάς μιλάει με τον μπαμπά του:

-Μπαμπά, είμαι ροκάς.
-Δηλαδή, τι κάνει ένας ροκάς;
-Ακούμε ροκ μουσική, φοράμε μαύρα και βαριόμαστε.

(Αμπελόκηποι, Σάββατο απόγευμα)

«Η μαμά μου, που πήγε να δει τα 100 τοιγάνικα βιολιά και τα μέτρησε, τα βρήκε 78».

(Κουβέντες στο γραφείο, Athens Voice, Τρίτη πρωί)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Καλή φυσική κατάσταση

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ ΑΔΕΙΕΣ

Τώρα, με τόσα κανάλια που μείνανε, θα πουλάνε τηλεκοντρόλ με 2 κουμπιά...
(ακούστηκε στο γραφείο)

Ο ΟΜΠΑΜΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΤΟΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟ

Να δω με ποιους θα μιλήσει αγγλικά.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

Την ίδια εβδομάδα παίζονται στους κινηματογράφους της μικρής μας πόλης οι ταινίες: «Ο λογιστής», «Ο συγγραφέας» και «Η υπηρέτρια».

ΝΕΑΝΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Βγάζει καινούργιο άλμπουμ ο Τσακ Μπέρλι (ετών 90).

ΧΑΤΖΗ-ΜΠΕΚΙΡ

Το καλύτερο μικρό, νόστιμο, τσαχπίνικο λουκουμάκι με άρωμα τριαντάφυλλο, αυθεντικό από την Πόλη. Το βρήκαμε στην «Καμέλια» στο Παλαιό Ψυχικό.

ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

DJ μουσικός επιμελητής στον ΟΑΣΑ για τη μουσική στα μέσα μαζικής μεταφοράς (αμοιβή 3.900 ευρώ).

ΑΚΟΥΣΤΗΚΕ

Η άλλη γιορτάζει και μας έφερε μουσικοκούλουρα, λες και είμαστε οι παπαροκάδες...

ΑΤΤΙΚΟΝ - ΑΠΟΛΛΩΝ

Άλλος ένας χειμώνας που θα περνάμε και θα βλέπουμε αποκαΐδια και κουρελιασμένες λινάτσες.

ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΙ

Μπήκε το φθινόπωρο κι αρχίσανε τα όργανα. Είμαστε ο Σπύρος Λούης με Van Cleef και Prada.

ΝΕΑ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ

75 ευρώ το άτομο; Να τα φάτε μόνοι σας.

LINDSAY LOHAN

Άνοιξε μπαρ στην Ιερά Οδό. Με το καλό και η Καρντάσιαν στους «Επτά επί Θήβας».

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΗ ΝΕΑ ΜΟΔΑ

Να υποψιάζεστε τους σεφ που λένε εκείνο το καθουσιαστικό «άφησέ το επάνω μου». Την ώρα του λογαριασμού θα τρέχετε και δεν θα φθάνετε.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΣΤΟΙΧΗΜΑΤΑ Νο 1

Θα γίνει ή δεν θα γίνει η Συνεδρίαση του Συμβουλίου της Επικρατείας;

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΣΤΟΙΧΗΜΑΤΑ Νο 2

Θα πάει ή δεν θα πάει ο Ντίλαν να παραλάβει το Νόμπελ;

ΔΩΡΕΑΝ ΞΕΝΑΓΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΤΟ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟ ΚΑΙ ΟΘΩΝΙΚΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Τον Οκτώβριο και τον Νοέμβριο μάς δίνεται η ευκαιρία να περιηγηθούμε στο οθωμανικό και οθωνικό παρελθόν της πόλης. Με τη συνεργασία του Μουσείου της Πόλεως των Αθηνών - Ίδρυμα Βούρου-Ευταξία και το Ίδρυμα Αικατερίνης Λασκαρίδη διοργανώνονται διαλέξεις όπου σημαντικοί επιστήμονες θα μιλήσουν για τα νεότερα δεδομένα σχετικά με την Αθήνα στα τελευταία χρόνια της οθωμανικής κυριαρχίας και κατά την περίοδο της βασιλείας του Όθωνα. Οι διαλέξεις θα ολοκληρωθούν με την περιήγηση στις ζωντανές όψεις της οθωμανικής και οθωνικής Αθήνας μέσα από δύο ειδικά σχεδιασμένες περιπατητικές ξεναγήσεις.

Της ΔΑΝΑΗΣ ΚΑΜΖΟΛΑ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ

Μουσείο της Πόλεως των Αθηνών
24/10, 18.00

Η Αθήνα στα χρόνια του Χατζή Αλή Χα-σεκί

Κ. Στάθη - Ιστορικός της οθωμανικής περιόδου

Μουσείο της Πόλεως των Αθηνών
7/11, 18.00

Αναγνωρίζοντας την Αθήνα του 19ου αιώνα στην Αθήνα του σήμερα
Μ. Καρδαμίτση-Αδάμη, αρχιτέκτων, ομότιμη καθηγήτρια ΕΜΠ

Μουσείο της Πόλεως των Αθηνών
14/11, 18.00

Το θέμα θα ανακοινωθεί σύντομα
Ν. Πακωβάκη - επίκουρη καθηγήτρια στη Νεότερη και Σύγχρονη Ιστορία, ΕΚΠΑ

Μουσείο της Πόλεως των Αθηνών
21/11, 18.00

Το ελληνικό κράτος ως νέος τόπος επιχειρηματικών προσδοκιών το πρώτο μισό του 19ου αιώνα
Μ. Χ. Χατζηγιάννου - διευθύντρια ερευνών, Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών

Ιστορική Βιβλιοθήκη Ιδρύματος Αικατερίνης Λασκαρίδη
28/11, 18.00

Η Αθήνα στα οθωμανικά έγγραφα στην περίοδο της Ελληνικής Επανάστασης
S. Ilıcak - Δρ. Ιστορίας, πανεπιστήμιο Harvard

ΞΕΝΑΓΗΣΕΙΣ

5/11

Η Οθωμανική Αθήνα

3/12

Η Οθωνική Αθήνα

INFO:

Η συμμετοχή του κοινού στις ομιλίες και στις ξεναγήσεις είναι ελεύθερη (περιορισμένος αριθμός θέσεων). Δυνατότητα κράτησης θέσεων στο Μουσείο της Πόλεως των Αθηνών. Κάθε ομιλία θα μαγνητοσκοπείται και θα είναι διαθέσιμη στο διαδίκτυο. Ίδρυμα Αικατερίνης Λασκαρίδη - Ιστορική Βιβλιοθήκη, 2ας Μεραρχίας 36 & Ακτής Μουτσοπούλου, 210 4297540-42 / Μουσείο της Πόλεως των Αθηνών - Ίδρυμα Βούρου-Ευταξία, Ι. Παπαρρηγοπούλου 5-7, 2103230168

ΠΙΣΩ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΕΜΠΡΟΣ

Το «Buba bar» στην Κηφισιά θυμίζει το παλιό, ζενιάλ «Guru Bar» του κέντρου... και όχι τυχαία

«Έρεις τι δύναμη πρέπει να 'χεις για να έχεις Dragonair, είναι τα πιο δυνατόν τα Dragonair, έχουν τρομακτική ενέργεια!» φωνάζει δίπλα μου 12χρονος μαθητής σε άλλον, αντιστοίχου φυράματος μαθητή.

«Ναι ναι, κι αυτό επειδή είναι 50% αρσενικά, 50% θηλυκά!» σκέφτομαι να φωνάξω κι εγώ... αλλά δεν το κάνω, ήδη με κοιτάζουν περιέργα που κρυφακούω, και τι δουλειά έχω εγώ με τέτοια παιχνίδια; Καμία δουλειά, ούτε που τα ξέρω.

Δηλαδή τα ξέρω από τα 90s ως κόμικς που έβλεπε με τρέλα ο μικρός τότε γιόκακας μου, και από τα κουκλάκια που αγοράζαμε με ακόμα περισσότερη τρέλα, μπας και πέσει έλλειψη στην αγορά. Τα είχαμε όλα μια δόση, κοντά, χοντρά, ψηλά, στραβά και ίσια, περιέργα μεταλλαγμένα ζωάκια με μεγάλα ντισνέϊκά μάτια και γούνινες κοιλίτσες. Εκτοπίστηκαν από τα σκληρά Digimon σε κάποια φάση, και μετά από τα γκομενίλίκια, υποθέτω.

Το Dragonair λοιπόν είναι ένα κλασικό Pokemon παλαιάς εσοδείας και η εξέλιξη του ήταν από Dratini-Dragonair-Dragonite. Σε γούνινο ημι-ζωάκι είχαμε μόνον το Dragonite, κάτι ανάμεσα σε κροκόδειλο, φίδι, Πλούτο και εξωγήινο. Οι άλλοι δύο ήταν πολύ φιδέ, έβρισκα συνέχεια δικαιολογίες να μην τους αγοράζω γιατί με χάλαγε η μούρη τους...

Η δεύτερη, ακόμα καλύτερη ζωή των Pokemon, είναι εντυπωσιακή. Έχουμε γίνει υπερ-φίρμες, digital, virtual, gaming kings/queens και άλλα τέτοια ακατάληπτα – τα προτιμούσα γούνινα αλλά ok, δεν είναι θέμα που χάνω ύπνο, και αποκλείεται να τα κυνηγήσω ποτέ στον αιώνα τον άπαντα. Με ενδιαφέρουν όμως οι δεύτερες ζωές, εκτός που βρήκα ξαφνικά από το πουθενά ένα μαγικό τρόπο να συνδέσω τα κροκοδειλο-φιδάκια με το... μπαρ: συγκλονιστικό, σούπερ μπαρ που δεν σταματάς να το χαζεύεις, το «Buba bar» είναι μεν στην Κηφισιά, θα μπορούσε δε να βρίσκεται οπουδήποτε στον κόσμο.

Ταϊλανδέζικη ελαφριά κουζίνα που κάτι μας θυμίζει, επειδή η (Ταϊλανδή) **κυρία Μαρία** που φιλοτεχνεί τα πιάτα ήταν παλιά στο «Guru Bar» στην Πλατεία Θεάτρου. Το οποίο ήταν του **Κωνσταντίνου Ζουγανέλη**, όπως και το τωρινό «Buba Bar», που λειτουργεί με παρόμοιο πλην όμως εξελιγμένο concept. Πώς τα Pokemon έγιναν virtual-γουατέβα-game, έτσι το «Guru» έγινε «Buba», στα ίδια γράδα αλλά πιο προχώ, ακόμα καλύτερο, εστέτ και ζεστό ταυτόχρονα, καλλιτεχνικό χωρίς να σε κομπλάρει, ατμοσφαιρικό και ταξιδιάρικο...

Πήγαμε αργά ένα Σάββατο που χαζοψιχάλιζε. Το μαγαζί (σε δύο επίπεδα όπως μπαίνεις, όροφο και οριένταλ κήπο) ήταν γεμάτο – αριστερά καθόταν ο **Τζιμης Πανούσης** με την ΠΟΛΥ ΟΜΟΡΦΗ παρέα του (το φωνάζω επειδή η παρέα του είναι φίλος μου, εκτός από τη γυναίκα του που κι αυτή είναι φίλη. Εννοώ γυναίκα Τζιμάκου, όχι γυναίκα ωραίου φίλου μου που κι αυτή είναι ωραία, το έχω λίγο μπερδέψει οπότε επιστρέφω στο μενού. Στο οποίο δεν είχα πατήσει πριν, αλλά ποτέ δεν είναι αργά).

Το μενού είναι ταϊλανδέζικο-ασιατικό-fusion, όταν το κοιτάς σκέφτεσαι «spring rolls» και τα παίρνεις, και είναι πολύ διαφορετικά από τα σάνταρ – ελαφριά και πικάντικα... Φάγαμε ορεκτικά, που ταιριάζουν καλύτερα σε lounge bar και στην ώρα: veggie Vietnamese rolls, fresh Thai rolls, won ton, chicken satay. (Οι τιμές είναι από 7-8 ως 18-28 ευρώ το πιάτο, ανάλογα.) Πήρα κοκτέιλ «Captain Sparrow» (10 ευρώ), τέλειο, με ρούμι και αυτό το lemongrass που συνηθίζεται στις ασιατικές κουζίνες και το χρυσοπληρώνεις εδώ, αν υποθέσουμε ότι θέλεις να φτιάξεις κάτι σπίτι σου – εκτός που δεν φτιάχνεις τελικά, και το φουντάρεις επειδή έχει ανθίσει στο συρτάρι του ψυγείου σου.

Σε γενικές γραμμές το Guru, σόρι, ήθελα να πω το Buba, είναι ένα εξωτικό μαγαζί με ευχάριστα νοσταλγική, αόριστα ελληνική στο βάθος ατμόσφαιρα. Ταπισερί και έπιπλα αλεξανδρινής προέλευσης μαζί με ταϊλανδέζικους ελέφαντες, Βούδες και θολές ινδουιστικές θεότητες διακοσμούν τα πάντα, αλλά δεν σε βαραινούν, αντίθετα σε κάνουν να χαμογελάς. Ο Κωνσταντίνος Ζουγανέλης μετέτρεψε την κρυμμένη νοσταλγία του για μέρη μακρινά (έζησε τα παιδικά του χρόνια στην Αλεξάνδρεια, τα καλοκαίρια του στη Μύκονο), την έφτιαξε τελοσπάντων κάτι ανεβαστικό, ευχάριστο, χαλαρωτικό και επικοινωνιακό όπως ο ίδιος. Πωπω, τα γράφω κομπλικέ αλλά κι ο Κωνσταντίνος έτσι είναι, από αυτούς τους ανθρώπους που ξέρουν τους κανόνες όσο καλά χρειάζεται για να τους περιφρονούν με άνεση και χωρίς υπεροψία... χωρίς μελαγχολία, καν. Τώρα μόλις συνειδητοποίησα ότι μου άρεσε τόσο το «Buba bar» επειδή συνδέει το παλιό «Guru bar» με το σήμερα... και το κάνει με λοξό χαμόγελο, με διάθεση «πάμε για άλλα», σαν να το θυμάται μεν, να μη θέλει δε και πολλά-πολλά με το ένδοξο παρελθόν. Ίσως επειδή με εκφράζει αυτό, η ελαφριά ανυπομονησία με το παρελθόν, το αίσθημα του «θυμάμαι τεχνικολόρ, με εικόνες, μυρωδιές και γεύσεις αλλά δε θα σκάσω, ορίστε κι άλλες, καλύτερες εικόνες-μυρωδιές-γεύσεις, και μάλιστα σε 3-D!». Το μέλλον, ευτυχώς, δεν τελειώνει ποτέ... **A**

* **Buba bar restaurant, Παπαδιαμάντη 4, Κηφισιά, 2106231151. Ανοιχτό και Σάβ.-Κυρ. μεσημέρι από 12.00, για οικογενειακά brunch. www.bubabistrotxotique.com**

AZIZA

featuring
Dave Holland
Chris Potter
Lionel Loueke
and Eric Harland

Μελωδία, ρυθμός και αυτοσχεδιασμός από 4 all-star τζαζίστες για μία και μόνο συναυλία, στην Κεντρική Σκηνή της Στέγης.

Μουσική
Νοέμβριος 10

sgt.gr/music

ONASSIS ΣΤΕΓΗ

ΤΑ TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

Μέλος του συλλόγου για την επιμήκυνση των καλωδίων των φορτιστών για τα κινητά τηλέφωνα

The Chuck Taylor All Star II
Mesh Backed Leather

Ready for more

CONVERSE

Ο Καραγκιόζης ρεπόρτερ

Θεωρητικά μία παράσταση Καραγκιόζη λογίζεται και ως θεατρική. Πρόκειται για «Θέατρο Σκιών». Έχει σενάριο, ανατροπές, πρωταγωνιστές, φώτα και σκηνικά. Και αν αύριο η Στέγη και το Παλλάς αποφασίσουν να ανεβάσουν στη σκηνή τεράστια τελέα με πανιά, τα θεατρικά ήδη θα προσαρμοστούν στα νέα δεδομένα. Κάποια στιγμή θα φτιάξει και ο Καραθάνος τον «Καραγκιόζη φούρναρη». Στην Επίδαυρο με τις καθαγιασμένες πέτρες ποτισμένες κρεμμύδι και μουστάρδα από τα σουβλάκια. Δεν θα είναι παράλογο. Οι άνθρωποι καταναλώνουν αυτό που έχουν. Συνηθίζουν, προσαρμόζονται και συμβιβάζονται. Και είναι αυτό που πάει να συμβεί τώρα στην τηλεοπτική πιάτσα της χώρας. Στη βιομηχανία που, κάθε μέρα, ξεφορτώνει καλούδια και μπάζα στο καθιστικό της μέσης ελληνικής οικογένειας. Που λέτε, στους φακέλους με τις οικονομικές μελέτες βιωσιμότητας των νέων καναλιών το οικονομικό κόστος ανά εργαζόμενο δεν ξεπερνάει τα 1.500 ευρώ. Προσοχή, τώρα: αυτό δεν είναι το κόστος μεικτών αποδοχών, δεν δίνει, δηλαδή, ένα μισθό γύρω στο χιλιάριο. Σε αυτό περιλαμβάνονται και τα overheads που λένε και στη Λαχαναγορά, δηλαδή ο επιμερισμός τμήματος του λειτουργικού κόστους ανά εργαζόμενο. Κοινώς όταν ένας εργαζόμενος κοστίζει 1.500 ευρώ με ενσωματωμένα overheads, η επιχείρηση υπολογίζει και κάτι από το ρεύμα που θα κάψει, τα τηλεφωνήματα που θα κάνει, το λεωφορείο που θα τον μεταφέρει και πάει λέγοντας. Για να το κάνουμε όλο αυτό φραγκοδιφραγκα και να τα μετρήσουμε όλοι, ο μέσος καθαρός μισθός ενός εργαζόμενου στα νέα κανάλια θα είναι γύρω στα οκτώ κατοστάρικα, ποσό που, με τα σημερινά δεδομένα, το λες και ονειρικό, ειδικά αν είσαι άνεργος. Και επειδή στο ίδιο καζάνι βράζουμε όλοι, στην πιάτσα ήδη ακούγονται αυτά τα νούμερα. Είναι, ας πούμε, ο άλλος χρόνια πολιτικός συντάκτης και μάλιστα καλός και ακούει πρόταση των 800 ευρώ. Μπορεί, βέβαια, να την απορρίψει. Ε, και; Αν δεν πάει αυτός, θα πάει άλλος. Με λιγότερα. Και θα πάει και τρέχοντας.

Ο Κατρούγκαλος είχε προτείνει στους δημοσιογράφους που θα μείνουν άνεργοι να φτιάξουν site να σωθούν. Μόνο που ήδη υπάρχουν δεκάδες, εκατοντάδες sites τα οποία προσπαθούν να επιβιώσουν με τον έναν ή τον άλλον τρόπο. Ο ένας τρόπος είναι η διαφήμιση, ο άλλος είναι κανένα μαύρο πακέτο κάτω από το τραπέζι, άντε και ένας-δύο εκβιασμοί, έτσι, για να γίνεται πιο δίκαιος επιμερισμός του πλούτου. Αν τώρα εξαιρέσεις μία μικρή μειοψηφία της αξιοπρέπειας (καλή ώρα την Α.Ν.), τα υπόλοιπα sites λειτουργούν αναμασώντας κοινό περιεχόμενο και ανακυκλώνοντας τα ίδια σκουπίδια. Αυτά τα μαγαζιά πληρώνουν στο προσωπικό τους μεροκάματο 10-15 ευρώ. Εκμεταλλεύονται την ανάγκη και το ψώνιο νέων παιδιών που νομίζουν ότι κάνουν δημοσιογραφία, ενώ στην πραγματικότητα επιδίδονται σε κακότεχνες αντιγραφές. Το προϊόν τους το καταναλώνουμε όλοι οι υπόλοιποι, όπως κάποτε τρώγαμε τα μοσχάρια που ήταν ποτισμένα με διοξίνες. Στα μανταλάκια κρέμονται δεκάδες τίτλοι, όμως το περιεχόμενο των περισσότερων είναι για να το δει μόνο το μάτι του ψαριού που θα τυλιχθεί εκεί μέσα. Ο εμβληματικός ΔΟΛ και ο Πήγασος κλυδωνίζονται. Δεν γκρινιάζω σαν συνδικαλιστής της ΕΣΗΕΑ. Αυτό που προσπαθώ να σας πω είναι ότι το δημοσιογραφικό προϊόν κοινής λήψης, δηλαδή αυτό που μπαίνει κάθε μέρα στα σπίτια, στα μάτια και στα μυαλά μας, εμφανίζει μία όλο και μεγαλύτερη ροπή προς το trash. Από τη μία τα χαμηλά μεροκάματα δημιουργούν μία τάξη κακοπληρωμένων επαγγελματιών που πλέον επιδεικνύουν ως κύριο προσόν την ελαστικότητα στις εργασιακές σχέσεις. Και από την άλλη, η ανάγκη για αναγνωσιμότητα/κλικ/τηλεθέαση υποβαθμίζει την ποιότητα του προϊόντος που προσφέρεται στο κοινό. Αυτό είναι πιο άσχημο από όσο φαίνεται αφού οδηγεί την κοινωνία σε ένα συμβιβασμό. Αποδέχεται το ευτελές ως σύνηθες, το trash ως κάτι που δεν εκπλήσσει, την ανοησία ως τμήμα του καθημερινού λόγου. Στα μέσα του συρμού γράφονται και ακούγονται άσχημα ελληνικά, αναπαράγονται θεωρίες συνωμοσίας, η βωμολοχία και η πλιθιότητα παίρνουν κεφάλι. Αυτό θα το βρούμε μπροστά μας, θα το πληρώσουμε ακριβά, απλώς δεν θα μπορούμε πια να το καταλάβουμε αφού τα μυαλά θα είναι γεμάτα με λόφους σκουπιδιών που πάνω τους θα χορεύουν μικρά καραγκιοζάκια. ●

→ giannakidis@protagon.gr

Τα τραγούδια της παρέας

Τα θυμάστε τα παλιά λεωφορεία; Ξεχάστε τα! Η Εθνική Κυβέρνησής μας υλοποιεί στο αμέλειό του, που δεν είναι άλλο απ' τις συγκοινωνίες, γι' αυτό άλλωστε και οι εντελώς ξεδιάντροποι Σαμαροβενιζέλοι τις ονόμασαν «αστικές». Πάνε πια οι εποχές που όσα λεωφορεία δεν καίγονταν στην Πατρίδα κυκλοφορούσαν βρώμικα και χωρίς θέρμανση! Θα ήταν πολύ εύκολο να ρίξουμε ένα σφουγγάρισμα στο πάτωμα ή να ξεβουλώσουμε το σύστημα του air-condition, αλλά εμάς τους μαρξιστές μας ενδιαφέρει η συνολική κατάργηση του εμποικοδομήματος. Μετά από απόφαση του Συνεδρίου μας (στην αρχή με 15%, αλλά μετά από παρέμβαση του συντρόφου Αλέξη με 93,5%), προσλάβαμε μια ντι-τζέη η οποία θα επιμελείται τα τραγούδια που θα ακούγονται κατά τη διάρκεια της κάθε διαδρομής! Με αυτό τον τρόπο χτυπάμε την ανεργία – η συντρόφισσα μάλιστα είναι γόνος αντάρτη του ΕΛΑΣ – αλλά το όραμά μας για την οριστική εξάλειψη της ανθρωπιστικής κρίσης δεν σταματάει εδώ. Σκεφτόμαστε και το μεροκαματιάρι που πηγαίνει να γραφτεί στο ταμείο ανεργίας, το μικρομεσαίο που ψάχνει σε ποια εφορία θα κλείσει την επιχείρησή του, το νεολαίο που κόβει άσκοπα βόλτες μέχρι να ετοιμάσει τα χαρτιά του για μετανάστευση. Σε όλους αυτούς προσφέρουμε μια βαθιά ανάσα πολιτισμού, ένα αεράκι δημιουργίας όπως θα έλεγε και ο Πάννης Ρίτσος. Η επιλογή των playlist απασχόλησε πολλές δύσκολες συνεδριάσεις του υπουργικού συμβουλίου. Ο σύντροφος πρωθυπουργός ήθελε να παίζονται τραγούδια του συντρόφου Χάρρυ Κλυν («Κούλα-Χαράλαμπε» κ.ά.). Ο σύντροφος Βούτσας απαιτούσε μια επιλογή που θα σηματοδοτούσε τη στροφή προς τα αριστερά και πρότεινε τον σ. Γιώργο Ζάμπα που ως γνωστόν ξεσηκώνει τα μεζεδοπωλεία. Όμως και οι δύο προτάσεις προσέκρουσαν στο σύντροφο Καμμένο που για την περίπτωση είχε ντυθεί Ναπολέον και απειλούσε ότι θα παραιτηθεί αν δεν παίζεται το αντάρτικο «Ο Γοργοπόταμος στην Αλαμπάμα στέλνει περήφανο χαιρετισμό». Αφού του εξηγήθηκε ότι ο Ναπολέων Ζέρβας του ΕΔΕΣ δεν ήταν ο γνωστός Ναπολέων και ότι ο Γοργοπόταμος χαιρετούσε την Αλαμάνη, επήλθε ιστορικός συμβιβασμός. Η ντι-τζέη θα πληρώνεται κανονικά αλλά δεν θα επιλέγει τραγούδια ώστε να μην υπάρχουν ενδοκυβερνητικές τριβές. Όσο για τους αποτυχόντες, ο μεν σύντροφος Ζάμπα προσελήφθη στο γραφείο του Προέδρου της Βουλής, ο δε σύντροφος Χάρρυ Κλυν προορίζεται ως αντικαταστάτης του συντρόφου Κιμούλη στην επιστημονική επιτροπή που θα αναθεωρήσει το Σύνταγμα.

Θα έφταναν τα προηγούμενα για να αποδείξουμε στους προσκυνημένους εχθρούς του λαού και στα φοξτεριέ της Διαπλοκής το ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς, αλλά έχουμε κι άλλα ράμματα για τη γούνα τους. Μπορεί αυτοί να έχουν κάνει μπαίρακι τη δήθεν «αριστεία» αλλά εμείς είμαστε που την αναδείξαμε στο Συνέδριό μας! Οι υπουργοί που κάθε μέρα πλαντάζουν απ' το κλάμα, αυτοί που αντί να μένουν κλεισμένοι στους τέσσερις τοίχους του γραφείου τους συμμετέχουν στις λαϊκές κινητοποιήσεις κατά των αποφάσεών τους, οι αγωνιστές που ξεμεροβραδιάζονται μπροστά στις κάμερες των βοθοροστοκαναλών προκειμένου να τα ξεμπροστίσουν, βγήκαν πρώτοι στην ψηφοφορία της Κεντρικής Επιτροπής! Πάντα, όταν έρχονται τα δύσκολα, ο λαός συσπειρώνεται γύρω απ' τους ηγέτες του και πλέον θα δώσουμε τη μάχη μαζί με τους συντρόφους Δρίτσα, Πολάκη και Σκουρλέτη, ώστε να μην περάσουν τα μέτρα που οι ίδιοι ψήφισαν.

Βέβαια Ηγέτης, με το ήτα κεφαλαίο, παραμένει ο σ. Αλέξης Τσίπρας. Δεν υπάρχει πλέον ξένος πρωθυπουργός, πρόεδρος ή μεγαλοπαράγοντας που να μην ασχολείται με το τιτάνιο έργο του. Άλλος λέει ότι η ηρωική διαπραγματεύσή του κόστισε στην Ελλάδα 40 δισεκατομμύρια, άλλος 70 δισεκατομμύρια (οι αντιφάσεις του καπιταλισμού), μέχρι και ο Ολάντ – που αυτή την εβδομάδα είναι εχθρός μας – για το σύντροφο Τσίπρα συνομιλούσε με το σύντροφο Πούτιν! Σε μεταξύ τους συνάντηση εντυπωσιάστηκαν από τις ανατρεπτικές οικονομικές πρωτοβουλίες του συντρόφου Αλέξη, ο οποίος ετοιμαζόταν να τυπώσει το πιο επαναστατικό, εναλλακτικό χαρτονόμισμα που έχει γνωρίσει η Οικουμένη. Στη μια όψη του θα απεικόνιζε το σύντροφο Καμμένο και σκηνές απ' την «Αλίκη στο Ναυτικό» και στην άλλη τον σ. Κουρουμπλή να προσκυνάει τη θαυματουργή παντόφλα του Αγίου Παϊσίου ενώ από πάνω ένα περιστέρι θα ξετύλιγε μια περγαμνή με το ρητό του συντρόφου Φίλη «η Αριστερά θέλει διαχωρισμό κράτους και Εκκλησίας». Με τέσσερα κιά της νέας Δραχμής θα μπορούσες να αγοράσεις ένα αυγό ή ένα διδακτορικό, που είναι ακόμη πιο φτηνό, αλλά αμέσως τα ξένα συμφέροντα κινητοποιήθηκαν και όρθωσαν τεράστια εμπόδια. Αρνήθηκαν να τροφοδοτήσουν το Εθνικό Τυπογραφείο με χαρτί κι εμείς τους τόνους που διαθέταμε τους φυλούσαμε για μια δύσκολη ώρα, όταν π.χ. θα έπρεπε να τυπώσουμε αφίσες για το Συνέδριό μας.

Σ' αυτό το σημείο απαιτείται να γιουχάρουμε, να γράψουμε tweet ή να πετάξουμε και κάνα γιαούρτι άμα λάχει κατά του μνημονιακού Καμίνη, ο οποίος ενοχλήθηκε –λέει– απ' την ταπετσαρία που σκέπασε όλη την Αθήνα με το πρόσωπο του συντρόφου Τσίπρα. Σύμφωνα μάλιστα με το Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων που υπηρετεί την Αλήθεια και τον Σοσιαλισμό, η πρωτοβουλία του δημάρχου Αθηναίων να κατεβάσει τις αφίσες δεν άρεσε καθόλου στο σύντροφο Ερντογάν γι' αυτό και απείλησε ότι θα βομβαρδίσει με πυρηνικά την ελληνική πρωτεύουσα και μετά θα προκαλέσει Τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο! Εκεί μας φέρατε, κύριε Καμίνη, μια ανάσα απ' τον πόλεμο και τον όλεθρο. Ντροπή σας!

Υ.Γ. Διόρθωση! Ο σύντροφος Ερντογάν δεν απείλησε με Τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Απλώς ο ανταποκριτής του κρατικού Α.Μ.Π.Ε. την ίδια ώρα διάβαζε ένα βιβλίο του Λιακόπουλου και υπερδευτέκε. Το συμπέρασμα είναι ένα: Όταν δεν γράφει τις ανταποκρίσεις ο σύντροφος Παππάς, όλο λάθη γίνονται. ●

SAMSUNG

Galaxy S7 edge

Create with Galaxy

    SamsungGreece

Τηλ: 80111 SAMSUNG (80111 7267864), www.samsung.com/gr

A Galaxy of possibilities

ΤΟΥΡΚΟΙ ΕΞΟΡΙΣΤΟΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Suyun Oteki Tarafindan ή αλλιώς «Τεμέτερον»

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Δανείστηκα από την τουρκική συλλογική μνήμη αυτή τη φράση με την οποία οι οθωμανοί πρόσφυγες από τα βαλκανικά εδάφη της πρώην αυτοκρατορίας (κυρίως τα ελλαδικά) προσφωνούσαν τους εαυτούς τους. Στα τουρκικά σημαίνει «Από την άλλη όχθη πέρα από το νερό», δηλαδή το Αιγαίο. Αυτή η φράση αφορά τους ανταλλάξιμους της «Συνθήκης της Λωζάνης», μια που η αναφορά σε αυτήν επανέκαμψε στην επικαιρότητα εσχάτως.

Μόνο που χρήση της φράσης το 2016 προσδιορίζει κάτι εντελώς διαφορετικό και συμμετρικά αντίθετο. Αφορά τους «νεο-πρόσφυγες» από την Τουρκία, τους αυτοεξοριστούς που εγκαταλείπουν τη χώρα τους και μαζικά επιχειρούν να εγκατασταθούν στην Ελλάδα κατά κύριο λόγο, στην υπόλοιπη Ευρώπη δευτερευόντως. Πρόκειται για μία μαζική απόδραση από την κόλαση του Ερντογάν εκείνων που αντιδρούν στο μοντέλο που εδώ και χρόνια, αλλά ιδιαίτερα από την 15η Ιουλίου και μετά, αποκάλυπτα υιοθέτησε ο απόλυτος άρχων της Τουρκίας. Η «Μεγάλη Φυγή» άρχισε από τις πρώτες ημέρες του αντιπραξικοπήματος, από τους «τυχερούς» που είτε βρέθηκαν στο εξωτερικό οπότε δεν επέστρεψαν είτε διέθεταν διαβατήριο και χρήματα και α-πόδρασαν από την πρώτη στιγμή. Οι «άλλοι», οι άτυχοι, αναμένουν την ευκαιρία. Πολλοί από αυτούς βρίσκονται στα μπουντρούμια του καθεστώτος. Άλλοι περιμένουν κάθε ημέρα που περνά την «επίσκεψη» της λεγόμενης «Περιπόλου», της ομάδας των καθεστωτικών μπάτσων οι οποίοι κάθε πρωί λαμβάνουν τη λίστα της ημέρας με τα ονόματα των πολιτών που πρέπει να συλληφθούν.

Οι «νεο-πρόσφυγες» ανήκουν κατά κανόνα στην ηλικιακή ομάδα των εξηντάρηνων και βάλε, ανθρώπων δηλαδή που διατηρούν ωνή τη μνήμη από τα κελιά της Χούντας του Εβρέν. Ήταν τότε νεαροί ή νεαρές, φοιτητές, ανήκαν κυρίως στις μαοϊκές παραφυάδες της τουρκικής Αριστεράς. Πολλοί από αυτούς πλήρωσαν το τίμημα για

μεγάλα χρονικά διαστήματα ως «μόνιμοι κάτοικοι» των φυλακών των τούρκων στρατηγών. Αργότερα με χίλιους τρόπους συνέεισαν τις σπουδές τους, έφυγαν στο εξωτερικό και δικτυώθηκαν, και όταν τα πράγματα άλλαξαν και κυρίως κατά την περίοδο Οζάλ, ανέβηκαν τα σκαλοπάτια της τουρκικής κοινωνίας. Έγιναν καθηγητές πανεπιστημίων, δημοσιογράφοι, επάνδρωσαν ινστιτούτα και θεσμούς, έκαναν οικογένεια και παιδιά, ζούσαν σαν άνθρωποι πια ή έτσι νόμιζαν. Η συντριπτική πλειοψηφία τους στήριξε την άνοδο του Ερντογάν. Στο πρόσωπό του εναπόθεσαν τις ελπίδες τους για μία ουσιαστική μεταρρύθμιση της Τουρκίας με ευρωπαϊκό πρόσημο και χαρακτήρα σύγχρονης ευρωπαϊκής Δημοκρατίας. Τον ψήφισαν με φανατισμό, θα έλεγε κανείς. Χειροκρότησαν τις μεταρρυθμίσεις που επέβαλε οι οποίες τότε είχαν σχεδόν όλες δημοκρατικό πρόσημο. Έκλεισαν τα μάτια σε κάποιες ισλαμистικού τύπου εκτροπές, σκεπτόμενοι «μικρό το κακό». Στην αρχή γέλασαν με την υπόθεση «μαντίλα» διότι είχαν σοβαρότερα πράγματα να ασχοληθούν, τις υποθέσεις «Ergenekon» και «Barierpoula» με τις οποίες αποδομήθηκε το κεμαλικό κατεστημένο και ξεδοντιάστηκε σε ένα μεγάλο ποσοστό η ισχύς των στρατηγών του Γενικού Επιτελείου. Έτσι πίστευαν, ή έτσι ήθελαν να πιστεύουν.

Το κακό όμως ήρθε απότομα. Άρχισε με την καταστολή στο Γκεζί, συνέχισε με την ισλαμιστική εκτροπή σε όλο της το μεγαλείο, συγκροτήθηκε με την εκφορά του λαϊκιστικού αντιευρωπαϊκού λόγου, αποκαλύφθηκε μέσα από τις συνωμοσίες του «Σαραγιού» με την έκρηξη διαφθοράς που αφορούσε το άμεσο περιβάλλον του Σουλτάνου. Το γιο του, το γαμπρό του, τους φίλους του και συνεργάτες του. Και τότε ανατρίηκαν στα σοκάκια και τις πλατείες τα συνθήματα κατά του «Μεγάλου Εχθρού», του Φετουλάχ Γκιουλέν, του συμμάχου και στηρίγματός του. Ο Σουλτάνος ανακάλυψε και ονομάτισε τον αντίπαλό του.

Οί Ένγκιν της «Μεγάλης Φυγής»

Ήταν βραδάκι της Πέμπτης, όταν σε μία ταβέρνα στα Πετράλωνα συνάντησα τον Ένγκιν. Αποφάσισα πως όλους του φίλους και τις φίλες, συναδέλφους και κολλητούς, οι οποίοι μεσήμελικες και βάλε πια αποφάσισαν να πάρουν τους δρόμους της αυτοεξορίας, να τους αποκαλώ «Ένγκιν», άνδρες ή γυναίκες, γιατί και οι τοίχοι έχουν αυτιά. Ο φίλος, καθηγητής πανεπιστημίου με διαβατήριο ευρωπαϊκής χώρας, μεσοαστός που κατάφερε στη ζωή του να στήσει ένα ευχάριστο περιβάλλον διαβίωσης. Όχι ιδιαίτερα πλούσιος, ευρωπαίος ως

προς την αντίληψη των πραγμάτων, μαθητής του Μοντεσκιέ, παιδί του Φουκό, αναγνώστης του Καστοριάδη, ενημερωμένος γεωπολιτικά. Ψάχνει να αγοράσει ένα διαμέρισμα στην Αθήνα. Εξηγεί πως οι άνθρωποι της γενιάς του, εξηταπεντάρρηδες πια αλλά και μεγαλύτεροι, δεν είναι διατεθειμένοι να καταβάλουν για δεύτερη φορά στη ζωή τους το τίμημα της αντίστασης στο τουρκικό «Βαθύ Κράτος». «Μία φορά ήταν ήδη αρκετή. Οι περισσότεροι από εμάς ήμασταν νεαρά παιδιά. Είχαμε το χρόνο, διαθέταμε τον ενθουσιασμό. Δεν γίνεται να επαναληφθεί αυτή η ιστορία». Ο Ένγκιν είναι σαφής. Δεν υπάρχουν πια νέοι σε ηλικία που αντιδρούν στο φασισμό του Ερντογάν. Προφανώς διότι ο ιδιότυπος «εθνικο-λαϊκισμός» του σε συνάρτηση με τον εύπεπο ισλαμισμό ικανοποιεί, ή τουλάχιστον δεν εξεγείρει, τους νέους ανθρώπους οι οποίοι άλλωστε δεν διαθέτουν ιστορικές μνήμες. Μένουν λοιπόν οι μεσήλικες για να σπρώξουν το βάρος, χωρίς ικανή αντιπολίτευση. Χωρίς συνδικάτα ή προοδευτικές δομές. Τα πάντα σαρώθηκαν από το αντιπραξικόπημα, πανεπιστήμια και σχολεία έκλεισαν, σύλλογοι και λέσχες κλειδώθηκαν, η αστυνομία κατάσχεσε διαβατήρια, άρχισαν οι δημεύσεις περιουσιών, τώρα το κράτος απειλεί με αφαίρεση ιθαγένειας.

Δήλωση μετάνοιας ή μέθοδος επιβίωσης;

Η συνάδελφος δημοσιογράφος, γνωστή από την αρθρογραφία της κατά του Ερντογάν, συνελήφθη από τις πρώτες ώρες του αντιπραξικοπήματος. Είναι 75 ετών. Πριν από δύο εβδομάδες συνέταξε ένα κείμενο που εκλαμβάνεται ως «δήλωση μετάνοιας». Είναι προφανές ότι ήταν ο μόνος τρόπος ώστε να επιτύχει την αποφυλάκισή της. Πόσο μπορεί να αντέξει ένας άνθρωπος 75 ετών στα μπουντρούμια του Ερντογάν... ούτε μία ημέρα προφανώς. «*Την καταλαβαίνω απόλυτα. Στη θέση της θα έκανα το ίδιο*» ψιθυρίζει ο Ένγκιν με εκείνο το γνωστό χαμόγελο που καταμαρτυρεί θλίψη και αυτοσαρκασμό. «*Τι νομίζεις; Η γυναίκα είναι πια γιαγιά, έχει εγγόνια, πόση αντίσταση μπορεί να σπρώξει κλεισμένη στο κελί; Για πεις μου εσύ!*»

Τελικά η συνάδελφος δημοσιογράφος δεν αποφυλακίστηκε. Προφανώς οι «μάγκες» έκριναν πως η «δήλωση μετάνοιας» δεν ήταν πειστική. Γυρίζουμε πίσω δεκαετίες ολόκληρες και ξαναζούμε το δράμα των ανθρώπων στο Μακρονήσι. Πόσο πειστική μπορεί να είναι μία δήλωση μετάνοιας ώστε να γλιτώσεις από την κόλαση; Τελικά καμία δήλωση δεν είναι πειστική για τους φασίστες. Πρέπει να αφιερώσεις σε αυτούς τον ίδιο τον εαυτό σου, να σκοτώσεις την ψυχή σου, του απάντησα. Περίεργο, την ώρα που του απαντούσα κλωθογυρίζαν στο μυαλό μου εικόνες από την ταινία «Ο γιος του Σαούλ».

Καβάλα, Θεσσαλονίκη, Αθήνα

Κάθε ημέρα που περνά, φίλοι από την Άγκυρα, την Πόλη ή τη Σμύρνη τηλεφωνούν. «Ψάχνω για σπίτι. Πρέπει να στείλω τα παιδιά, να τελειώσουν το σχολείο (ΙΒ). Πρέπει να φύγω. Πρέπει να γλιτώσω. Δεν υπάρχει πια τίποτα για μας εδώ». Αυτοί που διαθέτουν περισ-

σότερα χρήματα πηγαίνουν στη Θεσσαλονίκη και την Αθήνα. Οι πιο πλούσιοι επιχειρούν να επενδύσουν σε ακίνητο 250.000 ευρώ ώστε να αποκτήσουν το περίφημο χαρτί για την κάρτα παραμονής. Εκείνοι που διαθέτουν λιγότερα βολεύονται με την Καβάλα. Είναι και ένα τσιγάρο δρόμος από τα σύνορα, βλέπεις. Ορισμένοι «κτύπησαν» ήδη κάτι ημιυπόγεια ή γκαρσονιέρες στην Κυψέλη και το Παγκράτι με 30.000 ευρώ, για να έχουν ένα κεραμίδι πάνω από το κεφάλι τους. Κάποιοι επιχειρούν να εγκατασταθούν στην Κύπρο. Είχαν φροντίσει να προμηθευτούν στα κατεχόμενα κυπριακά διαβατήρια. Φαίνεται πιο δύσκολο πάντως.

Ο άλλος ο Ένγκιν πήρε των ομματιών του και πάει Βερολίνο. Είναι πια 75 ετών. Κάποιοι κατέφυγαν σε φίλους στο Παρίσι. Προτιμούν την Ελλάδα ωστόσο. Είναι και το ψυχολογικό. «*Είσα διγίλα, δυο βήματα από την Τουρκία*» ψελλίζει ο δικός μου ο Ένγκιν.

Κάποτε, πριν από πολλά χρόνια, 1,5 εκατομμύρια Ρωμιοί και 750.000 μουσουλμάνοι Οθωμανοί, διασταυρώθηκαν κάπου στο Αιγαίο, ξεριζωμένοι οι μεν και οι δε, ανταλλάξιμους τους είχαν, στην πρώτη επίσημη και με διεθνή σφραγίδα Εθνοκάθαρση του 20ού αιώνα. Οι μουσουλμάνοι αργότερα αναγνωρίζονταν μεταξύ τους με τη φράση «Πέρα από το νερό». Το καλοκαίρι του 2016 άρχισε μία αντίστροφη πορεία όπου οι δημοκρατικοί και προοδευτικοί Τούρκοι, οι διανοούμενοι, οι δημοσιογράφοι, οι επιστήμονες που δεν επιθυμούν να υποκύψουν, ψάχνουν σωτηρία «Πέρα από το νερό» στην απέναντι όχθη. Καλώς να ορίσουν. Οι αντίστοιχοι μεσήλικες διαθέτουν ακόμη νωπές μνήμες επίσης. **Α**

ΞΕΝΟΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ

Του ΜΑΝΟΥ ΜΑΤΣΑΓΓΑΝΗ

Μέρα χωρίς αυτοκίνητο; Όχι ευχαριστώ!

Ο ανταποκριτής σας σχεδίαζε από καιρό να γράψει για την «Ευρωπαϊκή Εβδομάδα Κινητικότητας» (ήταν στα μέσα του περασμένου μήνα: 16-22 Σεπτεμβρίου). Αλλά με το ένα και με το άλλο, καταλαβαίνετε...

Λοιπόν: Είχα βρεθεί στο Μιλάνο, μια Κυριακή πριν λίγα χρόνια, τη «Μέρα χωρίς αυτοκίνητο». Ο δήμος είχε απαγορεύσει την κυκλοφορία σε ένα μεγάλο δακτύλιο (όλο το ιστορικό κέντρο συν κάποιες συνοικίες). Όσοι κάτοικοι είχαν μεγάλη ανάγκη μετακίνησης—π.χ. για λόγους υγείας ή αναπηρίας—μπορούσαν να καλέσουν έναν τηλεφωνικό αριθμό και να έρθει να τους εξυπηρετήσει ένα ηλεκτρικό όχημα. Μια χαρά.

Το αποτέλεσμα ξεπέρασε κάθε προσδοκία. Ούτε λίγο ούτε πολύ, η πόλη άλλαξε όψη! Δεν ήταν μόνο οι χιλιάδες πεζοί και ποδηλάτες που κατέλαβαν τις λεωφόρους, τους δρόμους, τις πλατείες. Ήταν τα πατίνια, τα ρόλερ, τα μονόκυκλα. Ήταν οι κλόουν, οι θεατρίνοι, οι πλανόδιοι μουσικοί. Ήταν οι αγώνες bocce (γαλλιστί: boules), βόλεις, ποδοσφαίρου, αυτοσχέδιοι ή οργανωμένοι από τον Δήμο, οργανώσεις πολιτών, παρέες. Ήταν η αυθόρμητη έκρηξη χαράς χιλιάδων ανθρώπων που βόλταραν αμέριμνοι, με τη μεθυστική αίσθηση ότι είχαν μόλις επανακατακτήσει την πόλη τους.

Η ανακλαστική σκέψη του Έλληνα επισκέπτη (που δεν εννοεί να το πάρει απόφαση να παραιτηθεί από το όνειρο ότι και η Ελλάδα μπορεί να γίνει μια κανονική ευρωπαϊκή χώρα) ήταν προφανής: «Τι ωραία! Να το κάνουμε κι εμείς στην Αθήνα!»

Μετά θυμήθηκα ότι είχαμε ήδη δοκιμάσει να το κάνουμε κι εμείς. Και δεν είχε πάει πολύ καλά. Από τα τέλη της δεκαετίας του '90 (τότε που νομιζαμε—ή εγώ τουλάχιστον νόμιζα—ότι το να γίνουμε κανονική χώρα ήταν πραγματικός στόχος) η κυβέρνηση και ο δήμος έπαιζαν με την ιδέα της απαγόρευσης της κυκλοφορίας των ΙΧ στο κέντρο της Αθήνας. Όμως στο τέλος έκαναν πάντοτε πίσω, υπό το φόβο του «πολιτικού κόστους»: η συμμετοχή μας στην ευρωπαϊκή «Μέρα χωρίς αυτοκίνητο» περιοριζόταν στη δωρεάν μετακίνηση με τα δημόσια μέσα συγκοινωνίας. Αργότερα (το 2012) ο δήμαρχος Καμίνης είχε αποπειραθεί να κλείσει το κέντρο στα ΙΧ για μια Κυριακή του Σεπτεμβρίου, με πενιχρά αποτελέσματα. Φέτος ο δήμαρχος Μπουτάρης έκλεισε τμήμα της Νίκης και της Θεμισκλή, για λίγες ώρες. Εν μέσω αγανακτισμένων διαμαρτυριών ΙΧήδων, ταξιτζήδων και μοτοσικλετιστών, πάντοτε στο γνωστό στίλ: «Θα μου πεις εμένα (ρε) ότι δεν μπορώ να κάνω ό,τι θέλω»;

Το «πολιτικό κόστος» απορρέει φυσικά από την αυτόματη δυσπιστία των περισσότερων από εμάς προς οποιαδήποτε απόπειρα ρύθμισης κάποιου θέματος με τρόπο που συνεπάγεται μικρές ατομικές θυσίες (να μην κατεβούμε με το αυτοκίνητο στο κέντρο για μια μέρα, να μην οδηγούμε τη μοτοσικλέτα μας στον πεζόδρομο, να βγαίνουμε έξω για να καπνίσουμε) έναντι κάποιου μεγαλύτερου συλλογικού οφέλους (να βολτάρουμε αμέριμνοι στο κέντρο και τους πεζόδρομους, να αναπνεύσουμε λιγότερο βρωμερό αέρα την ώρα που τρώμε και πίνουμε).

Απορρέει επίσης από τη δυσανεξία μας, την απροθυμία μας να αναγνωρίσουμε το δικαίωμα κάποιων μειονοτήτων (των παιδιών, των ηλικιωμένων, των πεζών, ακόμη και των αντιπαθητικών αντικαπνιστών) να απολαύσουν και εκείνοι με την ψυχία τους κάποιο δημόσιο αγαθό (τους πεζόδρομους, τον αέρα). Όλα αυτά φυσικά στο όνομα του αντιστασιακού και αδούλωτου πνεύματος που μας χαρακτηρίζει ανέκαθεν.

Ο αναρχοατομισμός αυτός ένώνει τους πάντες: από τα παιδιά των Εξαρχείων και τους μικρονοικοκυραίους των συνοικιών έως τους πάλαι ποτέ εύπορους αστούς των βορείων προαστείων. Πρόκειται για (άλλη μια) εθνική ιδιαιτερότητά μας, που εξηγεί γιατί η απαγόρευση του καπνίσματος πέτυχε π.χ. στην Τουρκία των θεριακλήδων και στη Σρι Λάνκα του εμφυλίου πολέμου, αλλά όχι στην Ελλάδα—της αστακομακαρονάδας ή των μνημονίων, αδιάφορο. Ούτε πρόκειται να πετύχει στο ορατό μέλλον. Τουλάχιστον όχι στην Ελλάδα του Παλλάκη, του Σπύρτζη και του Μαρινάκη.

Είναι άσχετα όλα αυτά με τα βάσανά μας, με την πολιτική μας αφαρία, με την αδυναμία μας να συνέλθουμε από την οικονομική κρίση; Νομίζω πως όχι. Η κυρίαρχη συμπεριφορά ατόμων, κομμάτων, συνδικάτων και επαγγελματικών οργανώσεων τα τελευταία χρόνια θα μπορούσε άνετα να συνοψιστεί ως «ο σώζων εαυτόν σωθείτω».

Μερικοί σώθηκαν πράγματι: άλλοι έγιναν υπουργοί, άλλοι διορίστηκαν στο Δημόσιο, άλλοι πήραν αυξήσεις και άλλοι κάνουν μπιζνες με τη νέα εξουσία. Πολύ περισσότεροι κοιτάζουν γύρω τους και βλέπουν τα συντρίμια της ζωής τους και της χώρας.

«Και τώρα που μας τα θύμισες όλα αυτά τα θλιβερά, θα μας πεις κιάλας να μην καβαλάμε τη μοτοσικλέτα μας στον πεζόδρομο και να μην ανάβουμε το τσιγάρο μας στο μπαρ;»

Ναι—έκει ήθελα να καταλήξω. Με τα ίδια μυαλά δεν θα λύσουμε ποτέ τα προβλήματά μας. Και αν είναι να αλλάξουμε μυαλά, από κάπου πρέπει να κάνουμε μια αρχή. Τι θα λέγατε για «Μέρα χωρίς αυτοκίνητο»;

Ο Μάνος Μασαγγάνης είναι ο ανταποκριτής της Athens Voice στο Μιλάνο.

Για όλους εμάς,
στον Όμιλο ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ
δεν υπάρχει μεγαλύτερη ανταμοιβή
από ένα ζεστό χαμόγελο!

mscmm

1,5 εκατ. λίτρα δωρεάν πετρέλαιο

Η προσφορά και η υπεύθυνη στάση απέναντι στο κοινωνικό σύνολο
είναι σταθερές αξίες του Ομίλου ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ.
Εδώ και 10 χρόνια, υλοποιούμε με συνέπεια ένα πρόγραμμα αλληλεγγύης
προσφέροντας δωρεάν πετρέλαιο θέρμανσης σε σχολεία και σε ευπαθείς
κοινωνικά ομάδες.

**ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ**

ΟΜΙΛΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

**ΕΝέργεια
για Ζωή**

www.helpe.gr

facebook.com/HELPEgroup/ twitter.com/HELPE_Group goo.gl/1fW4ct

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΣΤΕ ΝΑ ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΣΑΣ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ

Οι μικροκλοπές στο κέντρο της πόλης
και όσα πρέπει να ξέρετε για τα κόλπα
που χρησιμοποιούν οι κλέφτες

Του ΑΝΤΩΝΗ ΧΡΥΣΟΥΛΑΚΗ

«Παρακαλείστε να προσέχετε τα προσωπικά σας αντικείμενα». Αυτή η προειδοποίηση ακούγεται στο μετρό και στον ηλεκτρικό και όχι άδικα. Φυσικά, όμως, δεν μπορεί να ακουστεί το βράδυ που πάμε τη βόλτα μας στο κέντρο. Εκεί που αν κανείς δεν είναι προσεκτικός ή αφαιρεθεί, μπορεί να βρεθεί χωρίς το πορτοφόλι, την τσάντα ή το κινητό του. Λόγω της οικονομικής εξαθλίωσης που επικρατεί, υπάρχει τρομακτική άνοδος της εγκληματικότητας. Και το κέντρο θεωρείται ως «ο παράδεισος των πορτοφολάδων».

Σύμφωνα με αστυνομικές πηγές, μέσα σε ένα βράδυ συμβαίνουν κατά μέσο όρο περί τις 70 με 100 κλοπές. Όμως πάνω από τις μισές δεν δηλώνονται από τους πολίτες, γιατί εξαιτίας της μεγάλης αναμονής απογοητεύονται και δεν μπαίνουν καν στον κόπο να ολοκληρώσουν τη διαδικασία. Η δήλωση μιας κλοπής συντάσσεται με αριθμό πρωτοκόλλου 1052/3 αλλά καθώς η ολοκλήρωση της διαδικασίας είναι χρονοβόρα και τα αστυνομικά τμήματα της περιοχής υποστελεχωμένα, τα θύματα μετατρέπουν από ανάγκη τις δηλώσεις τους σε 3005/4, που σημαίνει απλή απώλεια και δεν χρειάζεται ποινική δίωξη. Από αυτές σχεδόν καμία δεν εχχνιάζεται.

Τα κόλπα

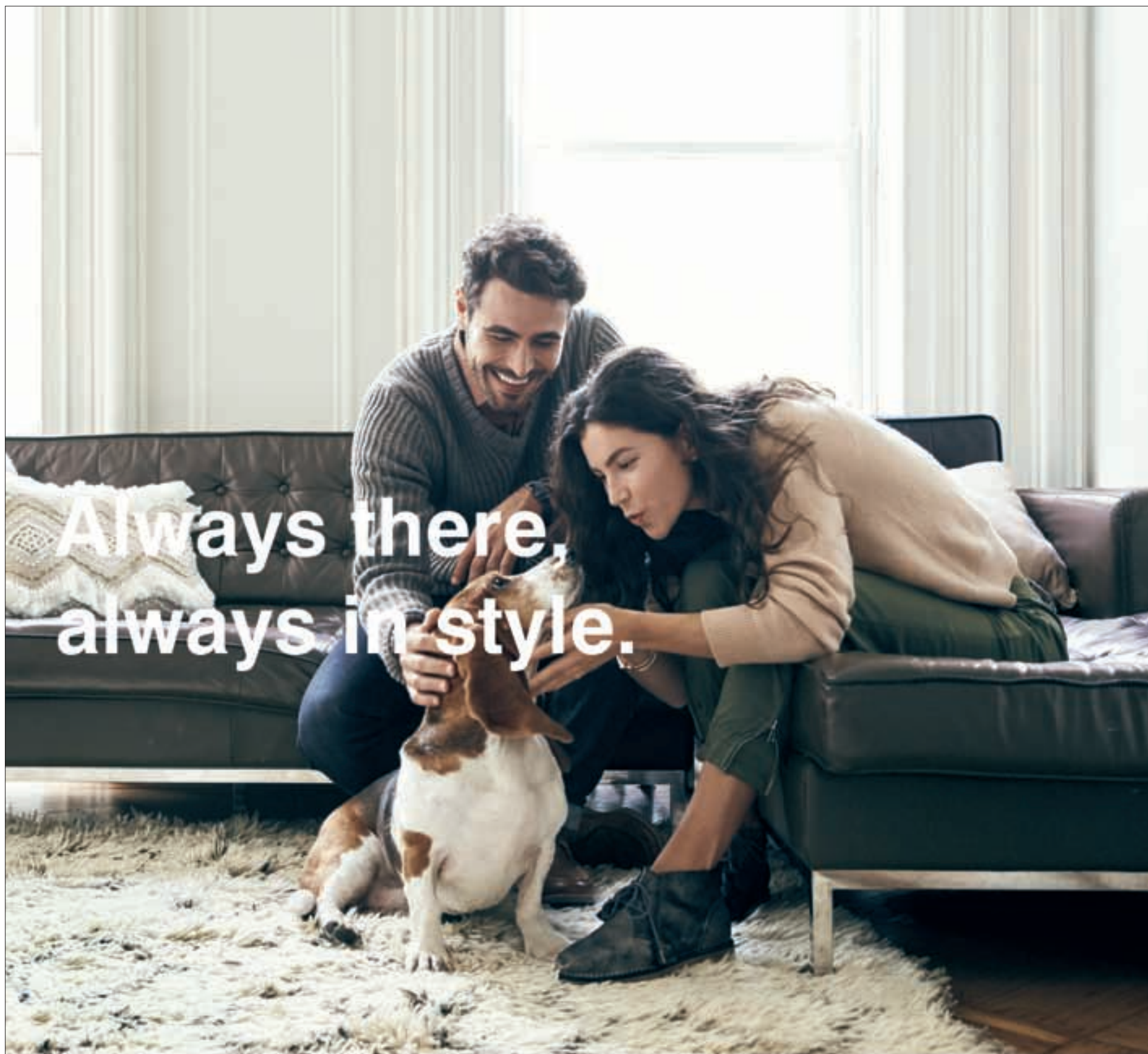
Η ευρύτερη περιοχή του ιστορικού κέντρου, όπου βρίσκονται πολλά καταστήματα διασκέδασης, αποτελεί ένα από τα κύρια πεδία κίνησης των ελαφροχέρηδων. Συνήθως είναι δύο άτομα, ο ένας κρατάει τσίλιες και ο άλλος αποσπά τα αντικείμενα. Τελευταία συνήθως είναι άντρας και γυναίκα που παριστάνουν το ζευγάρι και σχεδόν πάντα είναι καλοντυμένοι. ● Ο Μανώλης είναι σερβιτόρος σε μπαρ στην Καρύτση: «Συνήθως αυτούς που πάνε να κλέψουν τους καταλαβαίνω από την πρώτη στιγμή. Είναι δύο άτομα και παραγγέλνουν μια μπίρα και για τους δύο ή ένα χυμό, έτσι ώστε να μπορούν να είναι και πιο κοντά στους πελάτες. Σε αυτές τις περιπτώσεις προσπαθώ να τους διώξω όσο το δυνατόν πιο ήσυχα». Τον ρωτάω εάν του έχει δημιουργηθεί κάποιο σοβαρό πρόβλημα. «Όχι κάτι ιδιαίτερο. Πάντως αυτό που θέλω να τονίσω είναι ότι ο κόσμος δεν γνωρίζει. Μια φορά έσωσα την τσάντα μιας κοπέλας που την είχε αφήσει στο μπράτσο της καρέκλας. Ένας τύπος που μίλαγε στο κινητό τάχα ακριβώς από πίσω πήγε να την αρπάξει και μόλις τον πήρα είδηση τον έδιωξα. Εκείνη τη στιγμή πέρναγαν τυχαία δύο κοπέλες που είδαν το σκηνικό, χωρίς όμως οι ίδιες να ξέρουν τι είχε προηγηθεί, και άρχισαν να μου λένε ότι είμαι ρατσιστής και κάτι τέτοια σχετικά γιατί τύγχανε ο τύπος να είναι μετανάστης». Για αυτό προσοχή, τίποτα δεν είναι όπως φαίνεται και πάντα χρειάζεται να έχεις τα μάτια σου δεκατέσσερα. Μια σωστή κίνηση είναι η τοποθέτηση της τσάντας σε κοντινό σημείο που ελέγχεται εύκολα και να μην αφήνεις ποτέ το πορτοφόλι και το κινητό πάνω στην μπάρα ή στο τραπέζι. ● Άλλο ένα παλιό και κλασικό κόλπο είναι εκείνο με το χαρτί. Προσποιούμενοι τους επαίτες κρατάνε ένα χαρτί με δήθεν πληροφορίες για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν και το αφήνουν πάνω στο τραπέζι. Μόλις το χαρτί φύγει, μαζί του φεύγει και ό,τι άλλο έχουν καλύψει από κάτω.

Παιδική εγκληματικότητα

Ένα ανησυχητικό φαινόμενο το οποίο έχει παρατηρηθεί το τελευταίο εξάμηνο είναι η άνοδος των επιθέσεων ακόμα και πάνω στην πλατεία στο Μοναστηράκι. Το 98% των θυμάτων αφορά αποκλειστικά ανήλικους και κατά μέσο όρο τον μήνα αναφέρονται 7 συλλήψεις. Σε αρκετές περιπτώσεις γίνεται λόγος για συμμορίες ανηλίκων οι οποίες κάνουν ληστείες χρησιμοποιώντας μαχαίρια και σουγιάδες. Τις περισσότερες φορές έχουν να κάνουν με κλοπή κινητών και χρημάτων. Συμβαίνουν κυρίως κατά τις βραδινές ώρες μετά το κλείσιμο των εμπορικών καταστημάτων στην Ηφαίστου, στην Ερμού, καθώς και γύρω από την Ακρόπολη.

Κίνδυνοι για το αμάξι

Το τελευταίο εξάμηνο έχει παρουσιαστεί μεγάλη αύξηση στο σπάσιμο των παραθύρων των αμαξιών και η κλοπή πραγμάτων από το εσωτερικό τους. Μόνο το 5% από τους δράστες συλλαμβάνεται και αυτό από τυχαία περιπολία. Πρέπει να αποφεύγεις το παρκάρισμα σε δρόμους που δεν έχουν επαρκή φωτισμό, αν και δύσκολο με δεδομένο το πρόβλημα στάθμευσης που επικρατεί στην περιοχή. Τέτοιοι δρόμοι είναι οι Ευριπίδου, Σωκράτους και Μενάνδρου. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να αφήνεις αντικείμενα αξίας σε κοινή θέα μέσα στο αμάξι. **Α**

Always there,
always in style.

Since 1958, we've been making
life more casual—one pair at a time.

Hush Puppies®
We Invented Casual®

CYRA CATELYN

ROLAND JESTER

 @HushPuppiesGreece

Για το πλησιέστερο κατάστημα καλέστε στο 2110122809

Ενήλικη παιδικότητα

Είναι η γενιά μας μια γενιά που δεν μεγαλώνει ποτέ;

Της ΕΛΙΖΑΣ ΣΥΝΑΔΙΝΟΥ - Εικονογράφηση: Sotos Anagnos

Χαϊδεμένοι από τους γονείς μας, διευθυντές από τα γεννοφάσκια μας, εμείς που θα γινόμασταν άρχοντες του κόσμου ενηλικιωθήκαμε και ύστερα ήρθαν οι μέλισσες της κρίσης και μας τσίμπησαν στα οπίσθια. Άουτς.

Πρόσφατη έρευνα της διαΝΕΟσις χαρακτηρίζει τη σημερινή (ελληνική) νέα γενιά «ενήλικους παίδες». Τι σημαίνει αυτό;

Στο παιδικό δωμάτιο ακόμα έχει φως το βράδυ. Μέσα κοιμάται ένας 25άρης που ζει με το χαρτζιλίκι των γονιών και καθυστερεί όσο το δυνατόν περισσότερο να ανοίξει την πόρτα του πατρικού και να βρεθεί αντιμέτωπος με το απειλητικό τέρας της οικονομίας που τον περιμένει εκεί έξω.

Ανταλλάσσει την ελευθερία με τα γεμιστά της μαμάς και, κυρίως, με την πολυπόθητη έλλειψη ευθυνών: οι γονείς θα του κάνουν τη φορολογική δήλωση, αν του χαλάσει το δόντι θα τον πάνε στο γιατρό τον οποίο και θα πληρώσουν μαζί με την κλήση παράνομης στάθμευσης και μια γκρίνια για να μην ξανασυμβεί. Με λίγα λόγια, θα τον νταντεύουν, θα τον χαρτζιλικώσουν και θα τον προστατεύουν. Η μανούλα είναι εδώ. Αλλά ως πότε;

Δεν φταίει μόνο η κρίση, όπως πολλοί θα σπεύσουν να σκεφτούν. Το σχολιάζει άλλωστε και ο κοινωνιολόγος Π. Παναγιωτόπουλος για την έρευνα: «*Πρόκειται για ένα σημείο επιβεβαίωσης του οικογενειακού κοنسένσου της Μεταπολίτευσης και αναπαγωγής του οικονομικού μοντέλου*». Της οικογένειας-ομπρέλας. Απτή απόδειξη το εξής εύρημα: στην Ελλάδα της βαθιάς ύφεσης υπάρχουν νέοι, και δεν είναι καθόλοι λίγοι (53,9%) που δηλώνουν ότι το οικογενειακό εισόδημα (δηλαδή το χαρτζιλίκι που τσοντάρουν γονείς και παππούδες) τους αρκεί.

Γιατί; Ποια είναι αυτή η γενιά; Πώς ζει, πώς σκέφτεται για το μέλλον; Και γιατί, τέλος πάντων, δεν ενηλικιώνεται;

«**Το προφίλ αυτών των** “ενήλικων παιδων” είναι ακόμην αδιαμόρφωτο» μας απογοητεύει η έρευνα της διαΝΕΟσις, η οποία αναφέρεται σε άτομα μεταξύ 18 και 24 ετών, σχολιάζοντας όμως παράλληλα ότι είναι εμφανής η τάση αποκοπής και δημιουργίας ενός ξεχωριστού σύμπαντος. Θα μας βοηθήσει να ριξουμε μια ματιά στα πολλά στατιστικά στοιχεία που είναι διαθέσιμα για την περίφημη γενιά των millennials, που περιλαμβάνει όσους έχουν γεννηθεί μεταξύ 1981 και 2000.

Millennials, η γενιά που στην Αμερική όταν ψήφισε έβγαλε τον πρώτο αфро-αμερικανό πρόεδρο και που τώρα η Χίλαρι τους κυνηγάει για να τους κερδίσει, που η αγορά βιάζεται να κατανοήσει τις ανάγκες της για να προσαρμοστεί σε αυτές διότι πλέον αυτή κινεί τα νήματα.

Ποιες είναι λοιπόν οι ανάγκες των millennials;

Έχει γίνει πολύ μεγάλη συζήτηση για το ότι οι millennials είναι η γενιά που προτιμάει να αγοράσει μια εμπειρία από ένα υλικό προϊόν. Στη ζυγαριά, τα εισιτήρια ενός φεστιβάλ ή για ένα ταξίδι στο εξωτερικό μετράνε πιο πολύ από ένα καινούριο ρούχο. Το περιοδικό «Forbes» σχολιάζει πως οι millennials έχουν άλλους στόχους απ' το να αγοράσουν ένα καλό σπίτι ή να αποκτήσουν μια φοβερή θέση στη εταιρεία (στην Ελλάδα αυτό δεν γίνεται έτσι κι αλλιώς), όπως είχαν οι γονείς τους. Είναι η γενιά που ζει πιο πολύ για το σήμερα, δεν περιμένει να ακολουθήσει τη γραμμική πορεία καλή δουλειά - τακτοποιημένη ζωή - αποθεματικά και καλή σύνταξη. Αντίθετα, επενδύει σε εμπειρίες, συναυλίες, ταξίδια, χωρίς να περιμένει και πολλά από το μέλλον.

Μια μεγάλη έρευνα του Boston Consulting Group έδειξε πως οι millennials είναι ιδεαλιστές, εγωκεντρικοί, παίζουν την τεχνολογία στα δάχτυλα και χαρακτηρίζονται από την «επιθυμία να ζουν τη στιγμή». Πιο πολύ από οτιδήποτε, μας δείχνει άλλη έρευνα της Eventbrite, αυτά τα άτομα αναζητούν εμπειρίες, ενώ τους διακατέχει το FOMO (Fear of Missing out). Να μη χάσουν δηλαδή κάτι που συμβαίνει στον έξω κόσμο, κάποιο event ή το άνοιγμα του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος. Τα εγκαίνια ακολουθούν ποστες, ήμουν κι εγώ εκεί, η φωτογραφία ανεβαίνει σε δευτερόλεπτα για όποιον ενδιαφέρεται και μένει εκεί, ψηφιακή απόδειξη ότι συμμετείχαμε κι εμείς σε αυτό για το οποίο συζητάνε όλοι, ότι είμαστε κι εμείς ενωμένοι με τον αόρατο ιντερνετικό ιστό.

Πίσω στα δικά μας: τι είναι αυτό που κάνει τους Έλληνες νέους διστακτικούς να λύσουν τον κόμπο της πραγματικής ενηλικίωσης;

Η ψυχοθεραπεύτρια Νάσια Ευθυμιοπούλου εξηγεί ότι καταλυτικό ρόλο έχει παίξει το πώς μεγάλωσαν οι millennials: «*Η αγωνία αρκετών γονιών να μεγαλώσουν ένα παιδί ανταγωνιστικό, δυναμικό, που θα ήξερε να διεκδικεί άρα και να επιβιώνει, οδήγησε πάρα πολλούς σε μια παρεξηγημένη ερμηνεία εννοιών όπως της ισοτιμίας, της ελευθερίας, της ανεκτικότητας, του μοντέρνου γονιού. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να αντιστραφούν οι ρόλοι και η “εξουσία” να περνάει στα χέρια των παιδιών όπου άρχισαν να έχουν λόγο στα πάντα. Μοιράζονταν τα μυστικά τους, θέματα της προσωπικής τους ζωής, γιατί ήθελαν να γίνουν φίλοι με τα παιδιά τους, πράγμα αδύνατον και καθόλου βοηθητικό για τη μετέπειτα ζωή τους, αφού έμαθαν πως είναι εντάξει να έχεις διπλές σχέσεις. Αυτή η φιλοσοφία του “όλοι είμαστε ίσοι” είχε μια σοβαρή αρνητική πλευρά: Τα παιδιά μεγάλωσαν και όταν βγήκαν για πρώτη φορά στην αγορά εργασίας συνειδητοποίησαν πως δεν είναι το κέντρο του σύμπαντος. Έτσι σήμερα διαβάζουμε αμέτρητες έρευνες που χαρακτηρίζουν τους millennials ως νάρκισσους, εγωιστές, ανικανοποίητους και αγχωμένους*».

Στη συζήτηση που έκανα με συνομιλήκους, πολλοί φάνηκαν να συμφωνούν με την κ. Ευθυμιοπούλου, χωρίς όμως να κατηγορούν τους γονείς τους και χωρίς να τους καταλογίζουν μερίδιο ευθύνης.

Μιλάμε για τις κατώτερες ηλικιακά κλίμακες των millennials — στην Ελλάδα ακόμα περισσότερο από τον υπόλοιπο κόσμο, κάποιος που γεννήθηκε το '81 και είναι σήμερα 35 ετών δεν εκδιώχθηκε απ'το πάρτι βίαια στην κρίσιμη καμπή, όπως για παράδειγμα κάποιος που τελείωσε το σχολείο το 2007 και βγήκε στην αγορά εργασίας όλος ελπίδα το 2011.

Αυτά τα παιδιά μεγάλωσαν πιστεύοντας ότι θα κατακτήσουν τον κόσμο από τα 20, μόλις όμως βγήκαν στην αγορά εργασίας έπεσαν από τα σύννεφα. «Είστε η τυχερή γενιά: τα έχετε όλα και δεν σας λείπει τίποτα, έχετε όλα τα εφόδια να γίνετε σπουδαίοι». Σας ακούγεται οικεία αυτή η πρόταση;

«Δεν πιστεύω σε προβλέψεις» παραδέχεται ο Λεωνίδας, 27 ετών, που εργάζεται περιστασιακά στο χώρο των Media. «Όλα όσα μου έλεγαν όταν ήμουν μικρός, διαψεύστηκαν». Η Ελένη, 28 ετών, ιδιωτική υπάλληλος, συμπληρώνει: «Σίγουρα το μέλλον δεν έχει καμία σχέση με το πώς το φανταζόμασταν μικροί. Μεγαλώσαμε χωρίς να μας λείπει τίποτα, με τη νοοτροπία του πανεπιστημίου και της “καλής” δουλειάς και περάσαμε πολλά χρόνια στοχεύοντας σε αυτό ακριβώς».

«Αυτή η ψευδαίσθηση πως μπορεί κανείς να κάνει τα πάντα είναι που μας στοιχειώνει από τη στιγμή που συνειδητοποιούμε ότι η εποχή του σχολείου είναι πια παρελθόν» συμφωνεί η Στεφανία, 24, μεταπτυχιακή φοιτήτρια. «Όταν σκέφτομαι το μέλλον, λέω ευτυχώς που οι γονείς μου έκαναν κάποια λεφτά, γιατί αλλιώς δεν ξέρω τι θα γινόταν».

Αντιθέτως, αυτό που παρατηρώ είναι μια ενοχή απέναντι στην οικογένεια: «Η γενιά των γονιών μας πέρασε δύσκολα μεγαλώνοντας, γιατί προέρχονταν από αρκετά φτωχούς γονείς. Πολλοί έπιασαν από νωρίς δουλειά για να ανταπεξέλθουν στις οικονομικές απαιτήσεις της ζωής, προσπαθώντας να βάλουν βάσεις για ένα καλύτερο μέλλον, για να ζήσουν τα παιδιά τους καλύτερα» σχολιάζει η Ελένη. Σύμφωνα με την κ. Ευθυμιοπούλου, το μεγαλύτερο ποσοστό των γονιών χαρακτηρίζεται από «σύγχυση, ενοχή και καλή πρόθεση. Από τη μια άκουγαν τους ψυχολόγους για το πόσο σημαντικά είναι τα όρια ώστε να νιώθουν ασφαλή τα παιδιά τους —χωρίς να τους έχει πει κανείς τον τρόπο να το κάνουν— και από την άλλη πως η αυστηρότητα —που παλιότερα θεωρούνταν χαρακτηριστικό του καλού γονέα— ήταν παρωχημένη και ο σίγουρος τρόπος να μη σχετιστείς

ουσιαστικά με το παιδί σου».

Φυσικά, υπάρχει και η τεχνολογία, που μας χωρίζει από τις προηγούμενες γενιές. «Η μαμά μου για να μιλήσει με αγόρι έπρεπε να περάσει από την ανάκριση του πατέρα της. Αυτό που μας ξεχωρίζει απ' τους γονείς μας είναι η ιδέα με την οποία έχουμε μεγαλώσει, ότι αν πατήσεις δεξί κλικ “μπορείς να κάνεις τα πάντα”, η συνεχής προσκόλλησή μας σε μία οθόνη από πολύ μικρή ηλικία, η χρήση του τηλεφώνου ως προσωπικό εργαλείο με σεβασμό στο προσωπικό απόρρητο» παραδέχεται η Στεφανία. Μιλάμε για δύο κόσμους ξεχωριστούς, με τεχνολογικά ενημερωμένα παιδιά που μπορούν να απομονωθούν σε δευτερόλεπτα από τους συχνά τεχνολογικά αγράμματους γονείς τους πατώντας ένα

«Η χώρα μας βρίσκεται σε φάση συνεχούς παρακμής και οι κυβερνώντες, τόσο με τη στάση τους όσο και με τις αποφάσεις που λαμβάνουν, επιτείνουν την κατάρρευση. Εύλογα έχω αρκετό άγχος για εμένα και την οικογένειά μου».

κουμπί και μόνο.

«Είμαστε πιο αποξενωμένοι» θα συμφωνήσει η Σοφία, 26, η οποία δουλεύει στο εξωτερικό. Προσφάτως η μαμά της ανέβασε μια φωτό της στο Facebook με τη λεζάντα: «Τελευταίο Σ/Κ της κόρης μου στην Ελλάδα κι αυτή δεν ξεκολλάει τα μάτια της απ' την οθόνη». «Οι καιροί βέβαια είναι λιγότερο ξέγνοιαστοι, υπάρχει λιγότερη αισιοδοξία και δυστυχώς περισσότερη κακομαθησιά».

Όλοι ανεξαιρέτως με τους οποίους μίλησα συμφωνούν σε ένα πράγμα: η γενιά πριν από μας μεγάλωσε σε ένα δύσκολο περιβάλλον, όμως υπήρχε ελπίδα. Αυτή η πικρή παραδοχή φαίνεται να ενώνει τους δύο κόσμους, καθώς θυμάμαι να ακούω την ίδια κουβέντα ουκ ολίγες φορές από τους γονείς μου και τους γονείς των φίλων μου. «Εμείς

τουλάχιστον, παρά τις δυσκολίες, βλέπαμε μπροστά μας ένα μέλλον. Εσείς τι βλέπετε;»

«Την εποχή που ξεκινούσαν οι γονείς μας τη σταδιοδρομία τους, η χώρα βρισκόταν σε φάση ανασύστασης ενώ σήμερα βρίσκεται σε φάση παρακμής» παρατηρεί η Πένυ, 27 ετών, δικηγόρος, με δύο πτυχία και μεταπτυχιακό. Η ίδια νιώθει απογοήτευση: «Αυτή τη στιγμή δουλεύω αμισθί και οι προοπτικές στον κλάδο που βρίσκομαι είναι περιορισμένες ενώ οι σπουδές μου απαιτούσαν κόπο και αφοσίωση».

Δεν είναι βέβαια μόνο η απογοήτευση. Το μεγάλο, μαύρο σύννεφο πάνω από το κεφάλι των περισσότερων είναι το άγχος και η αγωνία για το μέλλον. Ένα κοινό μυστικό, που θεωρείται δεδομένο για όλους, δεν εκπλήσσει κανέναν και δεν αναμένεται να αντιμετωπιστεί σύντομα.

Εξάλλου οι millennials, σύμφωνα με έρευνα της Harris Interactive, είναι η πιο στρεσαρισμένη, αγχωτική και καταθλιπτική γενιά από οποιαδήποτε άλλη αυτή τη στιγμή στον πλανήτη.

«Οι millennials μεγαλώνουν σε μια δύσκολη εποχή. Ενηλικιώθηκαν με πολλές και υψηλές απαιτήσεις για το τι θα πρέπει να πετύχουν» σημειώνει σχετικά ο Mike Hais, συγγραφέας του βιβλίου «Millennial Momentum», στη USA Today. «Η ατομική αποτυχία είναι δύσκολη να τη δεχτείς, όταν συνδυάζεται με την αίσθηση ότι είσαι ένα σημαντικό άτομο και περιμένουν από σένα να πετύχεις. Παρόλο που, στις περισσότερες περιπτώσεις, δεν είναι δικό τους το φταίξιμο —η οικονομία κατέρρευσε την ώρα που πολλοί από αυτούς τελειώναν το σχολείο ή ενηλικιώνονταν—, αυτό τους οδηγεί σε μεγαλύτερο στρες».

Η Πένυ το τοποθετεί: «Η χώρα μας βρίσκεται σε φάση συνεχούς παρακμής και οι κυβερνώντες, τόσο με τη στάση τους όσο και με τις αποφάσεις που λαμβάνουν, το επιτείνουν. Εύλογα έχω αρκετό άγχος για εμένα και την οικογένειά μου και αισθάνομαι παγιδευμένη». Όχι ότι έχουμε το μονοπώλιο του άγχους: «Και άλλες γενιές μπορεί να είχαν αυτό το φόβο» παρατηρεί ο Κωνσταντίνος, 27, που μόλις τελείωσε τις σπουδές του στο θέατρο, και τον συντηρούν οι γονείς του παρόλο που έχει εργαστεί για κάποια χρόνια. «Εμείς ίσως έχουμε και τη δικαιολογητική βάση για να τον τρέφουμε». Ο Λεωνίδας, από την άλλη, είναι πιο αισιόδοξος: «Παγιδευμένοι κι ανήμποροι είναι οι συνταξιούχοι. Εγώ έχω ξεπεράσει πλέον τον πανικό, τη θλίψη και το φόβο και αντιμετωπίζω αυτό που ζούμε ως μια προσωρινή πραγματικότητα».

Ως προς τις εργασιακές συνθήκες, οι περισσότεροι μιλούν για ανασφάλιστη εργασία χωρίς ικανοποιητικές απολαβές. «Όσοι δεν δουλεύουν είναι σε κατάθλιψη ή έχουν βολευτεί και όσοι δουλεύουν υποφέρουν από τον μεσαίωνα που λέγεται ελληνικό επαγγελματικό περιβάλλον. Συνήθως εστιάζουμε στο μισθό και τα ωράρια και έχουμε αποδεχτεί ως φυσιολογικό τα ξεσπάσματα, την αγένεια και τα καντήλια εργοδοτών και συναδέλφων» λέει ο Πα-ναγιώτης, που πριν 3 χρόνια αποφάσισε να εγκαταλείψει την Ελλάδα για να βρει ένα καλύτερο μέλλον στο Λονδίνο, ξε-κινώντας απ' την αρχή.

Οι περισσότεροι ξοδεύουν τα χρήματα που βγάζουν ή που τους δίνουν οι γονείς τους στα απολύτως απαραίτητα: Ο Πα-ναγιώτης παρατηρεί ότι το περισσότερο μέρος του μισθού του πάει σε στέγαση και φαγητό. «Βασικά, αλλά όχι αυτονόη-τα. Και ό,τι μου μένει αφού πληρώσω τους υπόλοιπους λογαριασμούς γίνεται μικρές ή μεγαλύτερες απολαύσεις: ένα πακέτο τσιγά-ρα μια στο τόσο (το έχω κόψει), ένα μπου-κέτο λουλούδια, ένα low budget ταξίδι».

Το σημαντικότερο που συγκρατά από τις συνομιλίες μας είναι ο κοινός παρονομαστής της ελπίδας: όλοι εμ-φανίζονται αγχωμένοι και δυσारे-στημένοι, αλλά κατά βάθος ελπίζουν. Σε διαφορετικά πράγματα ο καθένας, με διαφορετική ένταση, όμως όλοι ελ-πίζουν σε κάτι.

«Δεν είμαι καθόλου ευχαριστημένη με την οικονομική μου κατάσταση, αλλά κάνω υ-πομονή με την ελπίδα πως το μάστερ θα μου εξασφαλίσει έναν παχύλο μισθό με τον ο-ποίο θα καταφέρω να αποσβέσω τη 10ετή μου φοίτηση» λέει η Στεφανία. «Εξάλλου παρατηρώ ολοένα και περισσότερο ότι ε-κείνοι που ακολουθούν το μεράκι τους, κα-ταφέρνουν να πετύχουν ακόμα και σε αυτές τις δύσκολες συγκυρίες του 2016. Συνήθως πρόκειται για ανθρώπους που ασχολούνται με την τέχνη ή πολύ ταλαντούχους σε θέματα επιστημονικά».

«Πιστεύω πως είναι μια καλή γενιά» κατα-λήγει η κ. Ευθυμιοπούλου. «Μορφωμέ-νη, προσπαθεί να σχετίζεται με τους άλλους, τρυφερή, με δυνατότητες. Το αν θα γίνει μεγάλη, θα το δείξει ο χρόνος».

Ας μην ξεχνάμε ότι οι millennials θα εί-ναι για πάντα millennials αλλά δεν θα είναι και πάντα νέοι. Κάποια στιγμή, θα μεγαλώσουν. **A**

Πλάκα έχει να σε σκέφτονται για αντιεξουσιαστή, όμως δεν είμαι

Τα σπάει με το ρόλο του Σταύρου στο εξαιρετικό έργο του Γιάννη Τσίρου «Άγριος σπόρος». Ευτυχώς, γιατί έγινε αφορμή να συναντήσω ίσως τον πιο άνετο (και αληθινό) τύπο που κυκλοφορεί στο ελληνικό θέατρο.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Βρεθήκαμε Κυριακή πρωί στο Αερόστατο. Δεν ξέρω πόσες φορές μου ζήτησε συνγνώμη, γιατί με κουβάλησε κυριακάτικα... στη γειτονιά μου (ναι, αυτός ήρθε να με συναντήσει). Κόσμος μάς διέκοπτε για να τον χαιρετήσει. Στο έργο του Τσίρου παίζει έναν «αυθαίρετο» Έλληνα. Σκέψη: ταιριάζει ο ρόλος στο ζαμανφουτισμό του. Ισχύει, όμως, η εικόνα που αποφασίσαμε να του δώσουμε; Τα συμπεράσματα δικά σας.

«Ο τύπος του Σταύρου υπάρχει στην Ελλάδα πάρα πολλά χρόνια. Ζει μέσα στην αυθαιρεσία και θεωρεί πως με τον παραβατικό τρόπο μπορεί να επιβιώσει – το ότι δεν προσπαθεί να πλουτίσει δεν ξέρω αν μπορούμε να το δούμε οπωσδήποτε ως ελαφρυντικό. Αλλά και η κοινωνία στην οποία ζει είναι παρακμιακή γι' αυτό και αποδέχεται τις παρανομίες του – μέχρι που εμφανίζεται ο ξένος παράγοντας. Και τότε όλοι τον δείχνουν ως δολοφόνο. Ο Σταύρος γίνεται η αιτία να σκεφτούμε τα περί ατομικής ευθύνης. Παίζουμε μπάλα σ' ένα γήπεδο όπου επιμένουμε να μη θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε αν φταίνε οι πολιτικοί ή όλοι μας και πώς επιμερίζεται η ευθύνη. Το γεγονός είναι πως είχαμε μάθει να ζούμε έτσι για πολλά χρόνια. Με την κρίση ή την εμφάνιση των ξένων που ζητούν το λόγο, το "έτσι" άρχισε να επιδέχεται κριτική – και πάλι όχι απ' όλους. Ωστόσο συνεχίζουμε να θέτουμε ψευδή ερωτήματα και να δίνουμε αληθοφανείς απαντήσεις.

«Έχω δύο κόρες (η μία μόλις πέρασε Αρχιτεκτονική και η άλλη ετοιμάζεται να δώσει εξετάσεις). Συνεννοούμαι μια χαρά μαζί τους κι ως έκοψα το ποτό μήπως μετά κάνω αγόρι. (γέλια) Η σχέση μας πιστεύω είναι πολύ καλή και ανοιχτή. Οκ, ο χωρισμός με τη μητέρα τους σίγουρα τους στοίχισε – γαμώτο, πώς γίνεται και οι μορφωμένοι άνθρωποι κάποιες φορές να γίνονται Κατίνες; Τέλος πάντων. Θυμάμαι που τους είχα πει πως αν ζήσουν όλη τους τη ζωή οργισμένες απέναντι στους δύο "μαλάκες" που έτυχαν να είναι οι γονείς τους θα το πληρώσουν κάποτε άσχημα και δεν αξίζει ο κόπος. Νομίζω πως με άκουσαν. Εξαιτίας, λοιπόν, των παιδιών μου έρχομαι σε επαφή με νέο κόσμο. Είναι απίστευτο που δεν ζηλεύω τα νιάτα – μάλλον φταίει η εποχή. Φοβερό δεν είναι; Αλλά δεν καταλαβαίνω και τα νέα παιδιά. Βλέπω τη μεγάλη μου κόρη, που διαθέτει ένα ωραίο και ξεχωριστό μυαλό. Με φέρνει σε αμηχανία η μοναξιά που νιώθει – αισθάνεται πως δεν μπορεί να συνεννοηθεί εύκολα. Με τρελαίνει και όλο αυτό με την τεχνολογία. Βλέπεις δύο παιδιά μέσα στην καύλα τους και αντί να ασχολείται ο ένας με τον άλλον ασχολούνται με το κινητό τους. Τρομάζω. Από την άλλη κι εμείς ερχόμαστε με κάποια κλισέ από το παρελθόν. Συζητούσα με την κόρη μου που σπουδάζει στα Χανιά και της έλεγα πόσο ωραία ήταν παλιά στην Κρήτη με τα χασίσια, τα τσίπουρα και τα άλλα ωραία. Την ώρα που έφευγε με ρώτησε "ρε πατέρα, όσα μου είπες τα πιστεύεις;". "Όχι" της απάντησα. (γέλια)

«Έζησα όλες τις εκφάνσεις της Αριστεράς – μέχρι και από το ΚΚΕ πέρασα όταν πήγαινα νυχτερινό γυμνάσιο, αλλά δεν το άντεξα. Μεταξύ μας ούτε τη λεγόμενη Ανανεωτική Αριστερά άντεξα, αν και περισσότερο προς τα εκεί ταίριαζα. Πάντοτε έλεγα πως θεωρώ τον εαυτό μου αριστερό και πως πουθενά και σε κανέναν δεν τον χαρίζω, κι έτσι καθάρισα. Το θέμα είναι πως πολλοί από αυτούς που συνάντησα μέσα σ' αυτούς τους χώρους μεγάλωσαν τον αυριανό τσόγλανο και δεν το πήραν χαμπάρι. Ήθελα να μου εξηγήσει ένας φίλος γιατί αγόρασε ένα αυτοκίνητο μεγάλου κυβισμού στην κόρη του και οι εξηγήσεις του δεν έβγαζαν νόημα – αυτός όμως το αντιμετωπίζει ως κάτι απολύτως φυσιολογικό.

«Στρατό έκανα στο Νεοχώρι της Ορεστιάδας. Στην αρχή πήγα να το παίξω κα-

τάθλιψη προκειμένου να τη γλιτώσω, αλλά το σταμάτησα. Για να τη βγάλω καθαρή διάβαζα συνέχεια στο φυλάκιο που φυλούσαμε μήπως μπουν οι κομμουνιστές και οι Τούρκοι. Παλιότερα έστελναν μακριά τους πολιτικά αντίθετους. Την εποχή που πήγα εγώ έστελναν τους "παραβατικούς". Μια χαρά συνεννοήθηκα μαζί τους. Μάλιστα θα μπορούσε να γίνει και ταινία η σχέση που ανέπτυξα μ' ένα παιδί. Του έλεγα. "Καλά, βρε μαλάκα, 20 χρονών και δεν ξέρεις να διαβάξεις; Είσαι και Ολυμπιακός και δεν μπορείς να διαβάσεις τα νέα της ομάδας σου;". Έτσι ξεκινήσαμε μαθήματα. Όταν παίχτηκε η "Γλυκιά συμμορία" με περίμενε απ' έξω με μια αγκαλιά λουλούδια. Απίστευτα συγκινητικό. Μια άλλη συνάντηση που με συγκίνησε ήταν αυτή με τη φιλόλογό μου από το νυχτερινό σχολείο. Είχαμε σχέση στο σχολείο, απλά το διαλύσαμε μετά γιατί καταλάβαμε πως δεν γινόταν άλλο. Πέρασαν τα χρόνια και βρέθηκα στο Βερολίνο με την «Πρωινή περίπολο» του Νικολαΐδη. Βλέπω μπροστά μου μια λεπτή κυρία να με περιμένει στην αίθουσα. Είχε δύο παιδιά πλέον και καριέρα εκεί. Με ξενάγησε στο Βερολίνο σε όλες τις σκηνές τζαζ – θυμόταν πως ήταν η αγαπημένη μου μουσική. Υπέροχη συνάντηση. Όχι σαν αυτές τις συναντήσεις των παλιών συμμαθητών. Κάποτε μου είχαν πει να βρεθούμε και πήγα κρυφά με την κόρη μου να δω. Όταν είδα πως πολλοί από αυτούς είχαν μια τόσο μεγάλη μπάκα που δεν τους επέτρεπε να πιάνουν το ποτήρι, έκοψα πέρα.

«Δεν αλλάζω τη συνήθεια να διαβάζω την εφημερίδα μου πίνοντας τον καφέ μου (espresso σκέτο) και καπνίζοντας τα τσιγάρα μου. Εντάξει, μακάρι να έκοβα το τσιγάρο. Ευτυχώς, μετά το χωρισμό, μάλλον νρέμψα και το ελάττωσα. (γέλια) Έχω και ένα θέμα με την καθαριότητα και επειδή κάνω στριφτά βάζω από κάτω ένα ειδικό πιάτο. Με κοροϊδεύουν οι κόρες μου, αλλά τι να κάνω; (γέλια) Τελικά έχω πολλά πράγματα που δεν συνάδουν ούτε με τα μαλλιά ούτε με το στιλάκι ζαμανφού! Όχι πως δεν εκμεταλλεύτηκα το στιλάκι, αλλά δεν το αναπαρήγαγα όσο θα ήθελαν.

«Είναι απίστευτο πώς σε ταυτίζουν με τους ρόλους. Μετά τη "Γλυκιά συμμορία" όλοι με περνούσαν για ροκά. Καμία σχέση. Τα νιάτα τα πέρασα ακούγοντας τζαζ κι ακόμα αυτή ακούω. Εντάξει, πλάκα έχει να σε σκέφτονται για αντιεξουσιαστή, το πρόβλημα είναι όμως πως δεν είμαι. (γέλια) Το θέατρο το γουστάρω, η μεγάλη μου όμως αγάπη είναι η σκηνοθεσία. Τώρα γράφω το σενάριο για τη νέα μου ταινία, ενώ συνεχίζω να κάνω ντοκιμαντέρ για την Unesco στο Βέλγιο. Τους είχε αρέσει η προηγούμενη ταινία μου και ήρθαν και με βρήκαν».

Με κλειστό το μαγνητόφωνο του είπα πως όταν είχα δει νέος τη «Γλυκιά συμμορία» είχα πάθει την πλάκα μου, αλλά όταν την είδα πρόσφατα δεν μου είπε κάτι. Αναφέρθηκα στο πόσο είχα κολλήσει με τη Δέσποινα Τομαζάνη. «Θυμάμαι στα γυρίσματα, την ώρα που έσερνα το "πτύμα" της, έλεγα "μανάρι μου, τι ωραία πόδια έχεις", για να μου απαντήσει "σκάσε, είμαι πεθαμένη!". Πολύ ωραίος τύπος ήταν. Μακάρι να με γουστάρει ως άνθρωπο ακόμη». Σχολιάσαμε ταινίες, «είχα πει πως μου άρεσε "Το ταξίδι στα Κύθηρα" του Αγγελόπουλου και με έβριζαν. Βλέπεις οι περισσότεροι σκηνοθέτες μισούσαν τον Αγγελόπουλο». Μου μίλησε για όλους τους συναδέλφους που «την άρπαξαν με την πάρτη τους. Έλεγα προχθές σε έναν που κυκλοφορούσε με απίστευτο υφάκι, και καλά λόγω ρόλου. "Απλά, κατά τη γνώμη σου, ο Πατσίνιο έπρεπε να προχωράει και να πυροβολεί; Ούτε που με ενδιαφέρει που κάποιοι δεν μου μιλούν γιατί τους τα λέω. Βρε παιδί μου, είναι λες και έχει κλείσει το Δαφνί κι αυτοί κάνουν τα πάντα προκειμένου να μπουν μέσα. Να παραγγείλω άλλο έναν καφέ ή βαρέθηκαν την κουβέντα μας;» Για να μη σου πω και τρίτο... **Α**

www.athens voice.gr

Διαβάστε ολόκληρη τη συνέντευξη στο site

ΘΕΩΡΩ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ
ΜΟΥ ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΚΑΙ
ΠΟΥΘΕΝΑ ΚΑΙ ΣΕ
ΚΑΝΕΝΑΝ ΔΕΝ ΤΟΝ
ΧΑΡΙΖΩ. ΤΟ ΘΕΜΑ ΕΙ-
ΝΑΙ ΠΩΣ ΠΟΛΛΟΙ ΑΠΟ
ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΣΥΝΑ-
ΝΤΗΣΑ ΜΕΣΑ Σ' ΑΥ-
ΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ
ΜΕΓΑΛΩΣΑΝ ΤΟΝ
ΑΥΡΙΑΝΟ ΤΣΟΓΛΑΝΟ
ΚΑΙ ΔΕΝ ΤΟ ΠΗΡΑΝ
ΧΑΜΠΑΡΙ.

INFO

Σκην.: Ελ. Σκό-
τη. Πρωταγωνιστούν:
Τ. Σηυριδάκης,
Ντ. Γιαννακοπούλου,
Ηλ. Βαλάσης.
Επί Κολωνώ, Ναυπλίου
12 & Λένορμαν 94, Κο-
λωνός, 2105138067,
έως 31/1

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ

Ε, δεν είπαμε κι έτσι, βρε παιδιά...

Θα φτάσει κάποτε η εποχή που θα λέμε Moussakas και οι νέοι θα νομίζουν πως είναι η πρωτεύουσα της Λιβερίας

Της **Νενέλας Γεωργελέ**, Εικονογράφηση: **Jeff Martin**

Αγαπώ τους καλούς Έλληνες σεφ, τους παλιότερους αλλά και τα νέα λαμπερά αστέρια, τους παρακολουθώ, με ενθουσιάζουν πολλές φορές. Και την ελληνική κουζίνα αγαπώ τρελά, έχω σχέση καυτή μαζί της και δεν τη βάζω δίπλα σε καμία (Ελλαδόρα, ολέ). Σιγά τα λάχανα, θα μου πείτε, κι εσείς το ίδιο κάνετε. Αυτή μας μεγάλωσε όλους, αυτήν ξέρουμε κι αυτήν εμπιστευόμαστε. Θα έλεγε κανείς ότι και οι νέοι σεφ, που στις μέρες μας βγαίνουν στο επάγγελμα κατά δεκάδες, τώρα που η «Νέα Ελληνική Κουζίνα» βρίσκεται στα πάνω της και αποθεώνεται στους καταλόγους των περισσότερων εστιατορίων, θα τη μαθαίνανε μέχρι και την τελευταία της συνταγή και σάλτσα, θα την πειράζανε με έμπνευση και μαεστρία τόσο όσο να περάσει στη σύγχρονή της εποχή, κι ύστερα θα τη διαδίδανε και καημό θα είχαν να την ανεβάσουν στο βάθρο δίπλα στις πιο ζακουστές του κόσμου. Τα έχει τα φόντα η ελληνική κουζίνα για κάτι τέτοιο. Έχει αιώνων παράδοση, έχει γοπτευτικές επιμειξίες, έχει ανεβοκατεβαίνοντας από Έβρο μέχρι Κρήτη κι από Επτάνησα μέχρι Κυκλάδες, πολλά νόστιμα πρόσωπα, έχει κι αυτά τα πραγματικά εξαιρετικά προϊόντα να την υποστηρίζουν. Τι συμβαίνει όμως και εεε... χμμμ... έχω μπει σε μια ανησυχία;

Proudly (not)

Ο Έλληνας για την κατασρόλα που τον μεγάλωσε μοιάζει να μην τρέφει καμιά εκτίμηση. Δεν νιώθει αυτοπεποίθηση, δεν είναι σίγουρος, δεν είναι περήφανος. Έτσι, όλο τον τελευταίο καιρό τρώω δεξιά-αριστερά «νέα ελληνική κουζίνα», δηλαδή τρώω αποδομημένα γιουβαρλάκια, τα άπαντα των εκδοχών του τραχανά – κι εκεί, όταν τρώμε τραχανότο με καβούρι νιανιά και λάδι μαϊντανού σε ποτήρι του μαρτίνι, καλυπτόμαστε και ιδεολογικά αφού πήραμε το ταπεινό υλικό του χωριού και το βάλουμε στα σαλόνια. Τρώω φράβα Σχοινούσας με παστελάκι (ναι, ολόγλυκο) λιαστής ντομάτας, σαλάτες με βινεγκρέτ βασιλικού και ψιλοκομμένα συριανά λουκουμία (εκεί να δεις γλύκα), τριλογίες αλοιφών που ρίχνω τα χαρτιά να καταλάβω ποιο είναι το τζατζίκι, ποια η μελιτζανοσαλάτα και ποιος ο ταραμάς, τρώω πιάτα με «φοβερές τεχνικές», «διακριτές υφές» και προϊόντα εξαιρετικά που, αν με ρωτήσεις την άλλη μέρα, ούτε που θυμάμαι να στα πω – τόσο αδιάφορα, τόσο ίδια είναι τα περισσότερα. Πρόσφατα και μέσα στο καλοκαίρι, τρώω σε γραφικό νησιώτικο ταβερνάκι ταραμοσαλάτα με αυγά χελιδονόψαρου και την επόμενη στο παραδιπλανό ταβερνάκι τρώω ψάρι παραγαδίσιο και πεντάφρεσκο ξαπλωμένο σε «μαξιλαράκι» από πουρέ μελιτζάνας. Και θέλω να ρωτήσω τον συμπαθέστατο σεφ... Πού ξανακούστηκε μέσα στο ακρογιάλι, με τους 42 βαθμούς του καύσωνα ψάρι με πουρέ μελιτζάνας; Μήπως να διάλεγες μια ντομάτα από το διπλανό της ταβέρνας μποστανί, ένα κρεμμύδι τραγανό, δυο πρέζες θρούμπι κι άλλες δυο αλάτι μαζεμένο από το βράχο απέναντι; Ένα πιάτο χόρτα ζεστά από αυτά της ελληνικής γης, λουσμένα στα αρώματα του λεμονιού και το λάδι το ελληνικό; Κολοκυθάκια, μπρόκολα, ένα κουνουπιδάκι; Αυτή είναι η παγκόσμια τάση. Απλότητα, παράδοση και τα προϊόντα του τόπου. Τον πουρέ μελιτζάνας πώς τον σκέφτηκες; Τη μελιτζάνα έμαθες να τη μαγειρεύεις σε μοσχαράκι κοκκινιστό της κατασρόλας; Σε ιμάμ; Σε παπουτσάκια; Στο τηγάνι με μερακλίδικη σάλτσα φρέσκιας ντομάτας, πατημένη στα σκόρδα; Σε μουσακά; Πρόλαβες να τα μάθεις όλα αυτά τα αγαπημένα του Έλληνα φαγάκια απ' έξω κι ανακατωτά, τα βαρέθηκες κι έβαλες πουρέ μελιτζάνας δίπλα στην ψαρούκλα;

Food & The City

Από την άλλη παρακολουθώ τις φίλες, ή ας πούμε μια σημερινή μαμά που είναι 40χρονη και μεγαλώνει παιδιά ηλικίας, ας πούμε και πάλι, από 5 έως 20 χρονών. Η μαμά αυτή συνήθως δουλεύει, είναι μέσα στην εποχή της, παρακολουθεί τις εκπομπές στην τηλεόραση, μαγεύεται από την όψη των πιάτων που της δείχνουν, μπαίνει με φούρια στην κουζίνα της. Και φτιάχνει μια τάρτα με χωριάτικο ζυμάρι (έτοιμο από το ράφι του σούπερ μάρκετ), γεμιστή με φακές, μανιτάρια (σιτάκε γιαπωνέζικα), τυριά τριμμένα ακαθόριστου προελεύσεως και δυο σταγόνες πετιμέζι από νυχτολούλουδα Καισαριανής – αυτά τα βρήκε στο ελληνικό deli της γειτονιάς της. Για μουσακά ούτε λόγος. Είναι πασέ, είναι κομποζέ, παχυντικός και χρονοβόρος.

Ο ΕΛΛΗΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΣΑΡΟΛΑ ΠΟΥ ΤΟΝ
ΜΕΓΑΛΩΣΕ ΜΟΙΑΖΕΙ ΝΑ ΜΗΝ ΤΡΕΦΕΙ ΚΑΜΙΑ
ΕΚΤΙΜΗΣΗ. ΔΕΝ ΝΙΩΘΕΙ ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΘΗΣΗ,
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΙΓΟΥΡΟΣ, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΗΦΑΝΟΣ.

Κρακεράκια μουςακά

Εμείς οι Έλληνες, λοιπόν, κάτι τέτοια παλιά τα αποκρηύσσουμε, τον mousakas και τη «ρετσίνα» του την πετάμε στον κουβά της ιστορίας. Θέλουμε «καινούργιο όχημα» για να λάμψουμε στο διεθνές στερέωμα με τη «νέα ελληνική κουζίνα» μας. Όμως, δεν είδα τους Ιταλούς να ντράπηκαν για την καρμπονάρα και την μπολονέζ τους. Ούτε τους Ισπανούς για την παέγια τους. Τα πήραν μαζί με πολλά ακόμη δικά τους, πρόσθεσαν και τα καινούργια τους πιάτα που ευθέως σε οδηγούν στη φαγοποτική τους ταυτότητα, και μαζί με όλα τούτα αναγόρευσαν τις κουζίνες τους στις καλύτερες του κόσμου. Και με τους πειραματισμούς, άμα με ρωτήσετε, δεν έχω απολύτως τίποτα. Αντίθετα πιστεύω πως μόνο με αυτούς μπορούμε να βγούμε σε νέα νόστιμα, σύγχρονα, μονοπάτια. Και όσα χρόνια κι αν περάσουν δεν ξεχνώ τη χωριάτικη με το ντιπ φέτας και τις αραβικές πίτες του Χρύσανθου Καραμολέγκου, τα αποδομημένα ντολμαδάκια και το θεϊκό μοντέρνο φρικασέ του Χριστόφορου Πέσκια, το ζουμί αγριοράδικου-κακαβιάς του Μπαξεβάνη, το αλλιώτικο παστίτσιο του Γκίκα Ξενάκη και υπάρχουν και πολλοί ακόμη εξαιρετικοί Έλληνες σεφ, μεταξύ τους και αρκετοί νέοι. Αλλά δεν είναι όλοι εξαιρετικοί ή τουλάχιστον δεν είναι όλοι έτοιμοι.

Η προσωπική φιλοδοξία του σεφ

Μιλάω προχτές με γνωστό, καλό νέο σεφ από αυτούς που έχω καταευχαριστηθεί φαί από τα χεράκια τους και μου λέει: «Εγώ, βρε Νενέλα μου, δεν θέλω να φτιάχνω κεφτέδες. Κι άμα με βάλεις να σου φτιάξω χοχλιούς μπουμπουριστούς, θα σου τους φτιάξω μούρλια. Αλλά δεν έγινα σεφ για να φτιάχνω τέτοια. Θέλω να κάνω κάτι "άλλο", κάτι "καινούργιο" και "μοναδικό". Αυτός, τουλάχιστον, πρώτον είναι ειλικρινής και εκφράζει θαρρετά την προσωπική του φιλοδοξία, δεύτερον δεν ονομάζει το πιάτο του ελληνικό, τρίτον, και ευτυχώς για όλους, μαγειρεύει θαυμάσια. Οι υπόλοιποι όμως νέοι σεφ που ψάχνονται και μου σερβίρουν λουκούμια μέσα στη σαλάτα που επιδείνωση είναι συριανά και οι ίδιοι Έλληνες στην καταγωγή βαφτίζουν το πιάτο ελληνικό, θέλω να τους πω πως κι αυτώνών καταλαβαίνω την προσωπική φιλοδοξία αλλά προτιμώ να βαφτίσουν το πιάτο τους «Γιώργος Παπαδόπουλος», το όνομά τους δηλαδή. Και θέλω ακόμη να τους πω πως και ο Πικάσο δεν εμφανίστηκε ξαφνικά με την Γκουέρνικα. Είχε περάσει απ' όλα τα στάδια της ζωγραφικής, το σχέδιό του ήταν άψογο και δουλεμένο βαριά πριν αποφασίσει να ζωγραφίσει ένα μάτι και δυο αυτιά συγκλονίζοντας την τέχνη για πάντα. Και τους προτρέπω, τους παρακαλώ δηλαδή, να μάθουν πρώτα πώς γίνονται τα πραγματικά γιουβαρλάκια, τα ντολμαδάκια, τα παστίτσια και τα γεμιστά, οι σκορδαλιές, τα σοφρίτα, τα μπουρδέτα, οι κακαβιές, οι γίδες οι κοκκινιστές με το χοντρό μακαρόνι, οι σωστές μελιτζανοσαλάτες, οι ηπειρώτικες πίτες, τα εξοχικά, τα γκιούλμπασι, τα σαβόρα, οι συκωταριές λαδορίγανη, οι μαγειρίτσες και τα εκατοντάδες άλλα ελληνικά φαγάκια που ξεχνάω, και τότε ας ξεκινήσουν να κάνουν πειραματισμούς. Που θα είναι καλοδεχούμενοι κι εμείς οι ίδιοι πρόθυμοι να τους αποδεχτούμε γιατί θα μας πηγαίνουν μπροστά χωρίς να μας αποκόβουν με το «πίσω». Οι πραγματικά καλοί Έλληνες σεφ, κι από αυτούς ευτυχώς διαθέτουμε πολλούς, την έχουν κάνει αυτή την διαδρομή. Κι εκεί ψυχάζει λίγο η ψυχή μου.

Μαζί τα φάγαμε

Κι εμείς, το κοινό, ας πάρουμε το μερίδιο της ευθύνης μας για το μέλλον της (μοιάζει απαστράπτουσα αλλά δεν είναι τόσο, αυτήν τουλάχιστον τη στιγμή) ελληνικής κουζίνας. Και κάθε φορά που βγαίνουμε έξω για φαγητό και τρώμε κρακεράκι σαρδέλας με bubbles μέλι-βούκοβο πάνω σε πουρέ φάβας με βρώσιμη χλωροφύλλη να ξέρουμε ότι βγήκαμε για να διασκεδάσουμε κι όχι γιατί πεινάγαμε. Το φαγητό «έξω» είναι σήμερα το νέο είδος ψυχαγωγίας, η αφορμή για να πιάσουμε κουβέντα ζωηρή με τους συνδυαιτυμόνες, επιμένοντας για ώρες πάνω από τη σωστή ή λάθος οξύτητα του μοσχολέμονου, κουβέντα που εξάλλου θα μας κάνει να γελάσουμε και θα μας βγάλει από σκοτούρες. Εύκολα, ναι. Νόστιμα και κυρίως ελληνικά, πολλές φορές όχι... **A**

Κάτω στον Γιαλό

Μια πρωτοβουλία της δημοτικής αρχής και ενός ταλαντούχου Έλληνα σχεδιαστή γίνεται αφορμή να ξανασκεφτούν όλοι όσοι εμπλέκονται με τα κοινά, τα οφέλη που μπορεί να αποκομίσει ένας τόπος παντρεύοντας τη δημόσια με την ιδιωτική πρωτοβουλία. Το θαυμαστό παράδειγμα της ανάπλασης του Γιαλού της Μυκόνου.

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ - Φωτό: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΟΤΟΝΑΚΗΣ

Αεν ξέρω τι γνώμη έχουν οι Μυκονιάτες για τη δημοτική τους αρχή, εγώ πάντως τρέφω εκτίμηση και συμπάθεια απέναντί της. Όπως εκτιμώ ανθρώπους, με τίτλους ή χωρίς, που βάζουν στόχους στη ζωή τους και τους διεκδικούν με κάθε κόστος. Η υπόθεση αφορά στην ανάπλαση του Γιαλού της Μυκόνου.

Ένα χρόνο πριν, ο δήμαρχος Μυκόνου Κωνσταντίνος Κουκάς, ο αντιδήμαρχος Μιλτιάδης Ατζαμόγλου και η δημοτική σύμβουλος Μαρία Κουσαθανά, άνθρωποι με ανήσυχο πνεύμα και πρωτοπόρες ιδέες, πήραν την πρωτοβουλία να πλησιάσουν τον κορυφαίο σχεδιαστή Μηνά με σκοπό να τον «εμπλέξουν» στο φιλόδοξο σχέδιό τους: τη σταδιακή ανάπλαση του ιστορικού γιαλού της Μυκόνου. Σκοπός τους η περαιτέρω ανάδειξη του σε διεθνές επίπεδο, μέσα από τη δική του ιδιαίτερη ταυτότητα.

Ο Μηνάς, άνθρωπος που τις τελευταίες τρεις δεκαετίες έχει συνδέσει το όνομά του με το νησί, όχι μόνο γιατί σχεδίασε τα «Αστρα», από τα πιο μυθικά στέκια του νησιού, ή άλλες ιδιωτικές κατοικίες, αλλά κυρίως γιατί αγάπησε όσο λίγοι αυτό τον τόπο, δέχτηκε με θέρμη και φυσικά αφιλοκερδώς να εμπλακεί σ' αυτή τη φιλόδοξη ιδέα. Με ένα μικρό άγγιγμα μετέτρεψε το γιαλό σε κάτι «εμβληματικό». Δημιούργησε σχέδια που μπορούσαν να συνδυάζουν με μοναδικό τρόπο τη σύγχρονη μηχανική με την κλασική κυκλαδίτικη αισθητική.

Η ιδέα Για το σχεδιαστή δεν ήταν απλά ένα project. Ήταν η ευκαιρία και το προσωπικό του στοίχημα να φτιάξει ό,τι πιο καλαίσθητο μπορούσε και να το προσφέρει ως δώρο και «ευχαριστώ» σ' αυτό το νησί που ζει, δουλεύει και αγαπά, φεύγει και επιστρέφει, εδώ και πάνω από τρεις δεκαετίες. Η πρώτη του σκέψη ήταν το λιμάνι. Κι όταν κάποιος σκέφτεται λιμάνι ελληνικού νησιού, η πρώτη εικόνα που του έρχεται στο μυαλό είναι οι φανοί και τα παγκάκια. Αυθόρμητα ξεκίνησε το σχεδιασμό τους. Πιστός σ' αυτό που ξέρει να κάνει καλύτερα από τον καθένα ο Μηνάς, και αυτή τη φορά, αναζήτησε την έμπνευση στην αρχαία ελληνική τέχνη, τη ναυτική παράδοση και τη φύση, για να προσθέσει στο τέλος τη δική του μοναδική πινελιά.

Ο φανός Ο φανός αποτελεί ένα μικρό φάρο για τα σκάφη που προσεγγίζουν το λιμάνι, φωτίζοντας με δεύτερη λυχνία ταυτόχρονα το πεζοδρόμιο και το γιαλό. Με κωνικό τριγωνικό ιστό και φανάρι, προσανατολισμένο πάντα βόρεια, αεροδυναμικό για καλύτερη συνεργασία με τον αέρα και από 316 ανοξείδωτο χάλυβα για καλύτερη συνεργασία με τη θάλασσα. Η βάση του είναι γκρι μάρμαρο Διονύσου.

Το παγκάκι Είναι εμπνευσμένο από τα καθίσματα των αρχαίων ελληνικών θεάτρων, τους «θρόνους» της προεδρίας, όπως αποκαλούνται. Οι βάσεις του είναι φτιαγμένες από λευκό μάρμαρο Διονύσου και τα ξύλα από ασιατικό τικ, στερεωμένα με ανοξείδωτες χειροποίητες βίδες. Η ανατομία του ανθρώπινου σώματος δίνει το σχήμα στα ξύλα.

Πώς προχωράει το «πρότζεκτ» Το φιλόδοξο αυτό σχέδιο σκοπό έχει βέβαια να βοηθήσει στην ευημερία του νησιού, αλλά κυρίως στην ευημερία των κατοίκων του! Και με τη σκέψη αυτή ο δήμος απευθύνεται πρώτα απ' όλα στους δημότες του (αλλά και σε όλους τους εραστές του νησιού) ζητώντας τους να γίνουν αρωγοί αυτής της προσπάθειας. Να «υιοθετήσουν» δηλαδή ο καθένας, η κάθε οικογένεια ή επιχείρηση, το δικό της φανό ή παγκάκι, και να βοηθήσουν με τη γενναία οικονομική χορηγία τους την κατασκευή και τοποθέτησή τους πάνω στον Γιαλό. Ως αντάλλαγμα της δωρεάς, ο Δήμος υπόσχεται να γράψει τα ονόματά τους πάνω στις κατασκευές έτσι ώστε να χαρακτηί ανεξίτηλα το «δώρο» τους στο χρόνο. Μέχρι τη στιγμή που γράφεται αυτό εδώ το κείμενο ήδη έχει συγκεντρωθεί ένα σημαντικό μέρος των παραγγελιών. Φυσικά οι προσφορές συνεχίζονται με σκοπό μέχρι την ερχόμενη σεζόν να έχουν τοποθετηθεί όλα τα «έπιπλα» στο αστικό τοπίο.

Επίλογος Και μια μικρή, αλλά σημαντική τελευταία λεπτομέρεια: Για την εγκατάσταση των αντικειμένων στο χώρο δούλεψαν αποκλειστικά ντόπιοι εργάτες. Για τη φιλοξενία των δημοσιογραφικών αποστολών, Ελλήνων και ξένων, το τριήμερο της παρουσίασης του πρότζεκτ παραχωρήθηκαν εντελώς δωρεάν από τους αντίστοιχους ιδιοκτήτες τους όλα τα δωμάτια των ξενοδοχείων, όλα τα γεύματα των εστιατορίων, όλα τα πρωινά των καφέ, όλες οι μεταφορές, όλα τα μεταφορικά μέσα. Αυτό, μεταξύ άλλων, ίσως απαντάει και στο αιώνιο ερώτημα: «Μα τι έχει αυτό το νησί, μέλι;». Όχι, δεν έχει μέλι, έχει απλά πάρα πολλούς και πολύ έμπειρους επαγγελματίες. Τα συγχαρητήριά μας σε όλους! **A**

ΠΙΣΤΟΣ Σ' ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΞΕΡΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ
ΚΑΛΥΤΕΡΑ, Ο ΜΗΝΑΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΕ ΤΗΝ
ΕΜΠΝΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ,
ΤΗ ΝΑΥΤΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΦΥΣΗ,
ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΟΣΘΕΣΕΙ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥ
ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΠΙΝΕΛΙΑ

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ!

ΛΕΝΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ

Η Λένα γιορτάζει τα γενέθλιά της στο six d.o.g.s. Μαζί σας.
Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Περισσότερο και από μία κατάμεστη κλασική θεατρική αίθουσα, νομίζω πως η Λένα Πλάτωνος θα προτιμά πάντα ένα στριμωγμένο live σε ένα μικρότερο χώρο. Με νεότερο κοινό που θα χαζεύει τις Μάσκες Ήλιου, θα εισπνέει τους στίχους, θα ανακαλύπτει τον ήχο της. Αρκετές δεκαετίες πίσω είδε στον ηλεκτρονικό ήχο τη μουσική του μέλλοντος. Κοιτάζοντας μακριά και παίρνοντας ρίσκα. Avant. Πρωτοπορία και μοναξιά. Σήμερα οι νεότερες ηλικίες ανακαλύπτουν το αντισυμβατικό της σύμπαν. Δεν είναι τυχαίο ότι άλμπουμ της επανακυκλοφόρησαν από αμερικανικές και γερμανικές δισκογραφικές εταιρείες σαν πολύτιμοι θησαυροί. Στις 21 Οκτωβρίου επέλεξε να περάσει τα γενέθλιά της στη σκηνή του six d.o.g.s με το κοινό που την ακολουθεί, την ανακαλύπτει, την ερωτεύεται. Λίγο πριν, μοιράζεται κάποιες σκέψεις της μαζί μας.

Η διαρκής ανανέωση του κοινού σας με νεότερες ηλικίες που σας ανακαλύπτουν μέσα από τις συναυλίες σας και δισκογραφικά τι σημαίνει για εσάς; Να μιλήσω μεταφορικά; Η αναγνώρισή μου από τις νεότερες γενιές είναι το έδαφος πάνω στο οποίο βαδίζω, ξεκουράζομαι, εμπνέομαι. Αυτό το έδαφος λοιπόν ανθίζει, η άνθηση και η καρποφορία επεκτείνονται κι εγώ γεύομαι τους καρπούς και παίρνω δύναμη να συνεχίζω.

Πώς βλέπετε την ψηφιακά τόσο εξελιγμένη

αλλά κοινωνικά τόσο άδικη καθημερινότητα που αντιμετωπίζει η νέα γενιά; Θα έπρεπε να χρησιμοποιούμε τους υπολογιστές και όχι να τους υπηρετούμε. Με λίγα λόγια να μη μας χρησιμοποιούν οι υπολογιστές. Ο καπιταλισμός έχει ρίξει την τεχνολογία μέσα στα σπίτια μας, όπως το κάθε προϊόν για κατανάλωση, με το ανάλογο «θείκό περτύλιγμα», αυτός είναι ένας από τους βασικούς λόγους που παραδινόμαστε αμαχητί στα «προϊόντα» της τεχνολογίας, μπαίνει λοιπόν ξανά το θέμα πώς και πότε θα καταργήσουμε τον καπιταλιστικό τρόπο ζωής.

Νόμπελ Λογοτεχνίας στον Μπομπ Ντίλαν; Παράξενη ευχή; Τη βράβευση του Μπομπ Ντίλαν με το βραβείο Νόμπελ τη βρίσκω δίκαιη. Ο τροβαδούρος στις μέρες μας έχει αποκτήσει την ίδια καλλιτεχνική αξία με τους υπόλοιπους λογοτέχνες.

Μπορούμε να ελπίζουμε ή μόνο να φοβόμαστε για το μέλλον; Με φοβίζει το μέλλον μόνο ως προς τη μεγάλη αλλαγή του κλίματος. Θα μπορέσει άραγε να αντιμετωπιστεί; Στο τέλος, βέβαια, ίσως αυτή η κοινή απειλή να μας ενώσει, συμβαίνουν κι αυτά, ώστε να γίνει και η αλλαγή μέσα μας. Τότε μπορεί να έρθει και η αγάπη, δύναμη ανυπολόγιστη! Τότε θα λυθούν πολλά...

Είστε αυστηρή με τον εαυτό σας; Αν μπορούσατε να ταξιδέψετε στο χρόνο τι θα συμβουλευά-

τε τη Λένα στα πρώτα της μουσικά βήματα; Στα πρώτα μου μουσικά βήματα ήμουν τόσο μικρή, δυόμισι ετών... Ναι, είμαι αυστηρή με τον εαυτό μου, στη μουσική μου διαδρομή όμως, παρότι πέρσα κι από δύσκολα μονοπάτια, δεν θα άλλαζα τίποτα.

Για ποιο άλμπουμ σας είστε πιο περήφανη; Το πιο αγαπημένο μου άλμπουμ είναι οι «Μάσκες Ήλιου».

Τι θα ακούσουμε στη συναυλία σας στο six d.o.g.s; Είναι η ημέρα των γενεθλίων μου, οπότε σκέφτηκα να παρουσιάσω ένα χορταστικό πρόγραμμα με τραγούδια μου από διάφορες χρονικές περιόδους, μαζί και μερικά νέα. Μαζί μου θα είναι η Σαβίνα Γιαννάτου, ο Πάννης Παλαμίδας και ο Στέργιος Τσιρλιάγκος.

INFO

Six d.o.g.s Αβραμιώτου 6-8, Μοναστηράκι, 2103210510. Έναρξη 21.00. Στις 21 Οκτωβρίου. Είσοδος €12, 15 (ταμείο). Προπώληση: viva.gr και Public, Seven Spots, Reload & Media Markt.

Πειραματίστηκε με τη μουσική, την εκφορά του λόγου και τις ερμηνείες. Χρίστηκε διάδοχος του Μάνου Χατζιδάκι από τον ίδιο. Μελοποίησε Καβάφη, Καρυωτάκη και Έμιλι Ντίκινσον. Περισσότερα από 30 χρόνια μετά την κυκλοφορία του εμβληματικού «Σαμποτάζ» του 1981, που σηματοδότησε την αρχή του ηλεκτρονικού ήχου στην Ελλάδα, παραμένει το ίδιο επίκαιρη και συνεχίζει «να ανακαλύπτεται» από γενιά σε γενιά. Το «Γκάλοπ» επανακυκλοφόρησε το 2015 σε βινύλιο από την αμερικανική Dark Entries (συνοδευόμενο από τους στίχους μεταφρασμένους στα αγγλικά από την ίδια), αποθεώθηκε από το διεθνή τύπο, έγινε ανάρπαστο. Το 2013 η γερμανική Kunstkorf κυκλοφόρησε από το Γκάλοπ σε single το τραγούδι «Αιμάτινες σκιές από απόσταση» με τίτλο στα αγγλικά «Shadows of Blood», που έτυχε μεγάλης αποδοχής. Το remix των Ισραηλινών Red Axes στο κομμάτι του δίσκου «Μάγισσες» επιλέχθηκε στην επίδειξη μόδας του Christian Dior στην Εβδομάδα Μόδας του Παρισιού την περασμένη άνοιξη.

THE WALKING DEAD

Η σειρά-φαινόμενο επιστρέφει με τον 7ο κύκλο,
λιγότερο από 24 ώρες μετά την Αμερική
Πρεμιέρα τη Δευτέρα 24 Οκτωβρίου στις 22.40 αποκλειστικά στο FOX

Η πιο δημοφιλής τηλεοπτική σειρά στον κόσμο επιστρέφει με τον 7ο κύκλο επεισοδίων και αναμένεται ακόμα πιο συναρπαστική και περιπετειώδης. Στο τέλος του 6ου κύκλου οι πρωταγωνιστές του «The Walking Dead», αφού είχαν επιβιώσει από αρρώστιες, πείνα, προδοσίες και όποια άλλη αντίξοη συνθήκη μπορούσε να φανταστεί ανθρώπινος νους, πίστεψαν ότι είναι αήττητοι, άτρωτοι, μοναδικοί, ότι ο κόσμος πια ήταν δικός τους. Όμως ο κόσμος θα αποδειχτεί πολύ πιο επικίνδυνος και γεμάτος ανατροπές. Η περιπέτεια αρχίζει ξανά, όταν η ομάδα έρχεται αντιμέτωπη με νέα πρόσωπα και μη προβλέψιμες καταστάσεις.

Για να έχετε μια ιδέα, ο Negan (Jeffrey Dean Morgan) χρησιμοποιώντας για παραδειγματισμό μια φονική πράξη, θα πείσει την ομάδα να ακολουθήσει τους δικούς του κανόνες. Θα υπακούσουν; Και τι θα επακολουθήσει εάν δεν το κάνουν;

Ο 7ος κύκλος της σειράς περιλαμβάνει 16 νέα επεισόδια, τα οποία θα μεταδοθούν σε δύο μέρη. Η προβολή των 8 πρώτων επεισοδίων ξεκινά διεθνώς στις 24 Οκτωβρίου, ενώ τα υπόλοιπα 8 θα επιστρέψουν στις οθόνες τον Φεβρουάριο του 2017.

Η πρεμιέρα της σειράς στην Ελλάδα θα γίνει σε λιγότερο από 24 ώρες μετά την Αμερική. Μην το χάσετε!

Όλα τα νέα επεισόδια της σειράς και box sets από όλους τους προηγούμενους κύκλους θα είναι διαθέσιμα και on-demand μέσω FOX Play. Το κανάλι FOX προβάλλεται στην Ελλάδα μέσω Nova, OTE TV, Vodafone TV και Cyta Τηλεόρασης.

FOX

H

Janis Joplin συναντά τον (νομπελίστα, πλέον) Bob Dylan, η μπάσα φωνή της Nina Simone μπερδεύεται με την αφρικανική ραπ της Sister Fa και η μεγάλη «μάχη» της Britpop επαναλαμβάνεται, με τους Oasis να παίζουν απέναντι από τους Blur. Και όλο αυτό μπροστά στα μάτια μας.

Οι συστάσεις, νομίζω, περισσεύουν. Το In-Edit είναι το μεγαλύτερο φεστιβάλ μουσικού ντοκιμαντέρ στον κόσμο και έχει ήδη αμέτρητους θαυμαστές. Χάρη στην ομάδα της Parenthesis και τον Κωνσταντίνο Κουλουζάκη, τα τελευταία τρία χρόνια το απολαμβάνουμε και στην Ελλάδα. Φέτος επιστρέφει στην Αθήνα και παρουσιάζει, για πρώτη φορά στη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση, μοναδικά ντοκιμαντέρ και συναρπαστικές ιστορίες που αφορούν μερικά από τα μεγαλύτερα ονόματα της παγκόσμιας μουσικής σκηνής. Η Α.Υ. θα είναι εκεί ως χορηγός επικοινωνίας.

**Η ΟΜΑΔΑ
PARENTHESIS
ΚΑΙ Ο
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΚΟΥΛΟΥΖΑΚΗΣ
ΜΑΣ ΜΙΛΟΥΝ ΓΙΑ
ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΜΟΥΣΙΚΟΥ
ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ
ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ**

Της ΕΛΕΝΗΣ
ΜΠΕΖΙΡΙΑΝΟΓΛΟΥ

«Από την πρώτη προσπάθειά μας να φέρουμε το In-Edit στην Ελλάδα στηριχθήκαμε πολύ στην εμπιστοσύνη που μας έδειξαν οι δικοί μας άνθρωποι αλλά και οι συνεργάτες μας. Στην πορεία προστέθηκαν και πολλοί άλλοι, και αυτό ήταν για εμάς το δεύτερο κερδισμένο στοιχείο. Η Αθήνα από τις 20 Οκτωβρίου "βλέπει" μουσική, αυτό είναι το μότο της φετινής διοργάνωσης. Ταινίες πρώτης προβολής, παράλληλα events, συναυλίες πρωταγωνιστών των ντοκιμαντέρ και ένα ζωντανό ραδιόφωνο παρέα με τον Pepper 96.6.

Στην Parenthesis, από την πρώτη στιγμή σε όλα όσα κάνουμε, θέσαμε στόχο να παραμένουμε ανοικτοί σε προκλήσεις και συνεργασίες και στο τέλος να επιστρέφουμε όλη την ενέργεια πίσω στους θεατές και τους συνεργάτες μας. Το In-Edit ξεκινάει δυναμικά με την πρώτη προβολή του "Oasis: Supersonic" στην Ελλάδα και η Στέγη σαν έτοιμη από καιρό ανοίγει φιλόξενα τις πόρτες της».

Τις επόμενες τρεις μέρες το πρόγραμμα του In-Edit (με Premium Partner την μπίρα Sol) περιλαμβάνει μοναδικά μουσικά ντοκιμαντέρ. Ξεχωρίσαμε: **Bob Dylan** («Don't Look Back») Ανέκδοτες ιστορίες χαραγμένες στα μουσικά χρονικά: θαυμαστές σκαρφαλωμένοι σε αυτοκίνητα, ένα χαλασμένο μικρόφωνο, το θράσος απέναντι στην Joan Baez, η αναστάτωση που ξεκίνησε με το «ποιος πέταξε το ποτήρι;», ο εξευτελισμός ενός δημοσιογράφου με ύφος, οι συνεντεύξεις τύπου κι εκείνο το γκρι πουκάμισο...

Leonard Cohen («Bird on a Wire») Μέσα από μια σειρά αναποδιές στην περιοδεία του το 1972, ο Cohen επεξεργάζεται και αναθεωρεί τα πάντα, ακόμα και τη μουσική του –πώς ένα τραγούδι μπορεί να είναι αφόρητο όταν χάσει τη συναισθηματική του ουσία–, αστειεύεται, αυτοσαρκάζεται και αφαιρεί το στραβό του «φωτοστέφανο».

National («Mistaken for Strangers») Ο μικρός αδερφός του Matt Berninger (frontman των National) ακολουθεί το συγκρότημα σε μια περιοδεία γυρίζοντας ένα μουσικό ντοκιμαντέρ. Στην πορεία όμως εκνευρίζει τον αδερφό του, αποφεύγει οποιαδήποτε ευθύνη, χάνει τη λίστα των προσκεκλημένων και απασχολεί τα υπόλοιπα μέλη με ερωτήσεις που φτάνουν τα όρια της αμνησίας, όπως «Πόσο διάσημος πιστεύεις ότι είσαι;» ή «Ποιος παίζει πιο γρήγορα, αυτός ή εσύ;».

Nina Simone («The amazing Nina Simone») Η Νίνα ήταν συνήθως θυμωμένη –το «Mississippi Goddam» γράφτηκε ενώ ήταν σε εξέλιξη κατάσταση– και τα ξεσπάσματά της προς τον James Brown ήταν ανεξέλεγκτα σαν κρίσεις επιληψίας. Είχε όμως λόγους – το ρατσισμό και το σοβινισμό, που τα αντιμετώπισε με τη μουσική της και τη στάση της.

Edwyn Collins («The Possibilities Are Endless») Μία από τις τέσσερις φράσεις που είπε ο Collins μετά το εγκεφαλικό επεισόδιο που άλλαξε τη ζωή του το 2005. Οι υπόλοιπες ήταν «ναι», «όχι» και «Grace Maxwell», το όνομα της συζύγου του. Μία ταινία για τη δύναμη της αγάπης και της στοργής.

Blur (Blur: New World Towers) Δεν είναι η ιστορία των Blur αλλά μια καταπληκτική ιστορία για τους Blur. Μία ειλικρινή ματιά στην προσωπική ζωή του συγκροτήματος, παρουσιάζει για πρώτη φορά υλικό προσωπικών βίντεο και συνεντεύξεων ή πώς μία τυχαία ηχογράφηση έγινε αφορμή για την ηχογράφηση ενός καινούριου δίσκου.

Janis Joplin («Janis: Little Girl Blue») Εκτενής έρευνα, ανέκδοτο αρχεϊκό υλικό και αφηγήσεις οικείων προσώπων αποκαλύπτουν την ιστορία μιας φιλόδοξης, ασυμβίβαστης νεαρής σερβιτόρας που εγκατέλειψε το πατρικό της σπίτι για να κυνηγήσει μία άλλη τύχη.

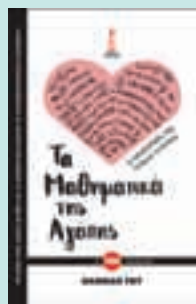
Για πρώτη φορά, στο In-Edit θα παρακολουθήσουμε το «Doc Alive», όπου οι πρωταγωνιστές των ντοκιμαντέρ εμφανίζονται στη σκηνή για ένα live session. Την προβολή του «Fonko» θα ακολουθήσει η εμφάνιση της Sister Fa, μιας από τις σημαντικότερες εκπροσώπους της σύγχρονης αφρικανικής μουσικής, ενώ ο Edwyn Collins θα εμφανιστεί στην Κεντρική Σκηνή της Στέγης μετά την προβολή του ντοκιμαντέρ «The Possibilities Are Endless».

INFO
20-23/10, Στέγη
Γραμμάτων και Τεχνών,
www.in-edit.gr
Δείτε ολόκληρο το πρό-
γραμμα του IN-EDIT στο
www.athensvoice.gr

IN-EDIT

Festival 2016

Η ΑΘΗΝΑ «ΒΛΕΠΕΙ» ΜΟΥΣΙΚΗ

Τα μαθηματικά της αγάπης

Hannah Fry,
εκδ. Key Books

Πόσο πιθανό είναι να ερωτευτείς; Πόσες πιθανότητες έχει να κρατήσει η

σχέση σου; Πώς λειτουργούν οι ισότοποι γνωριμιών; Πότε πρέπει να παντρευτείς; Πώς μπορείς να αποφύγεις το διαζύγιο; Πότε είναι φρόνιμο να συμβιβαστείς; Μπορεί η θεωρία παιγνίων να μας βοηθήσει να αποφασίσουμε αν πρέπει να τηλεφωνήσουμε πρώτο μετά από ένα ραντεβού; Από την αξιολόγηση της καλύτερης στρατηγικής για τα διαδικτυακά ραντεβού μέχρι την αφηρημένη έννοια της ομορφιάς, η Φράι αποδεικνύει με οξυδέρκεια, ευφυΐα και χιούμορ ότι τα μαθηματικά είναι ένα αναπάντεχα χρήσιμο εργαλείο για να διαπραγματευόμαστε τα πολύπλοκα, άλλοτε μπερδεμένα κι άλλοτε εξοργιστικά, μα πάντα ενδιαφέροντα, μαθηματικά μοντέλα της αγάπης. (στη σειρά TED Books)

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

«Το μπαρουτάδικο του Αιγάλεω στο χώρο και στο χρόνο» (εκδ. Γόρδιος). Παρουσίαση του βιβλίου από τους συγγραφείς Ευαγγελία Β. Αγαπητού & Φωτεινή Κ. Καράμπελα. Θα μιλήσουν: Κυριάκος Μπατσάρας, Ευαγγελία Αγαπητού, Κωνσταντίνος Αδαμόπουλος, Μαρία Βαμβακοπούλου, Μαρία Μαυροειδή. 24/10, 19.00, Πνευματικό Κέντρο Δήμου Αιγάλεω «Γ. Ρίτσος» (Δημ. αρχείου 17 & Κουντουριώτου)

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ!

Εργαστήριο Διόρθωσης και Επιμέλειας Κειμένων στον ΙΑΝΟ

Φέτος συμπληρώνει 11 χρόνια λειτουργίας και όπως λέει ο επιμελητής εκδόσεων, **Δημήτρης Θάνας**, «διαρθρώνεται σε δύο διακριτούς μεταξύ τους κύκλους, της διόρθωσης και της επιμέλειας, όπου υπάρχουν δύο επίπεδα-τμήματα ανά κύκλο: το θεωρητικό και το εργαστηριακό. Πέραν της τεχνογνωσίας της διόρθωσης και της επιμέλειας κειμένων και της σε βάθος θεωρητικής κατάρτισης, ταυτόχρονα δίνεται η δυνατότητα στους συμμετέχοντες να αποκτήσουν την ανάλυση εμπειρία προκειμένου να είναι σε θέση να αντεπεξέλθουν στις προκλήσεις των συγκεκριμένων επαγγελματιών». Αιτήσεις έως 6/11. Πληρ.: 210 3217929, ergastiria@ianos.gr, www.ianos.gr.

A.V. BOOKSTORE

Το βιβλιοπωλείο της ATHENS VOICE.
Μπες στο www.athensvoice.gr
και παράγγειλε τα βιβλία της A.V.
Δωρεάν αποστολή σε όλη την Ελλάδα.

bookVOICE

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ / ΕΚΔΟΣΕΙΣ / ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ / ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΗΚΑΣ ΑΥΤΑ ΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΟΥΣ ΗΡΩΕΣ

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

Μια ηρωίδα ερωτεύεται κτίρια, άλλος ένα κομμένο χέρι κι ένας τρίτος εκτρέφει μια κουκκίδα. Αν εξαιτίας τους οι κριτικοί εντάξουν το βιβλίο του Κωνσταντίνου Τζήκα «Κομμένα» (εκδ. Νεφέλη) σε κάποιον από τους -ισμούς (σουρεαλισμός κ.λπ.), δικό τους θέμα. Εμείς κρατάμε ότι στα διηγήματά του βρήκαμε έμπνευση, ευρηματικές ιστορίες εκτός της πληκτικής πεπατημένης, λόγους-χαστούκια για να δεις την πραγματικότητα με άλλο μάτι. Γι αυτό θελήσαμε και μάθαμε την ιστορία ή την επιρροή που κρύβει κάθε διήγημα.

Κομμένα (τίτλος) «Το ρήμα κόβω χαρακτηρίζεται από πολυσημία, ειδικά στην παθητική φωνή. Κόβομαι σημαίνει τραυματίζομαι, σημαίνει διαιρούμαι, σημαίνει σταματάω απότομα, διακόπτω (π.χ. μου κόπηκε ο βήχας), σημαίνει αποκόπτομαι. Σημαίνει όμως και επιθυμώ ερωτικά κάποιον (κόβομαι για πάρτη σου), όπως και νοιάζομαι υπερβολικά για κάτι. Όλα τα παραπάνω χαρακτηρίζουν πολλούς από τους ήρωες των διηγημάτων της συλλογής. Ο τίτλος του βιβλίου, λοιπόν, επιδέχεται πολλαπλών ερμηνειών: μήπως τελικά πρόκειται για μια κραυγή αγανάκτησης, όπως στη φράση κομμένα τα αστεία; Μερικοί αναγνώστες νομίζουν μάλιστα ότι η λέξη αναφέρεται στην τεχνική κολλάζ του Ουίλιαμ Μπάροουζ! Απολαμβάνω το γεγονός ότι ο καθένας βλέπει κάτι δικό του στον τίτλο».

Πό-λε-με «Πριν χρόνια διάβαζα την Κυρία Νταλογουέ της Βιρτζίνια Γουλφ στο τρένο Αθήνα-Θεσσαλονίκη και κατέληξα να δακρύζω για τον Σέπτιμους, το νεαρό που γυρνάει από τον πόλεμο με τιμές ήρωα αλλά βλέπει το νεκρό διοικητή του σε παραισθήσεις, ενώ η γυναίκα του αρνείται να κατανοήσει τι συμβαίνει. Το διήγημα αυτό είναι κάτι σαν ερωτικό ραβασάκι στο βιβλίο της Γουλφ».

Η γυναίκα που αγαπούσε τα κτίρια «Είναι γνωστές οι περιπτώσεις της Έρικα Άικελ και της Έικα Μπερλίνερ-Μάουερ, που παντρεύτηκαν τον Πύργο του Άιφελ και το Τείχος του Βερολίνου αντίστοιχα. Αυτή η σεξουαλική κλίση προς τα άψυχα αντικείμενα συνιστά, βεβαίως, παραφιλία. Γοητεύτηκα όμως από τις ιστορίες τους και τις βρήκα υλικό προς ποιοτική καταγραφή. Έτσι προέκυψε αυτό το διήγημα, που έχει κάτι από την απλοϊκή δομή του παραμυθιού».

Ο ξεφούσκωτος άνθρωπος «Ποιος δεν έχει δει κάποια στιγμή έναν συνάδελφό του στο γραφείο να γίνεται αποδιοπομπαίος τράγος; Ο ήρωας με το όνομα Κ. και η απρόσωπη δομή του γραφείου παραπέμπουν στον Πύργο του Κάφκα».

Καρκινικά ειδύλλια 1: Η καφετιά παγόδα «Έγραψα τούτο το διήγημα πολύ αργά κάποιο βράδυ, με εξαιρετικά παράξενη διάθεση, σχεδόν σε κατάσταση ύπνου. Τι γίνεται όταν κάποιος αντιμετωπίζει την ασθένειά του όχι ως ταμπού αλλά ως προνόμιο;»

Σακατεμένη Ωχροχέρα «Εντελώς σουρεάλ ιστορία, με έναν τύπο που βρίσκει ένα κομμένο χέρι και το ερωτεύεται. Είναι και φόρος τιμής σε ένα σατιρικό διήγημα του πατέρα μου, Παύλου Τζήκα, με ήρωα έναν άντρα που βρίσκει ένα ξέμπαρκο χέρι και το πάει στην υπηρεσία απολεσθέντων (από την πρώτη συλλογή του, Προσοχή εύθραυστο, εκδ. Πύλη, 1977). Και μόνο γι' αυτό άξιζε να του αφιερώσω το βιβλίο».

Κάντυ «Μία φωτογραφία που ταξιδεύει και ανακυκλώνεται, ξανά και ξανά. Το τελευταίο διήγημα που δούλεψα για τη συλλογή και αυτό που αντανάκλα καλύτερα την εξέλιξη στο ύφος μου».

Καρκινικά ειδύλλια 2: Τρώγοντας ανοίγει...

«Ο καρκίνος παραμένει μια καλή μεταφορά για τις κοινωνικές παθογένειες και τα ρήγματα στις ανθρώπινες σχέσεις. Γενικώς έχω εμμονή με το θέμα της αρρώστιας, τόσο στις κυριολεκτικές όσο και στις μεταφορικές της διαστάσεις. Όπως έχει γράψει η Σούζαν Σόνταγκ: Καθένας μας γεννιέται κατέχοντας διπλή υπηκοότητα, μία στο βασίλειο των υγιών και μία στο βασίλειο των αρρώστων».

Μια υποδειγματική αυτοβιογραφία «Ξεκίνησε σαν μια προσωπική άσκηση αυτόματης γραφής... και εξελίχθηκε σχεδόν ερήμην μου. Ο αυτοβιογραφούμενος εδώ είναι ο ορισμός του αναξιόπιστου αφηγητή: πρόκειται για το παραλήρημα ενός τρελού ή μήπως έχουμε να κάνουμε με τα απομνημονεύματα ενός έλλογου αεροπλάνου; Κάθε αφήγηση του εαυτού μας είναι, τελικά, και μια υποδειγματική κατασκευή με γερή δόση επινόησης».

Εκτροπή κουκκίδας «Το 2008 άκουγα το ατμοσφαιρικό Third των Portishead όταν σκάρωσα στα γρήγορα ένα ποιηματάκι με έναν τύπο που αγοράζει και εκτρέφει μια κουκκίδα. Αργότερα το ποιηματάκι έγινε διήγημα».

Το αγόρι και ο χαρταετός «Το πιο παλιό διήγημα τη συλλογής, το οποίο μάλιστα γράφτηκε και δημοσιεύτηκε αρχικά στα αγγλικά. 2008 επίσης, είμαι στο Λαύριο μαζί με φίλους και προσπαθούμε να πετάξουμε ένα σκισμένο χαρταετό. Προδικασμένο το αποτέλεσμα. Το τραβήξαμε με κάμερα. Στο μυαλό μου όμως το φιλήμα είχε ήδη μετασχηματιστεί σε τούτο το διήγημα με ήρωα ένα αγόρι που πιστεύει ότι είναι χαρταετός».

Αυτό που εκκρίνεται «Γράφτηκε, όπως και μερικά από τα άλλα διηγήματα, στα πλαίσια του εργαστηρίου δημιουργικής γραφής του Δημήτρη Τανούδη».

Συμφοροφιλικό, είστε όντα θαυμάσια «Δεν είμαι, φυσικά, ο πρώτος συγγραφέας που θίγει τη συλλογική μας συμφοροφιλία, τον εθισμό μας στις εικόνες μαζικής καταστροφής. Το είχε κάνει, πολύ πιο πετυχημένα από εμένα, ο Τζέιμς Μπάλαρντ, με βιβλία όπως το Crash και η Έκθεση ωμοτήτων».

Τι αγαπάς; Τι μισείς; «Το έγραψα για ένα διαγωνισμό, το υπέβαλα, απέτυχε, μια φίλη ποιήτρια εντόπισε εκλεκτικές συγγένειες με την Ιστορία του ματιού του Μπατάιγ, και κατέληξε να έχει τον πλέον άχαρο ρόλο: να πρέπει, μέσα στην συχία του, να κλείσει ένα εκκωφαντικό βιβλίο. Το κακόμοιρο». **Α**

GASTON LEROUX

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΗΣ ΟΠΕΡΑΣ

Το Άρωμα της Γυναίκας με τα Μαύρα

Το διαμάντι της
Αστυνομικής Λογοτεχνίας
που κόβουν
την ανάσα!

Το 1909 ο Γκαστόν Λερού έγραψε
Το Μυστήριο του κίτρινου δωματίου.

Ένα από τα καλύτερα βιβλία μυστηρίου όλων των εποχών.

Με *Το Άρωμα της γυναίκας με τα μαύρα* κατάφερε
να προσφέρει έναν ακόμη πιο αγωνιώδη γρίφο.

Μπορείς να τον λύσεις;

ΖΗΣΤΕ ΤΗΝ ΕΝΤΑΣΗ ΜΕ ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ

NYPD RED: Το καρουζέλ του τρόμου

των James Patterson & Marshall Karp

Μια γυναίκα βρίσκεται δολοφονημένη πάνω
σ' ένα καρουζέλ στο Σέντραλ Πάρκ.
Πρόκειται για μια από τις ισχυρότερες προσωπικότητες
της νεοϋορκέζικης κοινωνίας και η δολοφονία της
είναι η τέταρτη κατά σειρά...

Ο Ξένος

του Harlan Coben

Τι συμβαίνει όταν ένας ξένος σου ψιθυρίζει μυστικά
που δεν γνωρίζεις για τους πιο δικούς σου ανθρώπους;
Ένα θρίλερ συνωμοσίας, μυστικών και εκβιασμού
που καθηλώνει.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

www.metalxmio.gr

dioptra

www.dioptra.gr

Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΓΚΑΖΩΝΕΙ

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου και 3 ακόμα αφορμές που θα μας οδηγήσουν στο βορρά

57ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης διά χειρός Δημήτρη Παπάζογλου

Γραφίστας θρύλος, είτε παλιά ως το 1/2 του φοβερού και τρομερού ντουέτου Designers United, είτε τώρα σε σόλο καριέρα, με το επίσημο περιοδικό του ΠΑΟΚ, aka Toumba, να αποτελεί ότι καλύτερο υπάρχει σε σχεδιασμό εντύπου στην πανελλήνια αρένα του Τύπου. Και να που για άλλη μια φορά μεγαλουργεί, καθώς σχεδίασε το λογότυπο του φετινού ραντεβού με το σινεμά. Ευδιάκριτη γλώσσα: το πανιόθον, η κίνηση και η προοπτική της εικόνας σε συγκερασμό με τη σκοτεινή αίθουσα και τους θεατές, η χρήση μιας κοφτής και επαναληπτικής ασπρόμαυρης τυπογραφίας που συνδέει την κλασική κινηματογραφική αφήγηση με την τεχνολογία. Πειραματισμός, τόλμη, ανανέωση, αναδόμηση, με monospaced ισόπαχη γραμματοσειρά, σε μια εφαρμογή που προλογίζει αλλά και προπαγανδίζει άριστα το 57ο Φεστιβάλ, που ξεκινά στις 3 του Νοέμβρη.

Τα κορίτσια της Μελίνας Γιαλαμά σε κοιτούν κάπως

Κάπως αθώα, κάπως ανέμελα, κάπως περίεργα, γιατί είναι μόνα. Παίζουν βιολί, κάνουν κούνια, δείχνουν έκπληκτα, λίγο διστακτικά. Τα κορίτσια της ζωγράφου, που στις 20 του μήνα ντεμπούτάρουν ως πίνακες στους τοίχους της **Artforum Gallery**, είναι τα κορίτσια του διπλανού διαμερίσματος που μετά το διάβασμα ή το φροντιστήριο θα βγουν για καφέ, για να πουν τα δικά τους. Η Γιαλαμά γεννήθηκε στη Φλώρινα, σπούδασε καλές τέχνες στο ΑΠΘ με καθηγητή τον Πάνη Φωκά και εργάζεται στο Αριστοτέλειο Κολέγιο ως καθηγήτρια αισθητικής αγωγής. Και χαρά στα κορίτσια που την έχουν δασκάλα!

Οι Vis Motrix επιμένουν ακόμα θέατρο, εδώ

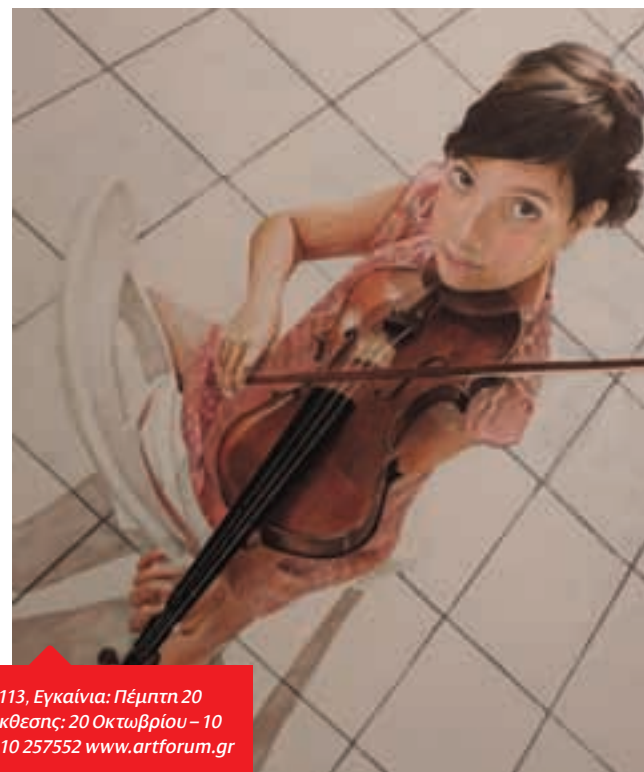
Που δεν είναι κι ό,τι πιο φιλόξενο η πόλη μας για θιάσους και ομάδες που ασκούν την τέχνη τους με στέρση και ασκητική και δεν κάνουν ουρές τα λεωφορεία

έξω από τα θεατράκια τους, όπως κάνουν έξω από το Ράδιο Σίτυ, που αυτές τις μέρες ανεβαίνει ο Σεφερλής με το «Αγάπη μόνο». Μα τους πρέπει σεβασμός και στήριξη και εύγε. Ειδικά στους Vis Motrix που φέτος ανεβάζουν την «Επιστροφή στο σπίτι» του Matei Visniec. Ενός γαλλόφωνου συγγραφέα από τη Ρουμανία, που τρία έργα του, σαν κομμάτια ενός σπασμένου καθρέφτη, ενώνονται φέτος, συναρμολογώντας ένα κοινωνικοπολιτικό έργο βουτηγμένο στην υπαρξιακή αγωνία. Απογοήτευση, αποξένωση, μόδα, μάρκετινγκ, αλήθειες, ψέματα, χειραγώγηση, πατρίδα, μαζική κουλτούρα, ατομικά πακέτα κόλασης πίσω από τις γενικευμένες προταγές/επαγγελίες Παραδείσου. Μια μαύρη κωμωδία που σατιρίζει άλλοτε με χιούμορ κι άλλοτε με κυνισμό το παράλογο, τα συνθήματα, τις ιδεολογίες και πάντα τα έθνη. Ρυθμός, λόγος, κίνηση, αντιφατικά συναισθήματα κι ένα εξαιρετικό σάουντρακ που παντρεύει dubstep και trip hop με θρακιώτικα και κρητικά λυρικά. Σκηνοθετεί ο **Πασχάλης Αραμπατζής** και πρωταγωνιστούν οι Αμαλία Ζαγοριανού, Νόνικα Μαλκου-

τζή, Έλιο Φοίβος Μπέικο, Νίκος Τσολερίδης και Στρατής Ανούδης. Στο **Vis Motrix Performance Studio**, Έδισσον 4, απέναντι από το Δημαρχείο.

Τα αδέρφια ξέρουν από μπέργκερ ή και Brothers in lol, sorry, Brothers in Law!

Λαϊκό προσκύνημα, και με το δικίο τους, μιας και το καλύτερο γκριλ της Θεσσαλονίκης, είτε σε νεοϋορκέζικη, είτε σε τεξάνα, είτε σε μεντιτερανέ εκδοχή, θα το βρεις στη γωνία Παλαμά και Παύλου Μελά. Χειροποιούν κιμάδες και σος, boho Yankee ατμόσφαιρα, απίστευτη γκάμα και φινέτσα στον κατάλογο και τη γεύση, μερακλίδικοι συνδυασμοί και φρίκα για μια θέση στα σεπαρέ που, όπως διατείνεται και το σλόγκαν τους, «δεν προσφέρουν μόνο φαγητό αλλά δημιουργούν αναμνήσεις!». Όντως, κάθε φορά που κάθομαι και παραγγέλνω το Casanova με διπλό τσένταρ, μανιτάρια πλευρώτους, μαρμελάδα μπέικον και μοσχαρίσιο κιμά, νιώθω σαν τον Φόνζι Φονζαρέλι του Happy Days και θέλω να φωνάξω... hey! **Λ**

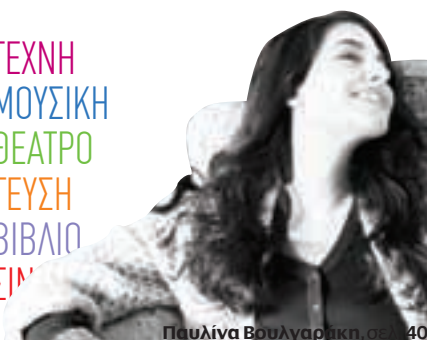

ARTFORUM Gallery, Τσιμισκή 113, Εγκαίνια: Πέμπτη 20 Οκτωβρίου, 20.00. Διάρκεια έκθεσης: 20 Οκτωβρίου – 10 Νοεμβρίου. Πληροφορίες: 2310 257552 www.artforum.gr

ΑΘΗΝΑ 210δηγός

ΤΕΧΝΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ
ΘΕΑΤΡΟ
ΓΕΥΣΗ
ΒΙΒΛΙΟ
ΣΙΝ

Παυλίνα Βουλγαρική, σελ. 40

ΥΠΕΡΘΕΑΜΑ ΓΙΑ ΔΥΟ

Με το «Αόρατο τσίρκο» τους η **Victoria Chaplin** και ο **Jean Baptiste Thierré**, με όχημα το άπλετο χιούμορ, την κορυφαία δεξιοτεχνία και την υψηλή αισθητική, μας πηγαίνουν ένα διασκεδαστικό ταξίδι στον κόσμο της μαγείας και των ονείρων.

Εκείνη, η κόρη του Τσάρλι Τσάπλιν, μία χαρισματική

χορεύτρια-ακροβάτισσα που εκτός από τα εξωτερικά χαρακτηριστικά φαίνεται

ότι κληρονόμησε και το αστείρευτο ταλέντο του πατέρα της. Εκείνος, ένας γοητευτικός κλόουν-ταχυδακτυλουργός-μάγος, με τα χαρίσματα του μεγάλου Χουντίνι. Ο συνδυασμός τους είναι εκρηκτικός. Η Βικτόρια Τσάπλιν, απίστευτα ευλύγιστη και αέρινη, γίνεται γυναίκα ορχήστρα, μεταμορφώνεται σε εξωτικό πουλί ή ισορροπεί σε τεντωμένο σκοινί. Ο Ζαν Μπατίστ Τιερρέ προκαλεί το γέλιο τόσο με τις μεγάλες υποκριτικές του ικανότητες όσο και με τα μαγικά και ταχυδακτυλουργικά του κόλπα. Δεν διστάζει να υπονομεύσει τον εαυτό του, να κάνει γκάφες που προδίδουν την ψευδαίσθηση και που με «αφέλεια» εξοικειώνει το θεατή με το κρυφό και το απόκρυφο.

Το «Αόρατο τσίρκο» τους μπορεί να είναι μια έρευνα-αναζήτηση της «φιλοσοφικής λίθου» στη λογική της αρχαίας τέχνης των θαυματοποιών και των σαλτιμπάγκων, καταλήγει όμως να είναι μια φαντασμαγορική και ποιοτική παράσταση που απευθύνεται σε παιδιά από 7 έως 97 ετών.

INFO

20-22/10 στις 20.30, 23/10 στις 17.30, Παλλάς, Βουκουρεστίου 5, €20-60, 16-48 (Φ/Μαθητές/Κάρτα ανεργίας). Πωλήσεις στο ταμείο του θεάτρου, στα Public και στα MediaMarkt, τηλεφωνικά στο 11876 και ηλεκτρονικά στο niva.gr

Του ΔΗΜΗΤΡΗ
ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

→ agenda@athensvoice.gr

ΔΩΔΕΚΑΤΗ ΝΥΧΤΑ

Ο Δημήτρης Καραντζάς οδηγεί τους ήρωες του Σέξπιρ, τα δίδυμα αδέρφια Βιόλα και Σεμπασιάν, στην Ιλλυρία, εκεί όπου το Πένθος θα συγκρουστεί με τον Έρωτα και οι ηθοποιοί (ο Πύργος Χρυσοστόμου, η Εύη Σαουλίδου, η Έμιλυ Κολιανδρή, ο Νίκος Χατζόπουλος κ.ά.) θα ζήσουν μια νύχτα όπου «όλα επιτρέπονται». 20/10 - 8/1, Εθνικό Θέατρο - Κεντρική Σκηνή, Αγίου Κωνσταντίνου 22-24, 2105288170-171

FOCUS: SYRIA

Στο αφιέρωμα στη Συρία της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση οι Omar Abusaada & Mohammad Al Attar στο «While I was waiting» (26&27/10, Μεγάλη Σκηνή) δίνουν μια σπαρακτική πολιτική αλληγορία βγαλμένη από τα ερείπια της Δαμασκού, ενώ ο Mithkal Alzghair στο «Displacement» (26 & 27/10, μικρή σκηνή) μέσα από τη δυναμική της συριακής κουλτούρας και παράδοσης, εξερευνά το πώς αυτή δημιουργήθηκε, αλλά και πόσο θα αλλάξει υπό την πίεση των ραγδαίων αλλαγών που υφίσταται η χώρα του. Συγγρού 107, 2109005800

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΤΖΕΡΤΖΙΝΗΣ

45 ασπρόμαυρα φωτογραφικά έργα που βρέχονται από το νερό ± μια αφορμή εικονικής απόδρασης. Διέξοδα-αδιέξοδα, βίαιες αλλαγές στην καθημερινή μας ζωή συνθέτουν το σκηνικό μιας νέας καθημερινότητας που πρέπει να διαχειριστούμε. Τίτλος της «Sea(e)scapes of Greece». Ως 30/10, E30 Art Space, Ευριπίδου 30 (2ος όρ.), Ψυρρή

www.athensvoice.gr
ΤΙ ΠΑΙΖΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ
ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ:
«210 Guide», ένας πλήρης οδηγός με γκαλερί, θέατρα, σινεμά, εστιατόρια, bars και clubs.

ΡΙΧΑΡΔΟΣ Γ΄

Σε ρόλο ζωής η Καίτη Κωνσταντίνου ως performer Ριχάρδος, διεισδύει ως ερπετό στα μονοπάτια της εξουσίας και, καταργώντας κάθε έννοια συνείδησης, αξιοποιεί με ευφυή δυναμισμό τα τρωτά των μηχανισμών και των εκπροσώπων της εξουσίας για να τους εγκλωβίσει στην κενότριά τους. Σκηνοθεσία: Τάκης Τζαμαργιάς. 24/10 - 27/12, Σύγχρονο Θέατρο, Ευμολιδίων 45, Γκάζι, 2103464380

ΓΑΛΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ Α LA GRECQUE

Το Γαλλικό Ινστιτούτο Ελλάδος και το Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης συνεχίζουν το θεσμό με τρία σύγχρονα γαλλικά θεατρικά έργα, σκηνοθετημένα από τρεις Έλληνες σκηνοθέτες της νεότερης γενιάς, σε τρεις νέες θεατρικές παραγωγές ειδικά για το Φεστιβάλ Σύγχρονου Θεάτρου. «No man's land» σε σκηνοθεσία Γιώργου Λύρα, «Το κορίτσι στο σκοτεινό δάσος» σε σκηνοθεσία Κωνσταντίνου Χατζή, «Diktat» σε σκηνοθεσία Μάνου Καρατζογιάννη. 21-31/10, Πειραιώς 206, Ταύρος, 2103418550

4+2

Τέσσερις Ιταλοί καλλιτέχνες, οι Giovanni Albino, Pasquale Guastamacchia, Edoardo Iaccheo και Antonio Laurelli, καθώς και δύο Έλληνες που έχουν μία σταθερή και στενή σχέση με τη γείτονα χώρα και τα εικαστικά δρώμενα σε αυτήν, η Μάγδα Αστέρη και ο Αριστομένης Κατσούλας, μας παρουσιάζουν μια έκθεση που αποκαλύπτει τον εσωτερικό κόσμο των δημιουργών και δίνει χρώμα στον περιβάλλοντα χώρο των επισκεπτών. Ως 5/11, Αίθουσα Τέχνης Τεχνολώρος, Λεμπέση 4 & Μακρυγιάννη, Αθήνα

ΓΚΡΕΜΛΙΝΟ

Ο Διογένης Δασκάλου και Monie & Monie Conniente κατεβαίνουν από τον Θερμαϊκό στο Καραϊσκάκη ενώνοντας χρώματα, κερκίδες, άσματα και καταστάσεις. Κρεμλίνο (πρώην Passport), Καραϊσκού 119, Πειραιάς, 2104100010

Για να καταχωριστείτε στους οδηγούς της Α.Β., στείλτε δελτία Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα ή στο fax 210 3617310 ή στο agenda@athensvoice.gr

«Δωδεκάτη νύχτα»

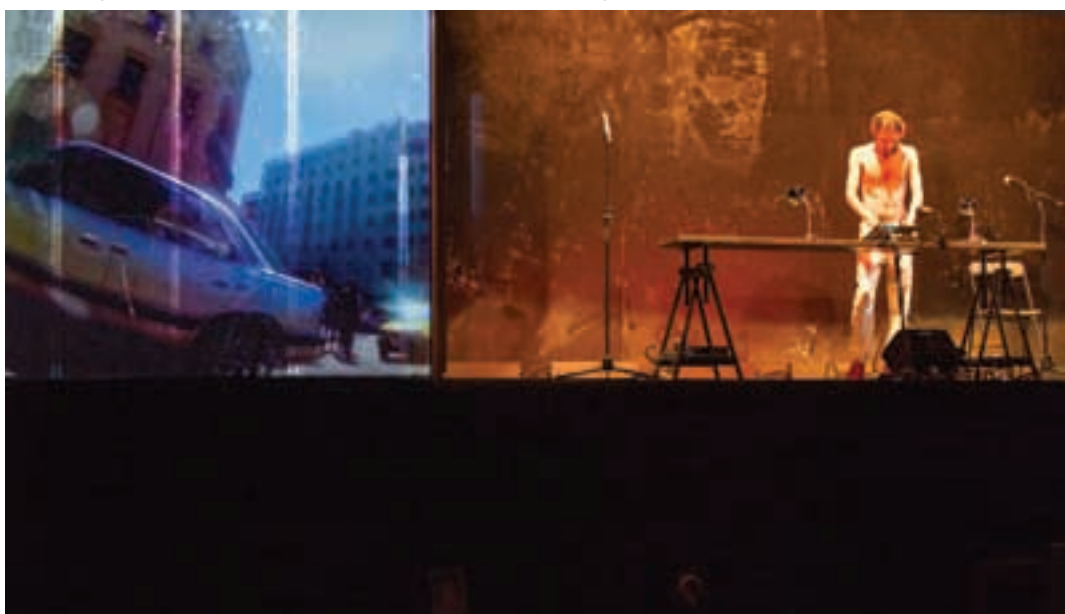
Βαγγέλης Τζετζίνης

«4+2», Pasquale Guastamacchia

«Ριχάρδος Γ΄»

«While I was waiting» (FOCYS: SYRIA)

ΦΩΤΟ: ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΑΦΙΔΑΣ

CREDIT: ΦΩΤΟ: DIDIER NADEAU

ΤΕΧΝΟΠΟΛΗ
ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ 100, ΓΚΑΖΙ

Stirring up the future of Bars

Δοκίμασε περισσότερα από 300 προϊόντα, παρακολούθησε ομιλίες και σεμινάρια από Έλληνες & ξένους ειδήμονες, βρες λύσεις και έμπνευση για το bar σου από καινοτομίες και ιδέες που εφαρμόζονται ήδη στα καλύτερα bars του κόσμου.

ATHENS BAR SHOW 2016

- 8 & 9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ -

www.athensbarshow.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΓΙΑ ΜΑΚΑΡΟΝΑΔΕΣ

Στις 25 Οκτωβρίου γιορτάζουμε την παγκόσμια
ημέρα ζυμαρικών (άλλο που δεν θέλαμε)!

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΒΝΑΤΣΙΟΥ

Δεν νομίζω ότι υπάρχει άνθρωπος στη Γη που να μην του ξεφεύγει ένας μικρός αναστεναγμός στη θέα μιας αχνιστής μακαρονάδας. Που να απαρνιέται ένα τραγανό κομμάτι πίτσας, να μη λυγίζει μπροστά σε ένα πληθωρικό ριζότο. Οι Ιταλοί έχουν σχέση πάθους με την παραδοσιακή τους κουζίνα. Κι εμείς!

Η 25η Οκτωβρίου έχει καθιερωθεί ως η Παγκόσμια Ημέρα Ζυμαρικών από το 1998 με πρωτοβουλία της Ένωσης των Ευρωπαϊκών Βιομηχανιών Ζυμαρικών. Ο λόγος που έγινε αυτό είναι για να γνωστοποιηθεί η θρεπτική και γευστική αξία των ζυμαρικών στο ευρύ κοινό και σε παγκόσμιο επίπεδο. Η αλήθεια είναι ότι δεν χρειάζομασταν αφορμή για να φτιάξουμε το αγαπημένο πιάτο όλης της οικογένειας. Αλλά αφού υπάρχει, να μην την εκμεταλλευτούμε;

Όταν πρόκειται για ιταλική κουζίνα, ο καθένας έχει τις προτιμήσεις του. Μπορεί να είναι μια μικρή τρατορία με καρό τραπεζομάντηλα, η μακαρονάδα που κάνει η θεία σου ή ένα ακριβό ιταλικό ρεστοράν που φτιάχνει την καρμπονάρα ακριβώς όπως την ονειρεύεσαι. Το σίγουρο είναι ότι για να βρεις το δικό σου αγαπημένο χρειάζεται ένα γευστικό πέρασμα από τα ιταλικά της πόλης. Ξεκίνα με τη μικρή (αλλά θαυματοουργή!) λίστα που φτιάξαμε για εσένα.

ΜΕΡΙΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΞΕΡΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ

- **Η πρώτη σχετική** με τα ζυμαρικά αναφορά δεν εντοπίζεται στην Ιταλία, αλλά στην... Ελλάδα. Γύρω στο 1000 π.Χ. η λέξη «λάγανον» υπήρχε για να περιγράψει μια φαριδιά, πατικωμένη ζύμη, φτιαγμένη από νερό και αλεύρι, η οποία κοβόταν σε μακριές λωρίδες. Σου θυμίζει τα λαζάνια;
- **Η πρώτη ολοκληρωμένη** συνταγή για μακαρόνια καταγράφηκε στα μέσα του 15ου αιώνα και ανήκει στον μάγειρα Martino da Como. Αργότερα, ο Bartolomeo Sacchi στις οδηγίες του για παρασκευή των ζυμαρικών γράφει ότι ο χρόνος βρασμού αντιστοιχεί σε τρία Πάτερ Ημών.
- **Μέχρι τον 19ο αιώνα** τα μακαρόνια ανακατεύονταν κυρίως με πιπέρι και τυρί και τρώγονταν με

τα δάχτυλα. Οι πρώτες σάλτσες ντομάτας για ζυμαρικά έκαναν την εμφάνισή τους μετά το 1800.

● **Η τρύπα που υπάρχει** στη μέση ακριβώς της κουτάλας (ή πιρούνι) για τα μακαρόνια δεν είναι για να φεύγει το νερό αλλά για να μετράς τις μερίδες του σπαγγέτι! Τα ωμά μακαρόνια που καταφέρνουν να περάσουν στην τρύπα αντιστοιχούν σε μία μερίδα.

● **Ένα κλασικό ιταλικό γεύμα** ξεκινάει με ένα antipasto (ορεκτικό), συνεχίζει με ένα πιάτο ζυμαρικών (πρώτο πιάτο), ακολουθείται από κρέας ή ψάρι (δεύτερο πιάτο) και ολοκληρώνεται απαραίτητως με γλυκό. Εννοείται ότι συνοδεύεται με κρασί.

• OROSCOPO

Εδώ και 30 χρόνια στην πλατεία Caravel μαζεύονται αυτοί που λατρεύουν την ιταλική κουζίνα. Στην κορυφή των προτιμήσεων εννοείται πως βρίσκονται οι υπέροχες, λατταριστές μακαρονάδες, σερβιρισμένες σε τόσο πληθωρικές μερίδες, που σχεδόν τρίβεις τα μάτια σου! Να ξέρεις ότι τα ζυμαρικά, φρέσκα και χειροποίητα, παρασκευάζονται καθημερινά εδώ και για αυτό αξίζουν την προσοχή σου (και το πιρούνι σου). **Αντίνορος 42-44, Παγκράτι 210 7216458, Fb: Orosco restaurant, www.orosco.gr**

● DA BRUNO

Ίσως το πιο κλασικό ιταλικό εστιατόριο της Αθήνας, με ιστορία που ξεπερνά τα 30 χρόνια και τρεις πιστοποιήσεις αυθεντικής ιταλικής κουζίνας. Καλαίσθητο και ατμοσφαιρικό τόσο στον εσωτερικό όσο και στον προστατευμένο εξωτερικό του χώρο, το Da Bruno εκτός από τον πλούσιο κατάλογο με τις εξαιρετικές ιταλικές του γεύσεις, βασισμένες πάντα σε γνήσιες συνταγές, κάθε μήνα μας έχει κι ένα πιάτο εξαιρετικά αφιερωμένο: Μέχρι τα μέσα Νοέμβρη αυτό είναι

το καταπληκτικό χειροποίητο σπαγγέτι σε κεφάλι βιολογικής παρμεζάνας, ενώ για τη συνέχεια έρχονται συνταγές με λευκές τρούφες, τις καλύτερες του κόσμου, από την περιοχή Alba της βόρειας Ιταλίας. Αληθινό μεράκι σε όλα, βραβείο και για τα κρασιά του, σταθερά υψηλή ποιότητα, μπορείτε να το εμπιστευθείτε άφοβα και για τις υπηρεσίες catering που προσφέρει. [Αγίου Αλεξάνδρου 46, Π. Φάληρο, 210 9818959, \[www.dabruno.gr\]\(http://www.dabruno.gr\)](#)

● VILLA GRIGIO 46

Το αδερφάκι του Da Bruno στους λίγους μήνες που μας έχει συστηθεί, έχει κλέψει καρδιές. Όσοι έχουν ταξιδέψει στην Ιταλία, γνωρίζουν τη συνήθεια των Ιταλών να πηγαίνουν μετά τη δουλειά για ένα χαλαρό κοκτέιλ, ένα aperitivo, ένα κρασί. Αυτό είναι και το concept του φινετσάτου Villa Grigio 46, με τον πανέμορφο κήπο του, το άψογο σέρβις, τις πολλές ετικέτες από ιταλικά και ελληνικά κρασιά που μπορείτε

να απολαύσετε σε ποτήρι, μαζί με κάποια διακριτικά πιάτα, στην ίδια τιμή, που συνοδεύουν και τα κοκτέιλ. Όλα αυτά με swing, funky και jazz μουσικές σε ένα φιλικό και πολιτισμένο περιβάλλον, που τα κυριακάτικα πρωινά οργανώνει ένα από τα ωραιότερα brunch.

[Αγίου Αλεξάνδρου 46, Π. Φάληρο, 210 9812080, \[fb: Villa Grigio 46\]\(#\)](#)

l'artigiano:
Pizza Pasta Passione

ΑΤ. ΔΡΑΜΕΡΣΣΕ 210 9370444 | ΑΤ. ΠΑΡΑΚΕΥΗ 210 8964400 | ΝΙΚΗΑΔΣ 210 5616400 | ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΗ 210 9333003 | ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ 210 6445112
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΗ 210 9002200 | ΚΑΛΥΡΝΑΙ (ΜΕΡΑΔΣ) 210 3477770 | ΝΙΚΙΑ 210 9617111 | ΠΡΑΝΙΣΣΑ 210 4086450 | ΣΥΡΟΝΑΔ 210 7405519
ΓΕΡΜΑΔΣ 210 6213333 | ΤΡΙΠΛΑΔΑ 210 9402000 | ΣΣΦΑΒΕΣ 210 7488880 | ΠΛΟΥΣΙΟΝΗ 210 9760222 | ΚΑΛΑΜΕΑ 210 9560300
ΚΕΡΚΤΕΝΗ 210 4209000 | ΚΟΡΙΝΘΟΣ-ΚΟΡΥΤΤΗΝ 21410 75100 | ΚΙΡΚΑΛΑΔΣ 210 4972777 | ΚΙΡΚΕΛΑ-ΓΑΛΑΤΣΙ 210 8833556 | ΝΕΑ ΚΕΝΑ 210 2510596
ΝΕΑ ΣΙΜΗΤΗΝ 210 9311480 | ΝΕΑ ΚΑΛΥΜΝΟΝΑ 210 2510590 | ΝΕΟ ΨΥΧΙΔ 210 6775400 | ΝΙΚΑΙΑ-ΚΑΜΙΝΑ-ΠΑΡΕΣΣΙΝΑ-ΜΑΝΙΣΣΑ 210 4979600
ΠΕΡΙΝΑΔΣ-ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΗ 210 4529777 | ΓΕΥΚΗ 210 8064199 | ΚΗΦΙΣΙΟΝ 210 4142004 | ΤΙΤΡΑΛΟΝΑ 210 9333000 | ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ-ΛΥΔΑΙ 210 5402000
ΝΕΟ ΚΡΑΛΛΕΙΟ 210 2014700 | ΤΑΙΡΙΣΣ 210 9584955 | ΚΑΙΔΑΡΙ-ΠΕΡΙΣΣΕΥΣ 210 5621006 | ΚΑΡΚΙΔΑ 22210 40940 | ΚΣΑΡΡΕΣΣ 210 4775888

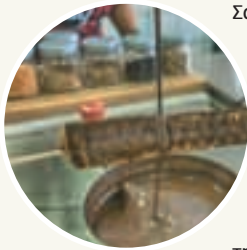
• LUCKY LUCIANO

Ιταλική τρατορία με αληθινή αγάπη και μεράκι για την ιταλική κουζίνα. Οι πρώτες ύλες είναι προσεκτικά διαλεγμένες, το αλεύρι, τα τυριά και τα αλλαντικά έρχονται από την Ιταλία, ενώ τα κρέατα είναι πάντα φρέσκα και ελληνικά. Θα απολαύσετε πίτσες έξι ειδών, με τη ζύμη να είναι ένα κλικ πιο παχιά από την παραδοσιακή ναπολιτάνικη και συνταγές-έμπνευση σαν την Di Bufala με φρέσκια ντομάτα, βουβαλίσια μοτσαρέλα, πέστο βασιλικού και λεπτές φρέτες προσούτο με ρόκα. Εξαιρετικά και τα ζυμαρικά, σαν το φανταστικό σπαγγέτι με κυδώνια και αιχβάδες, ενώ μπορείτε να συνοδεύσετε με ένα καλό ιταλικό κρασί. **Λάμπρου Κατσώνη 63 & Μακρυγιάννη, Μοσχάτο,**
fb: Lucky Luciano Μοσχάτο, 210 9410009

• VIA GELATI

Σαν να βγήκε από τα πιο γλυκά όνειρά σου! Θα μαγευτείς από τη βρύση σοκολάτας που ρέει κουβερτούρα υγείας, θα ξετρελαθείς από τα σοκολατένια του γλυκά που είναι όλα χειροποίητα και φτιάχνονται καθημερινά εδώ, θα ερωτευτείς τα παγωτά, 24 γεύσεις το χειμώνα, από παραδοσιακό καϊμάκι, παιχνιδιάρικο μπισκότο, αγνό φιστίκι κ.λπ. έως αγαπημένες ιταλικές γεύσεις. Η παγωτομηχανή βρίσκεται στη βιτρίνα, βλέπεις πώς βγαίνει το παγωτό φρέσκο-φρέσκο κάθε μέρα, πώς να αντισταθείς; Πρόσθεσε το εξαιρετικό ρόφημα σοκολάτας αλλά και τη σούπα σοκολάτας, πολλές ακόμα λιχουδιές και παράγγειλε την πιο νόστιμη τούρτα. **Καραϊσκού 111, Πειραιάς, 210 4125587,**
fb: Via Gelati

● SCHOOL PIZZA BAR

Στις σχολικές καρέκλες του έχουμε μοιραστεί πίτσες, βέρες ιταλιάνες. Με φόντο το σχολικό μαυροπίνακα έχουμε αναστενάζει στη θέα των πληθωρικών μακαρονάδων. Στα τραπεζάκια του, που κλείνουν το μάτι στην πιο καυτή πλατεία, έχουμε φλερτάρει ώρες ατελείωτες... με το cheesecake της γιαγιάς! Άρα πού θα γιορτάσεις την Παγκόσμια Μέρα Ζυμαρικών αν όχι στο σχολείο που φτιάχνει την αυθεντική καρμπονάρα (δηλαδή με αυγό και γουαντσάλε, χωρίς καθόλου κρέμα γάλακτος!); Μάθε ακόμα ότι για κάθε μακαρονάδα Amatriciana που παραγγέλνεις 1 ευρώ θα πηγαίνει στην α-

νοικοδόμηση του χωριού Αματρίτσε (πατρίδα της συγκεκριμένης συνταγής), που καταστράφηκε από τον φονικό σεισμό το καλοκαίρι που πέρασε. Να, τώρα έχουμε ακόμα έναν (καλό) λόγο να τρώμε μακαρονάδες. Extra tip: Αξίζει να βρεθείς στα μεσημεριανά πάρτι του Σαββάτου, που γίνονται με τη μουσική επιμέλεια του Γιάννη Χανιώτη, αλλά και να πεις ένα cocktail παραπάνω, στις μουσικές βραδιές που γίνονται κάθε τόσο με guest djs.

Πλατεία Αγίας Ειρήνης 8, 210 32514444, Fb: School Pizza Bar

● PARLO

Cuccina Italiana με τα όλα της... Τουτέστιν με τα αρωματικά βότανα, τα μανιτάρια τις τρούφες της, με τα ιταλικά τυριά που λιώνουν και σε κάνουν να λιώνεις, με τις αχνιστές al dente μακαρονάδες και τις πίτσες με τη λεπτή ζύμη. Το Parlo μιλάει την πιο νόστιμη γλώσσα της υφηλίου και σε κακομαθαίνει σε ένα γευστικό ταξίδι που δεν το χορταίνεις. Δοκίμασε την πίτσα Parma με προσούτο Πάρμας, παρμεζάνα, ρόκα και σάλτσα ντομάτας, τα τσιπς πατάτας με λάδι τρούφας και παρμεζάνας (truffle fries), την εξαιρετική ταλιάτα Black

Angus με baby πατάτες, την ανίστευτη καρμπονάρα με πανσέτα, κολοκυθάκια, αυγό και παρμεζάνα και οπωσδήποτε κράτα χώρο για την πικάντικη τάρτα σοκολάτας με ροδοπέρο μαδαγασκάρης, κρέμα σοκολάτας και πραλίνα φουντουκιού! Όλα αυτά μπορείς να τα απολαύσεις στον άνετο εσωτερικό χώρο ή στον καταπράσινο κήπο, με τη συνοδεία εκλεκτών ιταλικών κρασιών. Extra tip: Οι πολύ καλές τιμές!

Αδριανείου 25Α & Βεάκη, Ν. Ψυχικό, 213 0365719, Fb: Parlo

VARIOUS ARTISTS

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

Ο Bob Dylan μας κάνει καλύτερους

Ο μόνος που κέρδισε στην αντιπαράθεση περί Νόμπελ είναι ο διάλογος

Ένας υπέροχος άλλος κόσμος. Φαίνεται πως τα τραγούδια του Bob Dylan μας έκαναν (μεταξύ άλλων) καλύτερους ανθρώπους, διαφορετικούς και με αισθητική αξιοπρέπεια, με επίγνωση του τι σημαίνει διάλογος και πώς γίνεται. Ο στοχασμός που περιέχουν μας βοήθησε να διαφέρομε απ' αυτόν το λούμπεν πολτό που βρίζει, τσαμπουκαλεύεται, φωνάζει, είναι διαρκώς στα κάγκελα, είναι βέβαιος πως έχει απόλυτο δίκιο κι όσοι διαφωνούν μαζί του άδικο.

Αυτές τις μέρες, με αφορμή τη βράβευση του Bob Dylan με το Νόμπελ Λογοτεχνίας ξεκίνησε ένας ευρύς διάλογος στον οποίο και εγώ συμμετείχα και γι' αυτό και τον παρακολούθησα αναλυτικά. Έγραψα και

δημοσιοποίησα τη γνώμη μου, διάβασα δεκάδες υπέροχα κείμενα υπέρ ή κατά της βράβευσης σε έντυπα και site της Ελλάδας και του εξωτερικού, διατυπώθηκαν πολλές απόψεις στη σελίδα μου στο fb και είδα πολλές ακόμη γνώμες και απόψεις στις σελίδες άλλων. Είμαι απ' αυτούς που διαφωνούν με τη βράβευση του Bob Dylan, αν και είμαι ένθερμος φίλος της τέχνης του, αλλά τελικά μέσα μου το «ποιος έχει δίκιο» κατέληξε να είναι δευτερεύον κι αυτό που μου μένει είναι η πραγματική χαρά και ικανοποίηση από το επίπεδο της αντιπαράθεσης και του διαλόγου, από το επίπεδο των κειμένων και των επιχειρημάτων. Καθώς –λίγο ως πολύ– κανείς δεν παραγνωρίζει την αξία και τη σπουδαιότητα της τέχνης και της ποίησης του Bob Dylan, η αντιπαράθεση έγινε κυρίως για το αν τελικά η τραγουδοποιία, ακόμη και στην πιο ποιητική της διάσταση, μπορεί να θεωρηθεί λογοτεχνία.

Η απόφαση της Σουηδικής Ακαδημίας να βραβεύσει πέρυσι κείμενα ερευνητικής δημοσιογραφίας με λογοτεχνικές νύξεις και φέτος τη στιχουργία με ποιητική διάσταση πυροδότησε ένα διάλογο με αισθητική και αξιοπρέπεια για τη διεύρυνση της λογοτεχνίας και σε άλλα πεδία γραφής έξω από την «κλασική»

ποίηση και πεζογραφία. Έχω συγκεντρώσει δεκάδες κείμενα που γράφτηκαν στον τύπο και στα sites και έχω διαβάσει εκατοντάδες απόψεις, θέσεις, διαφωνίες μουσικών, συγγραφέων, ακροατών, φίλων και όχι και τόσο φίλων του Bob Dylan και αισθάνομαι ότι όλο αυτό το υλικό είναι ένας υπέροχος κόσμος μέσα στον οποίο κατοικώ και τον οποίο συναναστρέφομαι.

Αν για οποιοδήποτε ανάλογο πολιτικό θέμα είχε ξεκινήσει μία αντιπαράθεση, θα είχαμε φτάσει τώρα, στα μπινελίκια, τις απειλές,

στη βία και τις ύβρεις, στην υστερία και την παράνοια, στην καφρίλα, σε κείμενα χωρίς επιχειρήματα αλλά με απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς, σε μία ακραία αντιπαράθεση όπου κανείς δεν ακούει κανένα και κανείς δεν αποδέχεται τη γνώμη του άλλου. Καθώς η πολιτική δεν έχει τίποτα ουσιώδες να πει και οι πολιτικοί κάνουν πολιτική με ατάκες, εξυπνάδες στο Twitter, άσκοπες και άσφαιρες αντιπαραθέσεις χωρίς θέσεις αλλά ό,τι να 'ναι, οι «ελληνάρες» ζουν και βασιλεύουν και κάνουν ό,τι θέλουν, δεν σέβονται κανόνες και κοινό βίο, κοκορομαχούν με όποιον τους πάει κόντρα, φλερτάρουν με την παραβατικότητα της καθημερινότητας και χρησιμοποιούν τη βία, το μίσος, τη κυδαιότητα και τη μαγκιά σαν τρόπο έκφρασης, η «υπόθεση Bob Dylan» μου φάνηκε μια όαση, ένα υπόδειγμα αντιπαράθεσης, ένας άλλος πολιτισμός που δείχνει πως ο κόπος της «ποίησης του rock» δεν πήγε χαμένος. Το «Νόμπελ Λογοτεχνίας στον Bob Dylan» είναι το καλύτερο άλμπουμ που άκουσα αυτές τις μέρες και είμαι ευγνώμων.

→ makismilatos@gmail.com

BIRTHDAY PARTY

6 ΧΡΟΝΙΑ ΜΑΥΡΟΣ ΓΑΤΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 27 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2016, 21:00 - ΚΩΛΕΤΤΗ 42, ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΜΟΥΣΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

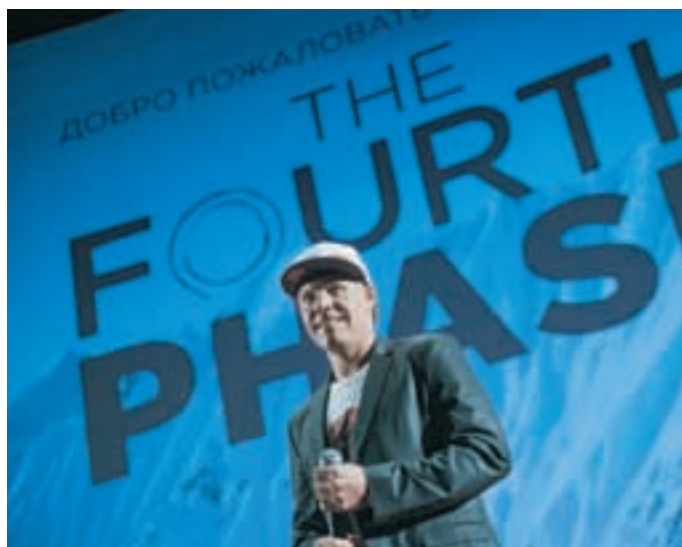
Τα live της εβδομάδας

ΕΓΧΩΡΙΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ

- **Διονύσης Σαββόπουλος** @ Gazarte (22-23/10)
Πρώτο live της σεζόν για το Main Stage με δύο μουσικές παράστασεις του Διονύση Σαββόπουλου ο οποίος εγκαινίασε το χώρο το χειμώνα του 2006, ειδικά διαμορφωμένες για την επέτειο. Μαζί του, μεταξύ άλλων, ο Γιώτης Κιουρτσούγλου (μπάσο) και ο Στάθης Άννινος (πιάνο).
- **B.D.Foxmoor** @ Piraeus 117 Academy (22/10)
Λίγες μέρες μετά την κυκλοφορία του νέου του άλμπουμ «Armarima», ο νέος δρόμος που χαράζει πλέον ο Foxmoor –εκτός Active Member– με τα γνωστά μακρινά του set list, νέα τραγούδια, αρκετά αγαπημένα από την προηγούμενη εποχή και από την προσωπική του δισκογραφία από το 1993 ως τώρα...
- **Ian Ikon** @ Gazarte (21/10)
Ο Ian Ikon για πρώτη φορά προσκαλεί όλες τις ερμηνεύτριες των τραγουδιών του, Irene, Natalia Corvington, Idra Kayne και Maya Siozou, σε μια επιλογή από τη διαδρομή του από indie pop ως nu soul και house. Το δεύτερο μέρος του προγράμματος θα πλαισιωθεί με soul funk covers του σχήματος της Irene.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ GUESTS

- **Craig Handy & Kirk Lightsey Quartet** @ Half Note (21-24/10)
Αφιέρωμα στο θρύλο της τζαζ **Dexter Gordon** με το σχήμα του σαξοφωνίστα Craig Handy και του πιανίστα Kirk Lightsey.
- **Smoke the Fuzz Festival** @ Ιερά Οδός (22/10)
Στη σκηνή δυνατά ονόματα από τη stoner, psych & space rock σκηνή. Μετράμε: οι Αμερικανοί All Them Witches από το Νάσβιλ και οι Earthless από το Σαν Ντιέγκο, οι Δανοί Causa Sui, οι Γερμανοί Electric Moon, οι Σουηδοί Siena Root και Yuri Gagarin.
- **Phil Shoenfelt** @ Tiki Bar (23/10)
Ακουστικό live με το blues rock, darkwave του πάλαι ποτέ βρετανού πάνκη, μόνιμου κάτοικοι Πράγας πλέον και συγγραφέα των «Stripped». Μαζί του και ο Αυστραλός Chris Hughes (Mick Harvey, Nina Hagen, The Fuzztones) με τον δικό μας Baron Anastis.
- **PsychicTV** @ Modu (24/10)
Η πιο αλλόκοτη συναυλία της εβδομάδας με τους πειραματιστές του αινίγματος Genesis P-Orridge (πρώην Throbbing Gristle) να έρχονται με νέο άλμπουμ το «Alienist» και την επανακυκλοφορία του πρώτου τους άλμπουμ «Force The Hand of Chance» από το 1982.
- **The Baboons** @ Gagarin (21/10)
Οι Βέλγοι Baboons με τον Drinking Gasoline στα φωνητικά σε αληθινό ροκενρόλ και υπερκινητικό performance. Μαζί τους οι θεσσαλονικείς ροκαμπιλάδες Bullets με 28ετή παρουσία και διεθνείς συναυλίες.

THE FOURTH PHASE

**Δες τη νέα
επική ταινία του
θρύλου του
snowboard,
Travis Rice, την
Κυριακή 23/10,
στις 21.30,
στο Adventure
Film Festival!**

Ξέρεις τον θρυλικό snowboarder, Travis Rice; Τον είπαν αζεπέραςτο και μοναδικό αλλά ο τύπος είναι κάτι παραπάνω. Αυτός ο μάγος του snowboard, μαζί με το μέντορά του, τον Bryan Iguchi, εξερευνώντας το 2013 τη γενέτειρά του, το Γουαϊόμινγκ, σχεδίασε ένα ταξίδι 26.000 χλμ. με σκοπό να ακολουθήσει τον υδρολογικό κύκλο γύρω από τον Βόρειο Ειρηνικό, εκεί όπου το χιόνι και ο πάγος δημιουργούν ένα μοναδικό περιβάλλον.

Και πήρε μαζί τους κάποιους από τους καλύτερους. Τους Mark Landvik, Eric Jackson, Mr Iguchi, Pat Moore, Mikkel Bang, Jeremy Jones, Victor de Le Rue, Ben Ferguson και πολλούς άλλους. Από τις ιαπωνικές Άλπεις στα ηφαίστεια της Ρωσίας και στα απομακρυσμένα μέρη της Αλάσκας, η ομάδα εξερευνά τα ακραία στοιχεία της φύσης, παίρνοντας αζεπέρα-στα ρίσκα.

Θα δεις snowboards να πετάνε ψηλά στον ουρανό πάνω από τα χιόνια, απόκοσμα τοπία, ανθρώπους που δεν λογαριάζουν κανένα κίνδυνο, σε αυτό το επικό snowboarding film που παρουσιάζουν το Red Bull Media House σε συνεργασία με την Brain Farm.

Γυρισμένη εξ ολοκλήρου σε 4K ultra HD και διαμορφωμένη για Dolby Atmos και Dolby Vision, η ταινία «The Fourth Phase» χαράζει νέα μονοπάτια μέσα από ένα καλλιτεχνικό μείγμα δράσης, σεναρίου και κινηματογράφησης. Ένα film αφιερωμένο στις απεριόριστες δυνατότητες της περιπέτειας και της φύσης.

Δες το trailer της ταινίας εδώ:
<https://www.youtube.com/watch?v=2JHEzzkRfW4>

ΤΙ ΣΧΕΣΗ ΕΧΕΙ Η ΠΑΥΛΙΝΑ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗ ΜΕ ΤΟΝ ΨΑΡΑΝΤΩΝΗ;

Πώς προέκυψε η συνεργασία-έκπληξη στο νέο της τραγούδι

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Πρωτακούστηκε με το τραγούδι «Εδώ» το καλοκαίρι του 2013, συστήθηκε με το πρώτο της άλμπουμ «Λαβύρινθοι» το 2014 και δύο χρόνια μετά είναι έτοιμη για το επόμενο βήμα. Έχοντας συνεργαστεί δισκογραφικά και συναυλιακά για όλο αυτό το διάστημα με σημαντικά ονόματα της εγχώριας σκηνής όπως ο Μπάμπης Στόκας ή ο Μανώλης Μητσιάς κυκλοφορεί αυτή την εβδομάδα το νέο της τραγούδι «Φέρ' τα μου όλα πίσω» σε δική της μουσική και στίχους με τη σύμπραξη του Ψαραντώνη. Κάθε Παρασκευή συναντιέται μουσικά με τη **Μιρέλα Πάχου** στο Σταυρό του Νότου. Με αφετηρία τη λουλουδάτη ροκ μουσική των 60s και 70s και τις μνήμες της από την παράδοση της Κρήτης γράφει τα τραγούδια της ξεκινώντας πάντα από τους στίχους της με οργανικό τρόπο χωρίς βιασύνη. Τη συναντήσαμε και μάθαμε και άλλα...

Timeline

«Καθοριστικό ρόλο στη στιχουργική μου ιδιότητα έπαιξε η γνωριμία μου με τον Σταμάτη Μορφονιό. Σε νεαρή ηλικία άρχισα να επηρεάζομαι εμμονικά από τον τρόπο γραφής του και τις επιρροές του κι έτσι ήρθα σε επαφή με πιο σκοτεινές μορφές της ελληνικής ποίησης, όπως ο Αργύρης Χιόνης και η Κατερίνα Γώγου. Ερμηνευτικά, πολύ σημαντικά για εμένα ήταν τα χρόνια που υπήρξα στον Σταυρό του Νότου ως μέλος της House Band και αργότερα η συνεργασία μου με τον Μπάμπη Στόκα, μέσω του οποίου συνεργάστηκα με την Φωτεινή Βελεσιώτου και τον Μανώλη Μητσιά».

Ιστορίες πίσω από τα τραγούδια

«Αληθινές. Βρίσκομαι ακόμα στο στάδιο που αυτά που γράφω είναι πολύ πολύ προσωπικά και κινούνται γύρω από το εγώ μου. Νιώθω πολύ μικρή και δεν εννιώ ηλικιακά για να εκπροσωπήσω κάτι μεγαλύτερο. Κάποιο σύνολο. Έναν μεγαλύτερο σκοπό».

Σύνθεση τραγουδιών

«Δεν νομίζω ότι ισχύει για όλους το ίδιο. Προσωπικά σκέφτομαι μόνο τους στίχους. Οι μελωδίες έρχονται κατά λάθος. Όταν είναι η ώρα, απλώς κάθομαι σε κάποια ψυχία και γράφω, ότι πιο ειλικρινές έχω μέσα μου. Υπάρχουν φορές που ανοίγομαι τόσο πολύ που μετά αισθάνομαι φοβερά εκτεθειμένη. Αυτό ήταν μια συνειδητή απόφαση που πήρα. Ότι τελικά θα μοιράζομαι κι αυτές τις στιγμές μου. Ένα παράδειγμα από τον πρώτο δίσκο μου είναι το «Εκείνη». Είμαι πολύ πιο περήφανη και εγωίστρια από αυτό το κομμάτι. Για να βγήκε από μέσα μου θα είχε τον σκοπό του, κάτι το οποίο μαθαίνω με τα χρόνια να σέβομαι».

Το επόμενο βήμα μετά το ντεμπούτο άλμπουμ Λαβύρινθοι

«Δεν βιάστηκα να κάνω δισκογραφικά το επόμενο βήμα διότι δεν είχα κάτι να παρουσιάσω και να μοιραστώ. Προσπαθώ να μην παρεμβαίνω στην φυσικότητα των πραγμάτων. Πέρασαν όμορφα τραγούδια άλλων από τα χέρια μου, κάποια από τα οποία κράτησα για τον δεύτερο δίσκο που ετοιμάζω τώρα και για τα οποία αισθάνομαι ευγνώμων. Παρά όλα αυτά για να ξεκινήσω τις διαδικασίες ηχογράφησης, περίμενα να ξυπνήσει από μέσα αυτό το πράγμα που γράφει ασταμάτητα, ακόμα κι αν αυτά που γράφει μετά δεν μου αρέσουν και τα πετάω ή τα ξεχνάω».

Ελληνικοί / Αγγλικοί στίχοι

«Εκείνη την περίοδο άκουγα καθημερινά ξένη μουσική, έπαιζα και στα live μου πολλά ξένα κομμάτια και χωρίς να το πολυσκεφτώ σε μια εβδομάδα έγραψα τρία αγγλόφωνα τραγούδια. Στο νέο άλμπουμ όλα τα κομμάτια είναι ελληνικά».

Συνεργασία με Ψαραντώνη

«Έκανα προτάσεις συμμετοχής στον Ψαραντώνη παραπάνω από μία φορά. Και να σου πω την αλήθεια, δεν κατάλαβα πώς τελικά έγινε και δέχτηκε να συμμετάσχει στο νέο μου τραγούδι, το «Φέρ' τα μου όλα πίσω». Ο Ψαραντώνης ανήκει στους ήρωές μου, ίσως να είναι και ο πιο αγαπημένος μου. Τον πα-

ρακολουθώ από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου. Η αλήθεια είναι ότι το ζήτησα τόσες φορές στο σύμπαν και τόσο δυνατά που μπορεί και να μου τον έφερε για να σταματήσω επιτέλους. Ή για να καταλάβω πως δεν είναι μόνο η λύρα, η ιστορία, η φωνή αλλά ολόκληρη η ύπαρξη. Η ταπεινότητα, η φυσική του τάση για την αγάπη, την ενότητα, την καθαρότητα, την αλληλεγγύη. Η περηφάνια του και οι αξίες του. Σαν να μου έλεγε μια φωνή όλη την ώρα: «Άσε το τραγουδάκι σου και κοίτα να πάρεις κάτι ουσιαστικό από αυτή την γνωριμία». Κάπου διάβασα ότι η λύρα του είναι η κραυγή των θεών στη Γη και μου φάνηκε εύστοχο. Η παρουσία του σε κοινό χώρο με αφοπλίζει πλήρως».

Η Κρήτη μέσα της

«Εκτός του ότι κατάγομαι από την Κρήτη είναι σαν να μεγάλωσα εκεί. Τα πρώτα μου ξαδέρφια που μένουν εκεί είναι σαν αδέρφια μου. Από τον Ιούνιο έως και τις πρώτες μέρες του Σεπτεμβρίου μόνιμη βάση μου είναι η Κρήτη, κι αν όλα πάνε καλά, εύχομαι κάποια στιγμή στη ζωή μου να μετακομίσω μόνιμα. Μικρή πήγαινα πολλά χρόνια κατασκήνωση στην Κρήτη κι έβαζα τον θείο μου που είναι γυναικολόγος, να λέει ψέματα ότι με ξεγέννησε εκείνος στο Ηράκλειο. Μεγαλώνοντας κατάλαβα ότι το δέσιμό μου είναι τόσο ισχυρό που δεν χρειάζεται τίποτα άλλο πέρα από αυτά που αισθάνομαι».

Αξέχαστο live

«Δεν μπορώ να ξεχωρίσω κάποιο! Πάρα πολύ έντονα συναισθήματα ένιωσα στην περιοδεία που κάναμε τον χειμώνα με τον Λαυρέντη Μαχαιρίτσα, πιο πρόσφατο στη μνήμη μου είναι το Beer Festival της Κύπρου. Από τα προσωπικά μου τελευταία live θυμάμαι με συγκίνηση την Ζάκυνθο, στο Πορτοκάλι».

Αθήνα

«Κυκλοφορώ πολύ στο κέντρο της πόλης. Υπάρχουν τόσα διαφορετικά μέρη, τόσες διαφορετικές κουλτούρες. Μου αρέσει να πηγαίνω στους *Ρεμπέτες* στα Εξάρχεια και στα παλιατζήδικα. Να ακούω jazz στο Μοναστηράκι και στον Λυκαβηττό. Μου αρέσει να κάνω περιπάτους στο Θησείο και στο Γκάζι. Δεν μου αρέσει η αγένεια και η αδιαφορία».

Νόμπελ Λογοτεχνίας στον Μπομπ Ντίλαν

«Μου άρεσε και με ξάφνιασε ευχάριστα. Το τραγούδι και η ποίηση από την αρχαιότητα είναι στενά συνδεδεμένα κι ο Ντίλαν τραγούδησε ποίηση όπως λίγοι. Μου άρεσε το σχόλιο του Λέοναρντ Κοέν. Για μένα η βράβευσή του είναι σαν να καρφιστώνεις ένα παράσημο στην κορυφή του Έβερεστ επειδή είναι το ψηλότερο όρος στον κόσμο. Το γεγονός ότι τραγούδησε τα ποιήματά του δεν στάθηκε εμπόδιο στο να αναγνωριστούν ως αληθινή ποίηση που μίλησε στην καρδιά πολλών ανθρώπων και σημάδεψε γενιές μέσα από εικόνες και ιστορίες. Η απόφαση της Σουηδικής Ακαδημίας μου φάνηκε προοδευτική και ενδιαφέρουσα. Σαφώς η συνολική συνεισφορά του στην ποίηση μέσα από τα τραγούδια του είναι καθολικά αποδεκτή και αυτονόητη».

Πολιτική

«Είμαι πολιτικοποιημένη αλλά όχι κομματικοποιημένη. Πιστεύω βαθιά στον άνθρωπο και στην αξία των ανθρωπίνων σχέσεων για το άτομο και την κοινωνία. Σέβομαι την μοναδικότητα κάθε ανθρώπου, θεωρώ εντελώς αυτονόητη την ελευθερία σκέψης, έκφρασης και πεποιθήσεων. Και αισθάνομαι ότι είναι χρέος μου η καλλιέργεια και η ολοκλήρωση της προσωπικότητας μου. Κυρίως εύχομαι μεγαλώνοντας να αποχωρίζομαι τα εγωιστικά κι ατομικιστικά μου ένστικτα».

Σχέση με social media

«Ασταθής. Μια ανοίγω το προφίλ μου στο Facebook, μία το κλείνω. Κάποιες μέρες ενθουσιάζομαι με οτιδήποτε βλέπω και το ανεβάζω στο Instagram ενώ ξαφνικά μπορεί να απέχω εντελώς για εβδομάδες».

Ένα βιβλίο. Ένα τραγούδι.

«Με καθήλωσε το *Περί τυφλότητας* του Σαραμάγκου. Και ακούω συνεχώς το *I can't go on without you* του Kaleo.» **A**

Ο ΨΑΡΑΝΤΩΝΗΣ
ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟΥΣ
ΗΡΩΕΣ ΜΟΥ,
ΙΣΩΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ
ΚΑΙ Ο ΠΙΟ
ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΣ ΜΟΥ

INFO
Το νέο τραγούδι της
Παυλίνας Βουλγαράκη
«Φέρ τα Μου Όλα Πίσω»
κυκλοφορεί από Τετάρτη
19/10 (Cobalt Music).
Κάθε Παρασκευή όλον τον
Οκτώβριο εμφανίζεται
στο Club της μουσικής
σκηνής Σταυρός του
Νότου με την
Μιρέλα Πάχου.

Julieta**

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Πέδρο Αλμοδόβαρ

ΠΑΙΖΟΥΝ: Έμα Σουάρεζ, Αντριάνα Ουγκάρτε, Ρόζι ντε Πάλμα

Η Χουλιέτα ετοιμάζεται να αφήσει τη Μαδρίτη για την Πορτογαλία, όπου ελπίζει να περάσει το επόμενο διάστημα. Όμως η τυχαία συνάντησή με τη νεαρή Μπέα, που ήταν η παιδική φίλη της κόρης της Αντία, θα την κάνει να αναβάλει το ταξίδι και να ανατρέξει στο τραυματικό παρελθόν της.

Η ιστορία μοιάζει τυπική αλμοδοβαρική παρότι προέρχεται από τρία διηγήματα της Αλίσ Μονρό. Πρω-

ταγωνίστρια είναι φυσικά μια γυναίκα, η Χουλιέτα, που τη βλέπουμε σε 2 χρόνους. Στο σήμερα που είναι μια εύθραυστη 50χρονη μάνα η οποία «θρηνεί» την απώλεια της κόρης της που έφυγε στα 18 της για διαλογισμό και απομόνωση στα Πυρηνάια και δεν ξαναγύρισε ποτέ, ενώ το κομμάτι του παρελθόντος αναφέρεται στη νεανική ηλικία της Χουλιέτα και τον παράφορο έρωτά της για τον ψαρά Χουάν. Η γυναίκα-ερωμένη και η γυναίκα-μπτέρα είναι τα δύο πρόσωπα της πρωταγωνίστριας. Ερωτικά πάθη, ζήλειες και διογκωμένα «εγώ», απραγματοποιήτα όνειρα σε προβλέψιμες ζωές, παιχνίδια της μοίρας, κατάθλι-

ψη... όλα χωρούν στη ζωή της Χουλιέτα, όμως η ορμή του πάλαι ποτέ «οργισμένου ισπανού» φαίνεται να έχει καταλαγιάσει. Η σχέση μπτέρας και κόρης (η Χουλιέτα «παίζει» και στα δύο ταμπλό, αφού ένα κρίσιμο κομμάτι του έργου αφορά στη σχέση με τους γονείς της) είναι το καύσιμο μιας πλοκής που κινείται σε ρηκά και απόλυτα προβλέψιμα μελοδραματικά μονοπάτια. Η σοβαροφάνεια επίσης της «Julieta» (φράσεις όπως «η απουσία σου γεμίζει τη ζωή μου και την καταστρέφει» ακούγονται σαν ροζ λογοτεχνία του χειρίστου είδους) είναι ακόμη ένα στοιχείο που θα ξενίσει τους φαν του Αλμοδόβαρ με αποκορύφωμα το αποτυχημένο –αν όχι αστείο– επιμύθιο περί «σχέσης τέχνης και ζωής». Το τελευταίο με τσιτάτα από την Οδύσσεια (η άρνηση της αιώνιας ζωής για χάρη της περιπέτειας) που συνδυάζονται με κάποιους αφελείς συμβολισμούς –η αυτοκτονία του άντρα στο τρένο, η εικόνα του ελαφιού που ψάχνει να ζευγαρώσει, η μοιραία καταιγίδα μετά τον τσακωμό– σφραγίζουν τη θεματική του σκηνοθέτη γύρω από την ατομική ενοχή και την πληγή της απώλειας. Σαν παθητικό, άβουλο σύμβολο μιας μίζερης ζωής, η Χουλιέτα είναι μια αποκαρδιωτική, ελάχιστα ελκυστική ηρωίδα που πολύ μικρή σχέση έχει με το παλιό σύμπαν του Αλμοδόβαρ. Στεγνή από συναισθηματικό πλούτο και με ανύπαρκτη πνευματική γοητεία, μας αφήνει παγερά αδιάφορους. Το φιλμ προβλήθηκε στο πλαίσιο του τελευταίου φεστιβάλ Καννών με την προσδοκία να κερδίσει ο Ισπανός τον Χρυσό Φοίνικα, που λείπει από τη συλλογή του. Πολύ λογικά έφυγε με άδεια χέρια από την Κρουαζέτ. Με μια και μόνο φράση: Είναι ο χειρότερος και πιο συμβατικός Αλμοδόβαρ των τελευταίων ετών. Χειρότερος ακόμη και από εκείνο το σύντομο αεροπορικό ανέκδοτο με τίτλο «Δεν κρατιέμαι», που πάντως σε κάποιες σκηνές σε έκανε να γελάς.

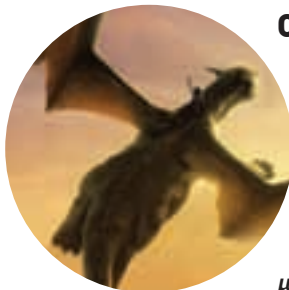
Ο λογιστής (THE ACCOUNTANT)**

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γκάβιν Ο' Κόννορ

ΠΑΙΖΟΥΝ: Μπεν Άφλεκ, Άννα Κέντρικ, Τζ. Κ. Σίμονς, Τζέφρι Τάμπορ, Τζον Μπέρνθαλ,

Ο Κρίστιαν Γουλφ διατηρεί ως βιτρίνα ένα συνοικιακό λογιστικό γραφείο, ενώ στην πραγματικότητα «μαγειρεύει» τα βιβλία επικινδύνων εγκληματικών οργανώσεων.

Ο Γκάβιν Ο' Κόννορ («Τσότσι») στήνει ένα έντονα φορμαλιστικό σύμπαν, χτισμένο γύρω από την αβανταδόρικη και αξιομνημόνευτη περσόνα του «λογιστή» του, ένα γνήσιο αντιήρωα που πίσω από την αντικοινωνική, αυτιστική και σχολαστική συμπεριφορά του, κρύβει την τραγωδία της παιδικής του ηλικίας. Τον μοναχικό... Γουλφ υποδύεται αποτελεσματικά ο Μπεν Άφλεκ, προσδίδοντας τις αναγκαίες δραματικές νότες όπου χρειάζεται, παράλληλα με το μεθοδικά καλογουρισμένο κομμάτι της δράσης. Όλα αυτά εντελώς αναίτια γκρεμίζονται στο τελευταίο ημίωρο, όταν ο σκηνοθέτης καταλήγει σε ένα υπερστυλιζαρισμένο και φασαριόζικο ξεκαθάρισμα λογαριασμών, στο οποίο το κερασάκι στην τούρτα είναι η απίθανη (με την αρνητική έννοια) σεναριακή ανατροπή όπου ο ήρωας συναντά το κομμάτι που λείπει από το παζλ του παρελθόντος του.

Ο Πιτ και ο Δράκος του

(PETE'S DRAGON)**

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ντέιβιντ Λόουερι

ΠΑΙΖΟΥΝ: Μπράις Ντάλας Χάουαρντ, Ρόμπερτ Ρέντφορντ

Η ιστορία του Πιτ, ενός 10χρονου παιδιού που ζει στο δάσος μαζί με το φίλο του Έλιοτ, ένα δράκο που μπορεί να γίνεται αόρατος.

Ταμάμ για την Ντίσνεϊ, η δυνατή φιλία του Πιτ και του Έλιοτ προέρχεται από ένα παλιό (1977) μιούζικαλ της εταιρείας με τους Μίκι Ρούνεϊ και Σέλεϊ Γουίντερς, το οποίο γνώρισε σχετική επιτυχία χάρη στο συνδυασμό του ανθρώπινου στοιχείου και του σκίτσου στο ίδιο πλάνο, παρά την αμφίβολη ποιότητα της αξία. Εδώ όμως ο Λόουερι, σκηνοθέτης του θαύμασίου «Μείνε δίπλα μου» (δραματικό νεογουέστερν του 2013 με τους Κέισι Άφλεκ και Ρούνι Μάρα), φτιάχνει ένα γλυκό, τρυφερό και παραμυθένιο ριμέικ, που βάζει την ψηφιακή τεχνολογία να υπηρετήσει υποδειγματικά το real action σκηνικό. Το αποτέλεσμα έχει κάτι από τη δυναμική του «Μόγλι» ±συνδυαζόμενη με τη χάρη του «Πώς να εκπαιδεύσετε το δράκο σας» ± με τους σεναριογράφους να «φωνάζουν» (ίσως περισσότερο από ό,τι θα έπρεπε) για την ανάγκη να κρατήσουμε ζωντανή τη μαγεία στη ζωή μας!

ΑΚΟΜΗ

>>> Δύο αδελφία που ζουν στη νύχτα και το περιθώριο, φτιάχνουν το ιδανικό κλαμπ με τίτλο «Belgica» (") αλλά αδυνατούν να βρουν τη γαλήνη στην ψυχή τους. Σκηνοθετεί με ένταση ο Φέλιξ Φαν Γκρόνινγκεν του οσκαρικού «Ραγισμένα Όνειρα». >>> Στο λιτό και πολιτικό δράμα του Ζαν Γιμού «Η Μεγάλη Επιστροφή» ("), που διαδραματίζεται

στο τέλος της κινεζικής Πολιτιστικής Επανάστασης, συναντάμε έναν πολιτικό κρατούμενο να το σκάει μετά από 10 χρόνια εξορίας και να επιχειρεί να ξανασυναντήσει τη γυναίκα (Γκονγκ Λι) και την κόρη του.

>>> Ο Φρανσουά Οζόν φτιάχνει ένα ασπρόμαυρο δράμα εποχής με τίτλο «Frantz» που εκτυλίσσεται μετά από το τέλος του Α' Παγκοσμίου Πολέμου κι αφορά το ιδιαίτερο ειδύλλιο που αναπτύσσεται μεταξύ μιας νεαρής γερμανίδας χήρας (βραβείο νέας ηθοποιού στη Βενετία για την Πάουλα Μπέρρ) κι ενός αιγυπτιακού Γάλλου.

>>> Στο προσχηματικό μεταφυσικό φιλμ τρόμου «Ouija: Η πηγή του Κακού» (") του Μάικ Φλάναγκαν παρουσιάζεται το πρίκουελ της ταινίας του 2014, πηγαίνοντάς μας 50 χρόνια πίσω στο χρόνο για να εντοπίσουμε τις αρχές του Κακού.

>>> Τα νεανικά «Σχολικά γυμνάσια» επιχειρούν να συνδυάσουν τα «Ferris Bueller's Day Off» και «Μόνος στο Σπίτι».

>>> Ο «Περίεργος» του Κάρλο Λιτσάνι είναι μια ταινία του 1956 βασισμένη σε έργο του Ντάριο Φο, ο οποίος παίζει κιόλας το βασικό ρόλο.

SHOPPING /
SOUL /
BODY /
MIND /
MARKET

MY BURBERRY BLACK

Το φθινοπωρινό άρωμα της Burberry που αναστατώνει

Η Burberry υποδέχεται το φθινόπωρο με ένα γυναικείο άρωμα που αντικατοπτρίζει το αισθησιακό άγγιγμα της μαύρης καμπαρντίνας Burberry σε γυμνό δέρμα. Το My Burberry Black συνδυάζει το άνθος γιασεμιού με νέκταρ ροδάκινου και τόνους τριαντάφυλλου, αφήνοντας μια γλυκιά και σαγηνευτική ευωδιά. Ο Mario Testino τοποθετεί την πρωταγωνίστρια της καμπάνιας Lily James σε ένα βροχερό τοπίο που θυμίζει έντονα Λονδίνο και την αφήνει μόνο με το άρωμά της.

ΝΑΤΑΣΣΑ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ

ΣΕ είδα...

Γράψε για το ΣΕ ΕΙΔΑ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVSE, κενό και το μήνυμά σου στο 54344
Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 1,24 με ΦΠΑ

ΜΟΝΟ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΣΕΝΑ

Στην παράσταση. Δεν ξέρω το όνομά σου, αλλά θα ήθελα να το μάθω. Ελπίζω να το δεις. Στείλε εδώ.

550

Παρασκευή απόγευμα. Είχες μια γνωστή σου που την έλεγαν Μαρίνα και την χαιρέτησες. Ήσουν μικρή, με καστανά ίσια μαλλιά, άσπρη μπλούζα με μαύρα μανίκια και μαύρο τζιν. Ήσουν στο πίσω μέρος αλλά

ήρθες δίπλα μου μπροστά και έβγαζες σέλφισ με τη γλώσσα έξω. Κατέβηκες στο Μέγαρο Μουσικής. 550gnostimarina@outlook.com.gr

ΠΑΤΗΣΙΑ

11 Οκτωβρίου, 3 το πρωί, ψωνίζαμε μαζί στην πλατεία Αγίας Παρασκευής. Σου είπα ότι εσύ δεν περνάς απαρατήρητη! 6972577083

ΘΕΑΤΡΟ 104

Είσαι ηθοποιός και παίζεις

στα «Βρώμικα Παραμύθια». Σε είδα και μαγεύτηκα. Είσαι αδύνατη, μελαχρινή με ωραία μάτια. Ήρθα και είδα δεύτερη φορά...

ΚΑΦΕ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Στην όμορφη που έκλαιγε και της πήγε ο ξάδερφός μου ένα σουφλέ σοκολάτας για να την γλυκάνει... Μην τ' αφήνεις τέτοια παλικάρια... Αν σ' ενδιαφέρει να τον ξαναδείς, γράψε εδώ και θα τη βρούμε την άκρη!

Ξέρεις ΕΣΥ...

Γράψε για το ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVXE, κενό και το μήνυμά σου στο 54344
Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 1,23 με ΦΠΑ

Ψάχνω την Κατερίνα, ανταλλάξαμε ονόματα στο Harley Bike Show στο Περιστέρι, την Κυριακή 2/10. Άφησα τον ανιψιό σπίτι του, αλλά δεν σε ξαναείδα... κρίμα. 6973276455

Όπως με έχεις αφουγκραστεί εσύ, Αγγελέ μου, δεν με έχει αφουγκραστεί κανένας.

Μην επιμένεις, Σοφία. Η απόφαση είναι τελεσίδικη και δεν πρόκειται να αλλάξω γνώμη.

Κάτι σαν μαύρη αράχνη. Αφού μαθεύτηκε και οι παντρεμένες σκέφτονται να συνασπιστούν μήπως και σώσουν τους άνδρες σου από τα σέξι δίκτυα σου.

LADIES RUN

Έκλεισε τα 5 του χρόνια και συνεχίζει να τρέχει

16 Οκτωβρίου, κατά τις 10 το πρωί, και όλη η περιοχή γύρω από τον Αστέρα Βουλιαγμένης είχε πάρει την απόχρωση του ροζ, από τα μπλουζάκια της Adidas που φορούσαν οι περίπου 1.200 συμμετέχουσες στο φετινό 5ο Ladies Run. Σε αγώνες δρόμου «είθισται» να αναφέρονται πρώτα τα ονόματα των νικητών, για το Ladies Run όμως θα τα πάρουμε «ανάποδα» αφού πραγματικά είναι ένας αγώνας από γυναίκες για γυναίκες.

Λίγα περισσότερα από €4.000 συγκεντρώθηκαν φέτος, παραδόθηκαν από τον εμπνευστή της διοργάνωσης, Κίμων Φραγκάκη, στο σωματείο Δεσμός και από εκεί θα μοιραστούν στον Ξενώνα Κακοποιημένων Γυναικών Πειραιά, στην Amurtel Hellas, μια παγκόσμια οργάνωση ανακούφισης από καταστροφές που απαρτίζεται από γυναίκες και επικεντρώνεται αποκλειστικά στις ανάγκες γυναικών και παιδιών, στο Σύλλογο Ατόμων με Αναπηρία «Περπατώ» και στο Ειδικό Πρόγραμμα Εξαρτημένων Γυναικών.

Όσον αφορά τις νικήτριες, ήταν η Ελευθερία Πετρούλακη για τα 5χλμ. με

χρόνο 17.56 και η Ντενίζ Δημάκη με 38.27 στα 10χλμ.

Στην επετειακή διοργάνωση, που ήταν sold out όπως κάθε χρόνο, συμμετείχαν αθλήτριες, πρωταθλήτριες, διασημότητες, γυναίκες κάθε ηλικίας και φυσικής κατάστασης που έτρεξαν με πάθος για να στηρίξουν άλλες γυναίκες. Ανάμεσά τους οι Τζένη Θεωνά, Γιούλικα Σκαφιδά, Θωμαΐς Απέργη, Έλενα Γαλύφα, Άννα Πρέλεβιτς, Ευαγγελία Τσιορλίδα, Νικολέττα Ράλλη, Κατερίνα Γκαγκάκη, Ειρήνη Ζαρκαδούλα, Χριστίνα Βραχάλη, Κλέλια Πανταζή, Πηνή Δεβετζή, Μαρία Πολύζου κ.ά.

Όπως κάθε χρόνο, όλες οι δρομείς επιβραβεύτηκαν με το συλλεκτικό βραχιόλι της Links of London (επίσημου προμηθευτή των Ολυμπιακών Αγώνων του Λονδίνου), ενώ ανάμεσα στους πρωταγωνιστές και οι περίπου 100 εθελοντές. Το ίδιο βράδυ, μέσα από χιλιάδες πολύχρωμα posts στα social media, οι συμμετέχουσες διέδωσαν κάτι από τη μαγεία και τη θετική ενέργεια του αγώνα, δίνοντας την υπόσχεση να είναι και του χρόνου στη γραμμή της εκκίνησης, για μια νέα πενταετία Ladies Run! **A**

ΜΙΚΡΕΣ αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Αβαντάζ, 41χρονος Δημόσιος Υπάλληλος, πολύ ωραίας εμφάνισης, ψηλός, με δύο μετα-

πτυχιακά, ευκατάστατος, 1.500 μηνιαίως, Ι.Χ. και ακίνητη περιουσία, αναζητά νέα έως 36 ετών με σκοπό το γάμο. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620147, www.pappas.gr

ESTIA

AWARDS
2017

Τα πρώτα βραβεία που
αναγνωρίζουν την ποιότητα
σε όλους τους κλάδους
της ελληνικής εστίασης!

RESTAURANT | CREPERIE | BURGER | PIZZA | GRILL
SNACK & COFFEE | TAKEAWAY | STREET FOOD
CATERING | GELATERIA - FROZEN YOGURT | DELIVERY
JUICE BAR | BAKERY | PATISSERIE | CAFÉ - BAR

Δικαίωμα υποβολής υποψηφιότητας έχουν όλες
οι παραπάνω κατηγορίες επιχειρήσεων.
Τις υποψηφιότητες θα αξιολογήσει κριτική επιτροπή
απαρτιζόμενη από εκπρόσωπους φορέων
και σωματείων του κλάδου της εστίασης, σεφ,
καθηγητές εκπαιδευτικών ιδρυμάτων,
δημοσιογράφους και food bloggers.

**ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΤΕ ΤΗ ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΣΑΣ
ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΚΑΛΥΤΕΡΟΥΣ!**

Υποβολή
υποψηφιοτήτων έως:
26/10/2016

Αποναμή βραβείων:
**Δεκέμβριος
2016**

Περισσότερες
πληροφορίες στο:
www.estiaawards.gr

Τιμητική υποστήριξη

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: Χάρης Πορέτις, Τ: 210 6617 777 (εσωτ. 139) E: poretsis@boussias.com

ΧΟΡΗΓΙΕΣ: Ράνια Δράνη, Τ: 210 6617 777 (εσωτ. 111) E: rdvani@boussias.com

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ

Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ

Στείλε το γράμμα σου
ταχυδρομικά ή στο fax της Α.Υ.
ή στο info@athensvoice.gr
για τη στήλη
«Μίλα μου βρώμικα».

Μυρτώ, γειά σου! Λοιπόν, από τα καλύτερα σεξ που έχω κάνει ήταν με έναν άνθρωπο που με ήθελε από την πρώτη στιγμή αλλά εμένα εμφανισιακά δεν με τρελαίνει. Ήθελα πάντα να είμαι με έναν άνθρωπο που να τον κοιτάω και να επιβεβαιώνω κάθε φορά την επιλογή μου να είμαι πλάι του. Θα τον δω ποτέ έτσι; Ξέρω ότι θα μπορούσα να είμαι ευτυχισμένη μαζί του αλλά αρκεί μόνο το καλό σεξ; Μένω ή φεύγω;

Γενικά δεν παίζει να μεταμορφωθεί σε Ράιαν Γκόσλινγκ μέσα στο επόμενο διάστημα, όσο μπροστά κι αν είναι η επιστήμη. Οπότε, αν θέλετε να αδράξετε την ευκαιρία ενός ευτυχισμένου χειμώνα ή μιας ευτυχισμένης ζωής με ποιοτικό σεξ – που ως γνωστόν συνεπάγεται πολλά άλλα καλά πράγματα – θα πρέπει να ντεράρετε με τα μάτια της ψυχής. Το «μένω ή φεύγω» δεν είναι ερώτηση που απευθύνεται σε μένα. Σε εσάς κάντε τη.

Μυρτώ μου, ελπίζω να είσαι καλά. Εγώ δεν είμαι. Χώρισα πρόσφατα από μια σχέση 4 ετών με έναν άντρα που ερωτεύτηκα και με ερωτεύτηκε πολύ αλλά που ξαφνικά του «πέρασε», λες και ο έρωτας είναι ίωση και φεύγει. Η ζωή τα έφερε έτσι που αναγκαστήκαμε να ζήσουμε τρεις μήνες χωριστά λόγω δουλειάς. Επιστρέφοντας εγώ από το νησί που δούλευα το καλοκαίρι (είμαι γεωπόνος) τον βρήκα «κάπως». Μούτρα, κλεισίματα, «δεν είμαι καλά», «δεν ξέρω τι έχω» κ.λπ. Μου τα ξέρασε όλα πάνω στη βδομάδα και όταν πια το κλίμα μεταξύ μας ήταν αφόρητο. Κουράστηκε λέει, εγώ δεν φταίω, φταίει αυτός που δεν μπορεί να τα βρει με τον εαυτό του. Γι' αυτό προτιμάει να χωρίσουμε μέχρι να δει τι θέλει και πώς είναι. Και μετά βλέπουμε... Ξέρω ότι δεν λέει ψέματα. Με αγαπάει και με νοιάζεται αλλά δεν φτάνει αυτό. Είναι ανεργος ενάμιση χρόνο και όλο αυτό τον έχει ρίξει πάρα πολύ γιατί αισθάνεται ότι δεν θα βρει ποτέ δουλειά ή κάτι να τον ενδιαφέρει. Να περιμένω, Μυρτώ μου;

Τι να σας πω; Αν δεν βαριέστε, αν δεν έχετε τίποτα καλύτερο να κάνετε, αν έχει μάστερ στη σεξουαλοσύνη, αν είναι παιδί κελεπούρι, καρφίτσα στα άχυρα, το διαμάντι του Νείλου, η χαρά της ζωής που απλώς περνάει τη φάση του, αν μιλάμε για σχέση που δεν τη χάνεις έτσι για πλάκα, αν ήταν το έδαφός του πρόσφορο και γενικά αν το «δεν ξέρω τι έχω» μπορεί να μετατραπεί σε «έμαθα τι είχα», καθίστε να περιμένετε. Γιου νόου μπέτερ.

Υ.Γ. Κι εγώ αγαπώ και νοιάζομαι τον εγωκεντρικό, παρτάκια, υπερνάρκισσο φίλο μου που γνωρίζομαστε από παιδιά αλλά, αν ξανάρθει για εκατομμυριοστή φορά να μου κλαφτεί για τη ζωή του που είναι σκατά και το μυαλό του που είναι μόνιμα μπερδεμένο, απλώς θα τον στείλω στο διάολο.

Μυρτούδι, γεια σου. Έχω ένα πρόβλημα που με βασανίζει. Το αγόρι μου είναι το πιο έξυπνο και αστείο άτομο που έχω γνωρίσει αλλά έχει το ελάττωμα ότι η συμπεριφορά του αλλάζει όταν πίνει κι αυτό με στεναχωρεί πολύ. Δεν του έχω πει τίποτα ποτέ γι' αυτό το θέμα γιατί σκέφτομαι πώς θα βρω τον τρόπο να μην πω κάτι που θα τον πληγώσει. Αλλά κι εγώ πληγώνομαι όταν μεθάει και μου φέρεται άσχημα ή φωνάζει μπροστά σε φίλους μας ή σε άσχετο κόσμο. Δεν έχει κανένα μέτρο και δυστυχώς μεθάει κάθε φορά. Τι να κάνω; Υ.Γ. Δεν πίνει κάθε μέρα, βέβαια, αλλά τουλάχιστον 2-3 φορές την εβδομάδα και μόνο βότκα.

Ε, άμα πίνει τρεις φορές τη βδομάδα και μόνο βότκα εντάξει. Αν έπινε όλη τη βδομάδα και μάλιστα τεκίλα τότε, ναι, θα έπρεπε να ανησυχούμε. Έλεος. Καταπώς δείχνει το πράγμα, το αστείο και έξυπνο αγόρι ζει με αλκοόλ. Αν παίζουν και τίποτα μπάφοι στο ενδιάμεσο, το αστείο και έξυπνο αγόρι ζει γενικά με ουσίες. Που ναι μεν η πραγματικότητα στις μέρες μας γίνεται πολύ συχνά χέβι μέταλ, ωστόσο, όταν ξεμεθάμε ή ξεμαστουρνώνουμε, πάλι μπροστά στη μούρη μας είναι.

Υ.Γ. 1 Εσείς πίνετε 2-3 φορές την εβδομάδα και γίνεστε γκολ; Υπάρχει κάποιος άλλος στον κύκλο σας ή γύρω-γύρω που να κάνει το ίδιο; Αν δεν φερόταν άσχημα, θα ήταν οκ που πίνει σχεδόν μέρα παρά μέρα και γίνεται γκολ;

Υ.Γ. 2 Τι να κάνετε; Να ρωτήσετε τη γνώμη ενός ειδικού. Και τέλος πάντων, πιωμένος ή άπιωτος, αυτός που μας πληγώνει, μας βρίζει και μας συμπεριφέρεται σκατά είναι για να πηγαίνει στην ευχή της Παναγίας.

Υ.Γ. 3 Μου γαργαλάει τη γλώσσα. Θα το πω. Όξω. **Α**

Σκορπιέ, απόφυγε προς το παρόν
να μιλήσεις για θέματα
που μπορούν να ανάψουν φωτιές

ΚΡΙΟΣ (21 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Εάν ανήκεις στους γεννημένους το πρώτο δεκαήμερο ή έχεις ωροσκόπο στις πρώτες δέκα μοίρες του Κριού, τότε είναι εποχή για να οργανώσεις το μέλλον σου, να δράσεις έτσι ώστε να δημιουργήσεις το μέλλον που θέλεις, να διευκολύνεις τις θετικές εξελίξεις στην επαγγελματική σου ζωή, να δεις το παρά κάτω μιας σχέσης που σε ενδιαφέρει, να αφιερώσεις σε μια σχέση που έρχεται ή ήρθε και μπορεί να είναι σημαντική. Να θυμάσαι ότι ο Δίας στον Ζυγό, που συμβολίζει τις ευκαιρίες, χρειάζεται την έμπρακτη βοήθειά σου για να σε βοηθήσει. Κατά τα άλλα, η Αφροδίτη στον Τοξότη από τις 18/10 σε διευκολύνει στην επικοινωνία, στις συναντήσεις, στα επαγγελματικά ραντεβού, στις σπουδές, τις μετακινήσεις/μετακομίσεις, ενδιέχει δημιουργία καλό κλίμα σε σχέσεις και επιδιώξεις. Προσοχή στις σχέσεις κατά τη σύνδοση Άρν/Πλούτωνα γύρω στις 19/10, είναι σπρίττο δίπλα σε λίμνη από βενζίνη – ψυχραιμία.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 20 Μαΐου)

Η διέλευση του Άρη στον Αιγόκερως είναι βοηθητική, αφού γίνεται σε ένα φιλικό προς τον Ήλιο σου ζώδιο. Ο Αιγόκερως συμβολίζει για σένα τις ιδέες, τη φιλοσοφία ζωής, την οπτική σου, τα πιστεύω σου, το νόημα που δίνεις στην πραγματικότητα σου, την επέκτασή σου προς το μέλλον. Είναι εποχή για να παρατηρήσεις τη μεγάλη εικόνα της ζωής σου και να σκεφτείς το παρά κάτω σου, προσωπικό και επαγγελματικό. Ο Αιγόκερως επίσης σχετίζεται με σπουδές, γνώση και διεύρυνση της συνείδησης: θέλεις να μάθεις κάτι, να προσθέσεις μόρφωση για να αυξήσεις τα επαγγελματικά σου προσόντα ή ενδιαφέρεσαι για κάτι που θεωρείς ότι θα σου ανοίξει δυνατότητες; Τώρα είναι η ώρα. Όπως είναι μια στιγμή για μετακόμιση, ταξίδια, για οτιδήποτε σχετίζεται με εξωτερικό, για χρήσιμες επαφές ή ακόμα και για αναζήτηση δουλειάς. Είναι περίοδος που μπορείς να συζητήσεις σοβαρά θέματα και να σχετιστείς περισσότερο άνετα. Απόφυγε την ισχυρογνωμοσύνη και την αίσθηση ότι έχεις δίκιο σε όλα – δεν.

ΔΙΑΥΜΟΙ (21 Μαΐου - 21 Ιουνίου)

Το πέρασμα της Αφροδίτης στον Τοξότη (από 18/10), από τον οποίο σε ταλαιπωρεί ο Κρόνος, είναι βάλασμο με την έννοια ότι οι σχέσεις που τον τελευταίο καιρό έχουν γίνει πιστικές αποφορτίζονται λίγο, όπως και η διάθεσή σου που τις περισσότερες φορές είναι βαριά, φαίνεται ότι ελαφραίνει. Εντάξει η Αφροδίτη είναι αδύναμη μπροστά στον Κρόνο που μοιάζει με Κινγκ Κονγκ, αλλά έχοντας κατά νου και τον Δία στον Ζυγό οι μέρες που θα είσαι ο καλός σου εαυτός, κοινωνικός, ενεργητικός, διασκεδαστικός, ατακαδόρος, ζωντανός, πολλαπλασιάζονται. Μπορείς να βελτιώσεις σχέσεις που σε νοιάζουν, να ρίξεις γέφυρες όπου επιθυμείς, να έρθεις πιο κοντά σε ανθρώπους που αισθάνεσαι ότι μπορείς και καλύτερα. Είναι εποχή για συζητήσεις, επαφές και συνεργασίες. Γύρω στις 19 ωστόσο χρειάζεται να δείξεις ψυχραιμία σε μια σημαντική σχέση σου, αφού ο θύμος Άρη/Πλούτωνα ξεθάβει παράπονα, θυμό και απωθημένα. Προσοχή στα οικονομικά.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (22 Ιουνίου - 22 Ιουλίου)

Η σύνοδος Αρν/Πλούτωνα στις 19/10, που
δίνει τον τόνο για αρκετές μέρες γύρω από

αυτή την ημερομηνία, είναι σημαντική και για πολλούς Καρκίνους κομβική, αφού συμβαίνει στον τομέα που συνδέεται με τις συντροφικές και επαγγελματικές σχέσεις. Είναι πιθανό μια σχέση σου να βρίσκεται ή να βρεθεί σε κρίσιμη περίοδο που χρειάζεται είτε να δεσμευτείς ουσιαστικά είτε να δεις τα προβλήματα που δεν την αφήνουν να προχωρήσει είτε να συνειδητοποιήσεις ότι δεν τραβάει άλλο. Σε κάθε περίπτωση οι γεννημένοι κυρίως στο δεύτερο δεκαήμερο Καρκίνοι, ή όσοι έχουν ωροσκόπο Καρκίνο, καλούνται να αντιμετωπίσουν μια σχέση που τους επηρεάζει βαθιά από μια περισσότερο σκοτεινή ή υπόγεια διάσταση και αυτό μπορεί να είναι πρόβλημα αφού η παρορμητικότητα, η ένταση, πιθανόν θαμμένα αισθήματα και ένστικτα έρχονται στην επιφάνεια δημιουργώντας παρενέργειες. Είναι μια περίοδος που χρειάζεται προσοχή: μη λειτουργείς εν θερμώ και μην παίρνεις αποφάσεις που δεν έχεις σκεφτεί τις συνέπειές τους.

ΛΕΩΝ (23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Ο Άρης στον Αιγόκερως είναι δουλειά, εργασιακές εκκρεμότητες, εκνευρισμός από ανθρώπους στη δουλειά, παρά πάνω ώρες, προσπάθεια να τα καταφέρεις αν είσαι ελεύθερος επαγγελματίας. Και υποχρεώσεις της καθημερινότητας, γραφειοκρατία, επαφές με δημόσιες υπηρεσίες. Και ενασχόληση με την υγεία, διατροφή, σώμα, γυμναστήριο. Δύσκολα μπορείς να πεις ότι περνάς μια λαμπερή περίοδο με την πραγματικότητα να σε γυλώνει. Προσοχή στα εργασιακά γύρω στις 19/10, που η σύνοδος Άρη/Κρόνου δημιουργεί εκρήξεις. Έτσι η είσοδος της Αφροδίτης στον Τοξότη (από 19/10) μάλλον αποτελεί ένα ανακουφιστικό νέο, αφού ο Τοξότης συμβολίζει για σένα τον έρωτα, τη δημιουργικότητα και τη διασκέδαση. Η Αφροδίτη στον Τοξότη είναι μεγαλεπήβολη, ενθουσιώδης και ανοιχτών οριζόντων. Τα χρειάζεσαι όλα: και την αίσθηση ότι ο έρωτας είναι ενεργός και ενδεχόμενος, ότι έχεις μπροστά σου μέλλον και πολλά όνειρα να πραγματοποιήσεις και ότι, ναι, μπορείς ακόμα να διασκεδάξεις και να γελάς από καρδιάς.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)

Η Αφροδίτη περνάει στον Τοξότη (18/10), ενώ ο Άρης συνεχίζει τη διέλευσή του στο φιλικό σου Αιγόκερω. Αυτό σημαίνει ότι έχεις δύο καλά μαξιλάρια για να αντιμετωπίσεις τους κραδασμούς του Κρόνου στον Τοξότη και να γειώννεται θετικά από τον Ποσειδώνα στους Ιχθύς, που δημιουργεί αυταπάτες και ψευδαισθήσεις σε δουλειές και ερωτικές σχέσεις. Έχεις τη δυνατότητα να εκφραστείς ερωτικά και επαγγελματικά με περισσότερη άνεση και να τρέξεις τους στόχους σου με πιο γρήγορους ρυθμούς. Είναι μια παθιασμένη εποχή, γεμάτη ενέργεια και αποφασιστικότητα, που για να λειτουργήσει καλύτερα χρειάζεται ένα στόχο. Με τη σύνοδο Άρη/Πλούτωνα (19/10) και γύρω από αυτή την ημέρα να θυμάσαι ότι έχεις τη δύναμη να φέρεις εις πέρας οποιαδήποτε αποστολή, ή να τρέξεις με ένταση σιδηπότης σε ενδιαφέρει, αλλά πρόσεξε τη διαχείριση της ενέργειάς σου – να στο πάθος, όχι στην παθολογία και τις εμμονές. Μπορείς να αναστήσεις σχέσεις ή να τις ρίξεις στον γκρεμό.

ΖΥΓΟΣ (23 Σεπτεμβρίου - 23 Οκτωβρίου)

Ο Άρης στον Αιγόκερω ούτως ή άλλως βρίσκεται σε μία θέση που δημιουργεί ανησυχία,

αίσθηση ότι κάτι δεν πηγαίνει καλά, μια υπόκυ-
φη ένταση που προκαλείται από ανικανοποίη-
τα αισθήματα και επιθυμίες. Έτσι ο συνδυασμός
του Άρη με τον Πλούτωνα στον Αιγόκερω –
ακριβής σύνοδός του συμβαίνει στις 19/10–θα
ανεβάσει την ένταση και την ανησυχία προ-
σθέτοντας παρορμητικότητα, διάθεση να τα
καταφέρει χωρίς να υπολογίζει το κόστος,
ανταγωνισμό, μάχη για την πρωτοκαθεδρία,
σύγκρουση αισθημάτων και προσδοκιών. Με
λίγα λόγια πρόκειται για μια εκρηκτική περίοδο
(προσοχή στις μέρες πριν και μετά τις 19), κατά
την οποία ό,τι είναι θαμμένο και δεν έχει ειπω-
θεί βγαίνει με ορμή προς τα έξω. Μια ασήμαντη
αφορμή στο σπίτι, στην οικογένεια, στη δου-
λειά, στην παρέα, στη σχέση, στο γάμο μπορεί
να πυροδοτήσει μια κρίση και παρενέργειες
που καλό είναι να προληφθούν. Είναι από τις
περιόδους που μπορεί να μπει τείλεια σε μία
σχέση ή να φουντώσει μια άλλη.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (24 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Ο Άρης στον Αιγόκερω, στον οίκο της επικίνδυνης δηλαδή, μπορεί να γίνει και επικίνδυνος γύρω στις 19/10, όταν θα κάνει ακριβή σύνδεσμο τον κυβερνήτη σου Πλούτωνα που βρίσκεται επίσης στον Αιγόκερω. Τι μπορεί να σημαίνει αυτό; Καταρχάς αυτός ο συνδυασμός δίνει θάρρος, αποφασιστικότητα, δύναμη και πάθος να πετύχεις τους στόχους. Μπορεί όμως να γίνει και εγωισμός, αδιαλλαξία, μανία, παράνοια και σκληρότητα. Άρα οι σχέσεις σου χρειάζονται προσοχή αυτές τις μέρες γιατί οι συζητήσεις, οι λέξεις, οι επαφές που σε ενδιαφέρουν ή σε επηρεάζουν αισθηματικά, προσωπικά ή και επαγγελματικά μπορούν να γλιστρήσουν σε παιχνίδια εξουσίας, σε σύγκρουση ή να γίνουν εύφλεκτες. Αν υπάρχουν απωθημένα, προβλήματα κάτω από το χαλί, παράνοια ή θυμός πρόσεξε τη γλώσσα σου και τις αντιδράσεις σου. Αν έχεις να πεις κάτι σημαντικό μην το κάνεις εν θερμώ, ή μέτρα πριν μέχρι το δέκα.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 21 Δεκεμβρίου)

Η Αφροδίτη στο ζώδιό σου από τις 18/10 δημιουργεί ένα κύμα ευεξίας, αισιοδοξίας και καλής διάθεσης. Είναι εποχή που μπορείς να βγεις περισσότερο και με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση προς τα έξω, να βελτιώσεις σχέσεις, να ανανεώσεις τις επαφές σου με όσους έχεις καιρό να δεις. Είναι εποχή που χρειάζεται να καλοπιάνεις και να κακομάθεις τον εαυτό σου, να τον φροντίζεις, να τον κάνεις μερικά χατίρια, να πας να αγοράσεις κάτι, να φτιάξεις τα μαλλιά σου, να ασχοληθείς με την εικόνα και την ομορφιά σου. Είναι εποχή να το ρίξεις λίγο έξω. Να διασκεδάσεις. Κάθε ευκαιρία για διασκέδαση θα σε ευχαριστεί πάρα πάνω γιατί με τον Κρόνο σου έχει λείψει η ελαφρότητα, η ξενοιασιά και η ανεμελιά. Μια καλή παρέα, μια έξοδος, λίγο φλερτ, ένα καινούργιο ρούχο, δυο ποτά και η ζωή ξαναγίνεται ωραία. Συγγνώμη που χρειάζεται να σε γειώσω με οικονομικά ζητήματα, αλλά η σύνοδος Άρη/Πλούτωνα στις 19/10 κάνει την περίοδο πάλι οικονομικά ασταθή.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (22 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Το αστρολογικό γεγονός που χαρακτηρίζει την εβδομάδα όλων μας και σε αφορά άμεσα συμβαίνει εδώ στο ζώδιό σου και είναι η σύνοδος Άρη/Πλούτωνα (19/10) στον Αιγόκερω. Η ενέργεια αυτών των δύο πλανητών μαζί μπορεί να κινήσει βουνά. Σου δίνεται η ευκαιρία να στρέ-

ψεις τη ζωή σου προς τα εκεί που θέλεις, να ξεκινήσεις ή να οργανώσεις σοβαρά επαγγελματικά εγχειρήματα, να βαθύνεις τη συντροφική σου ζωή, να παθιαστείς με ένα στόχο, να ενεργοποιήσεις φιλοδοξίες, συμμαχίες, συνεργασίες. Είναι η στιγμή που ακούς τον πυροβολισμό του αφέτη και αρχίζεις να τρέχεις. Η δράση, η αποφασιστικότητα, η τεράστια δύναμη και το πάθος να τα καταφέρεις, παρόλα τα εμπόδια, ανήκουν στην καλή πλευρά της συνόδου. Γιατί η σκοτεινή πλευρά περιέχει ανταγωνισμό, θυμό, οργή, ένστικτα, κτητικότητα, μπρα ντε φερ, υπόγεια μάχη για το ποιος έχει το πάνω χέρι. Η σκοτεινή πλευρά έχει κρίση, εμμονές, σκληρότητα. Είναι μια κρίσιμη περίοδος για κάποιους Αιγόκερους που πιθανόν να επηρεάσει σημαντικά τη ζωή τους. Αυτοσυγκράτηση σε κάθε περίπτωση και όχι βεβιασμένες κινήσεις, ή εν θερμώ.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 18 Φεβρουαρίου)

Ξεπερνώντας τον αστρολογικό σκόπελο που ονομάζεται Άρης/Πλούτωνας (19/10) στον Αιγόκερω και επηρεάζει μάλλον δυσάρεστα και ζόρικα την εβδομάδα, αφού για σένα μπορεί να ανακινήσει εσωτερικές ανασφάλειες και θυμώ για επιλογές του παρελθόντος ή για ανθρώπους που θεωρείς ότι σε αδικήσαν ή δεν σου φέθηκαν καλά. Σε πρακτικό επίπεδο μπορεί να σχετίζεται με κάποια είδους κρίση στη δουλειά, ή σε αντιπαραθέσεις ή συγκρούσεις που δημιουργούνται ακόμα και από ασήμαντη αφορμή σε μια σχέση σου. Επειδή αυτή η αστρολογική όψη συμβαίνει σε έναν τομέα που σχετίζεται με το υποσυνείδητο, το παρελθόν και παλιές απογοητεύσεις, πρόσχε μεν ταυτίσεις το τώρα σου με το τότε – πρόσχε, δηλαδή, μη φορτώνεις με το σύνθετο παρελθόν σου σε ένα τωρινό σύντροφο, εργοδότη, φίλο, συγγενή, συνάδελφο επειδή σου ενεργοποίησε κατά λάθος μια παλιά πληγή. Κατά τα λοιπά, η Αφροδίτη στον Τοξότη (από τις 18/10) έχει παρέες, φίλους, γνωστούς, ομοϊδεάτες και συμμάχους με τους οποίους μπορείς να διασκεδάσεις, να περάσεις καλά μαζί τους, να συνεργαστείς ή να κάνετε μαζί κοινά σχέδια και όνειρα. Και η αισθηματική ζωή; Not bad – έχεις ζήτηση και γίνεται συζήτηση γύρω από το όνομά σου.

ΙΧΘΥΕΣ (19 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)

Διάλειμμα από την Κρόνια περίοδο, που συνεχίζεται, διάλειμμα από τον Ποσειδώνα, που εδώ στο ζώδιό σου χτίζει στην άμμο παλάτια. Η Αφροδίτη στον Τοξότη (από 18/10) σου θυμίζει ότι ο κόσμος είναι η σκηνή σου πάνω στην οποία μπορείς να γοητεύσεις, να ξεχωρίσεις, να κάνεις αισθητή την παρουσία σου. Αυτή η διέλευση επηρεάζει θετικά τους επαγγελματικούς σου στόχους, μπορεί να σε φέρει σε επαφή με χρήσιμους ανθρώπους, να διορθώσει επαγγελματικές σχέσεις, να δώσει ώθηση στις επιδιώξεις σου. Αυτή η διέλευση έχει και κοινωνική διάσταση: μπορεί δηλαδή να σε βγάλει στο προσκήνιο και να εντείνει την κοινωνική σου ζωή. Σε συνδυασμό με τον Άρη στον Αιγόκερω μπορεί να δώσει αυτή την περίοδο εξωστρέφεια, ζωντάνια σε σχέσεις που σε νοιάζουν ή στη μία (ερωτική/συντροφική) που σε ενδιαφέρει. Προσοχή μόνο γύρω στις 19/10, που η σύνοδος Άρη/Πλούτωνα μπορεί να δημιουργήσει παρενέργειες σε φιλίες ή σε μια σχέση που αισθάνεσαι ότι δεν τσουλάει. **A**

**Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων
θα πρέπει να διαβάξεις και τον ωροσκόπο σου*

ΣΕ 10... ΛΕΦΤΑ!

Τώρα με την ACS και μέσω MoneyGram, σε 10 λεπτά, έχεις λεφτά!

Γιατί, τόσο χρειάζονται τα χρήματά σου για να πάνε
από τη μία άκρη της Ελλάδας στην άλλη, ή σε οποιοδήποτε σημείο σε όλο τον κόσμο!
Χωρίς να χρειάζεται τραπεζικός λογαριασμός ή κάρτα!

Διαδικασία Αποστολής

1.

Απλά επισκέψου
ένα κατάστημα ACS
με την ταυτότητά σου.

2.

Δώσ' την μαζί
με το ονοματεπώνυμο
του παραλήπτη.

3.

Επικοινωνώντας
τον αριθμό αναφοράς
της απόδειξης
στον δικαιούχο.

Διαδικασία Παραλαβής

1.

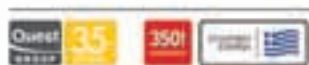
Πάρε τον αριθμό
αναφοράς
του εμβάσματος.

2.

Επισκέψου
ένα κατάστημα ACS
με την ταυτότητα,
τον αριθμό αναφοράς
και το ονοματεπώνυμο
του αποστολέα
και παράλαβε
τα χρήματά σου.

Εύκολα, γρήγορα και με την αξιοπιστία της ACS!

ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 25, 145 68 ΚΡΥΟΝΕΡΙ, Τ: 801 500 1111,
210 81 90000, F: 210 81 90311, www.acscourier.gr

AFRICA WILD LIMITED EDITION

Πάρε μια έντονη γεύση από Αφρική.

Η αφρικανική ήπειρος, γνωστή και ως «μητέρα του καφέ», είναι ο τόπος όπου ευδοκίμησαν για πρώτη φορά τα καφεόδεντρα κάπου στα 300 μ.Χ. Εκεί λοιπόν συλλέγεται ένα **ιδιαίτερο χαρμάνι** που ξεχωρίζει για το πλούσιο σώμα, την ήπια οξύτητα και την έντονη επίγευσή του, ενώ ξυπνάει όλες τις αισθήσεις με το **ζωηρό του άρωμα** που αναδίδει νότες καβουρδισμένων ξηρών καρπών. Με μία μόνο γουλιά θα σας ταξιδέψει στην αφρικανική σαβάνα αποτελώντας την **απόλυτη γευστική όαση**.

Το νέο χαρμάνι Africa Wild Limited Edition μπορείτε να το απολαύσετε αποκλειστικά στα καταστήματα everest με την ειδική σήμανση και μόνο για περιορισμένο χρονικό διάστημα. Περισσότερα στο www.everest.gr

everest